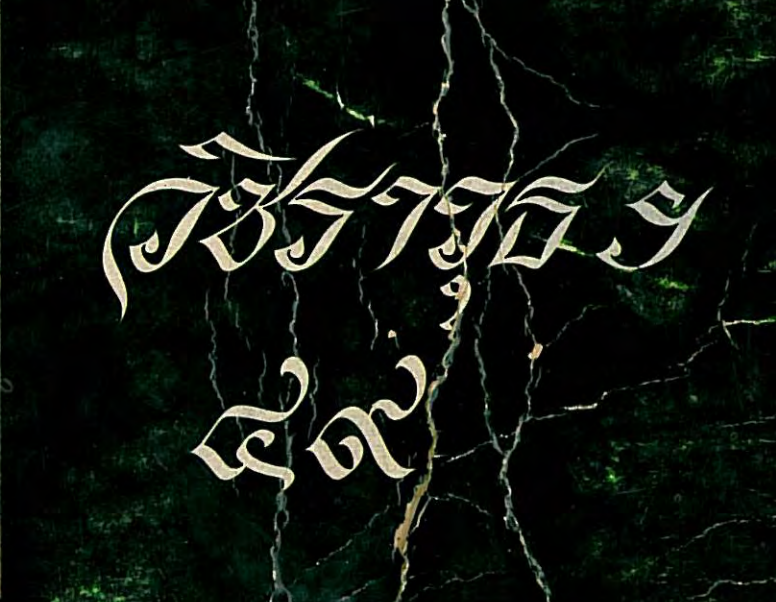
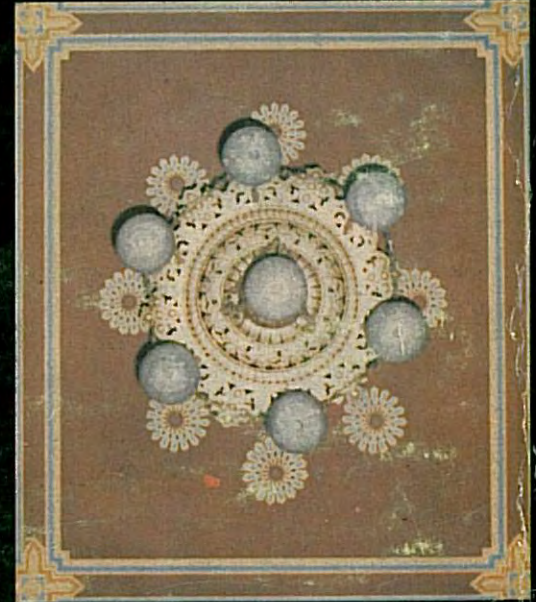
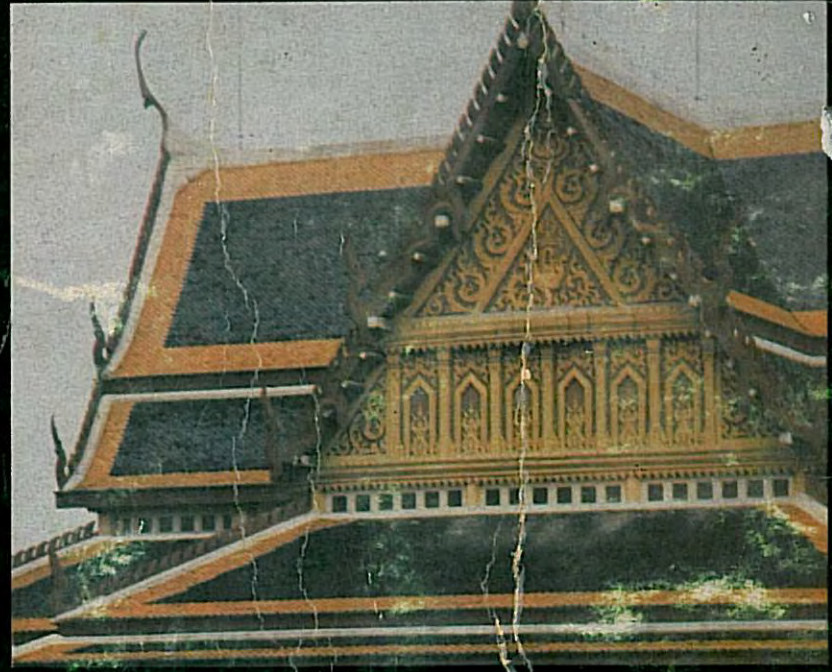
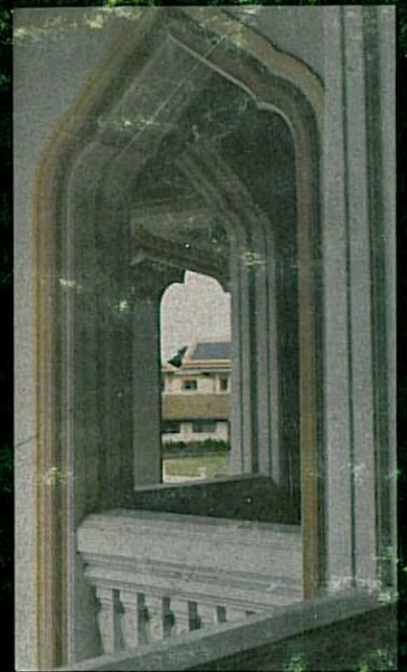
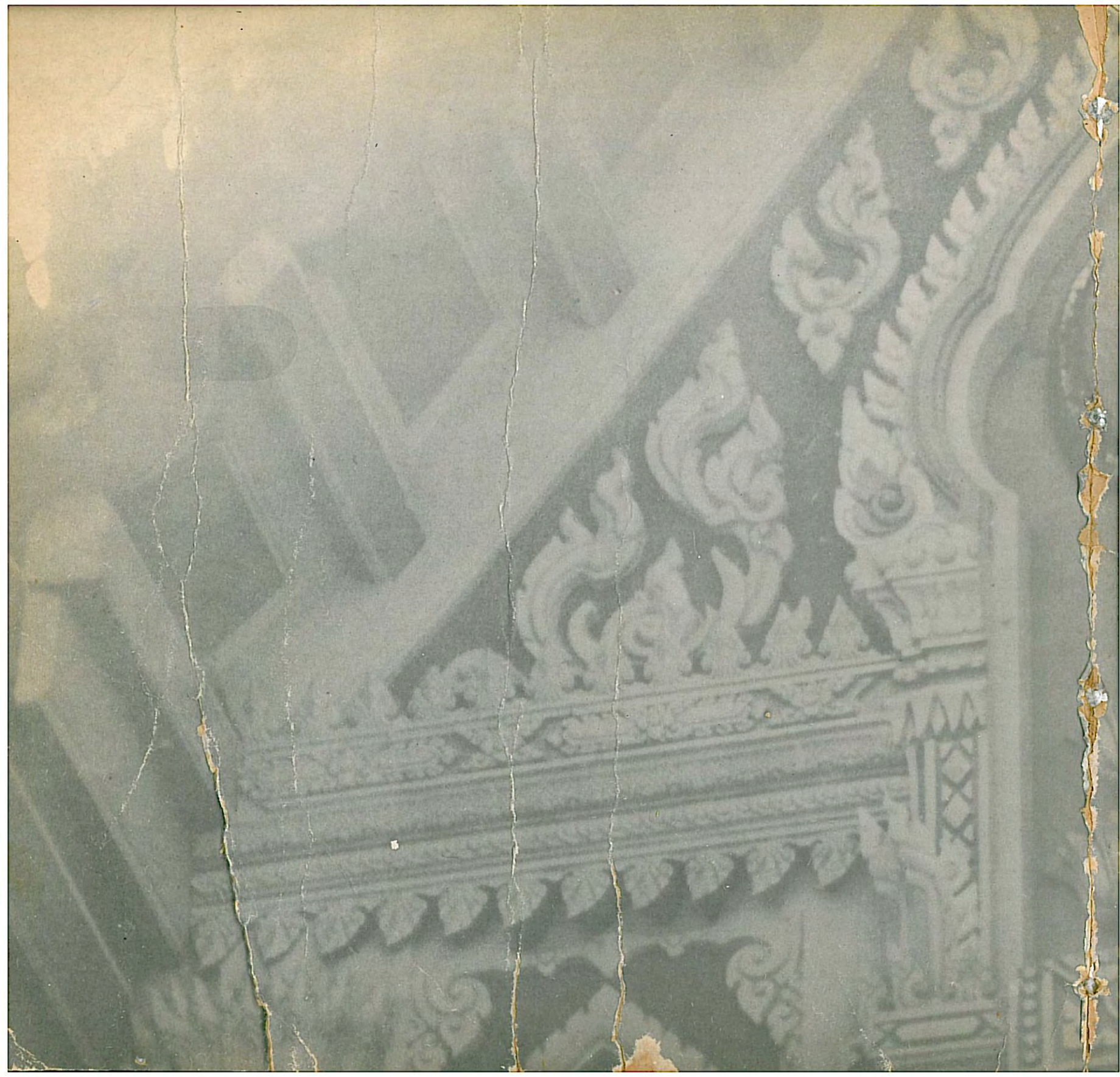
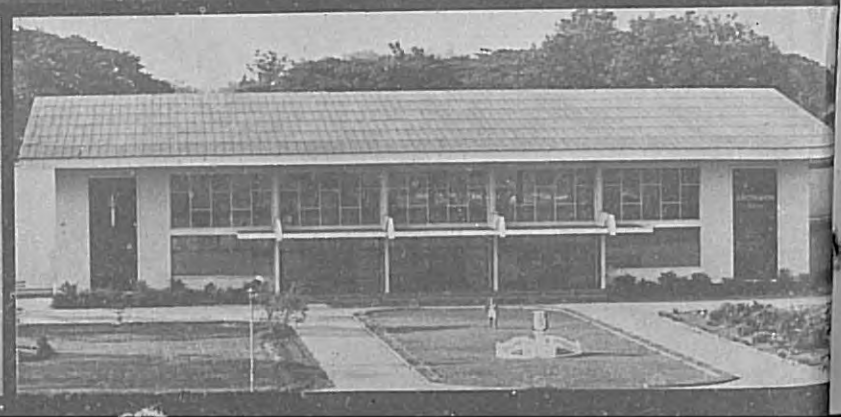
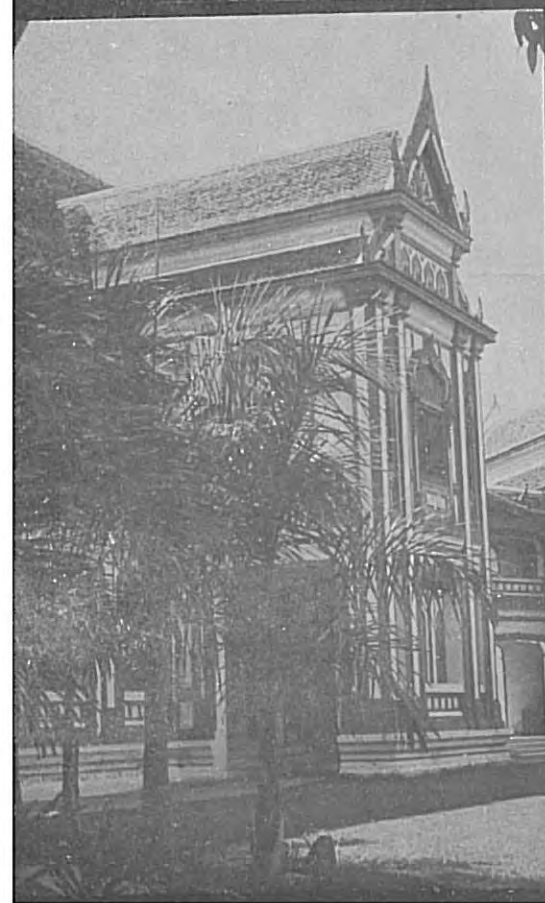
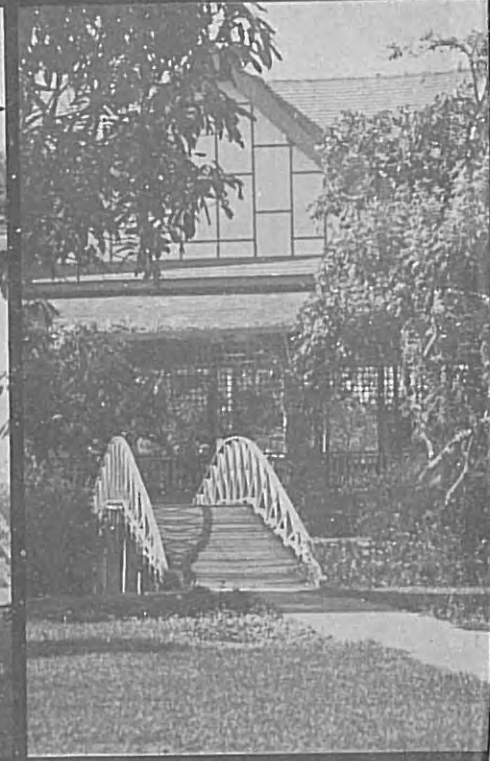
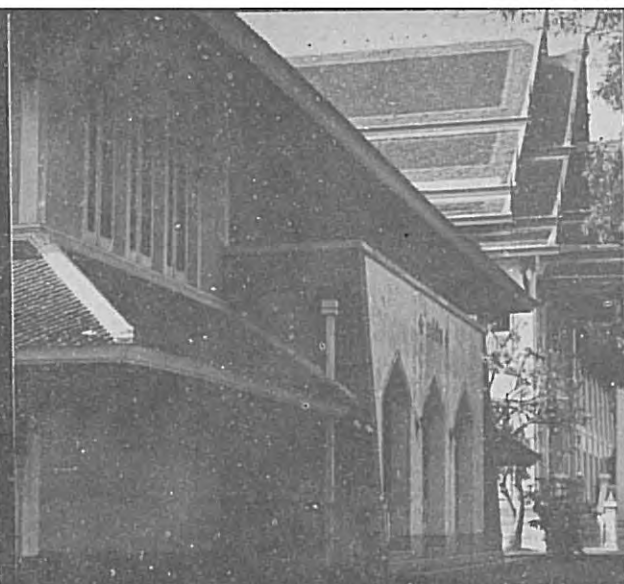

วชิราวุธฯ ๔๙

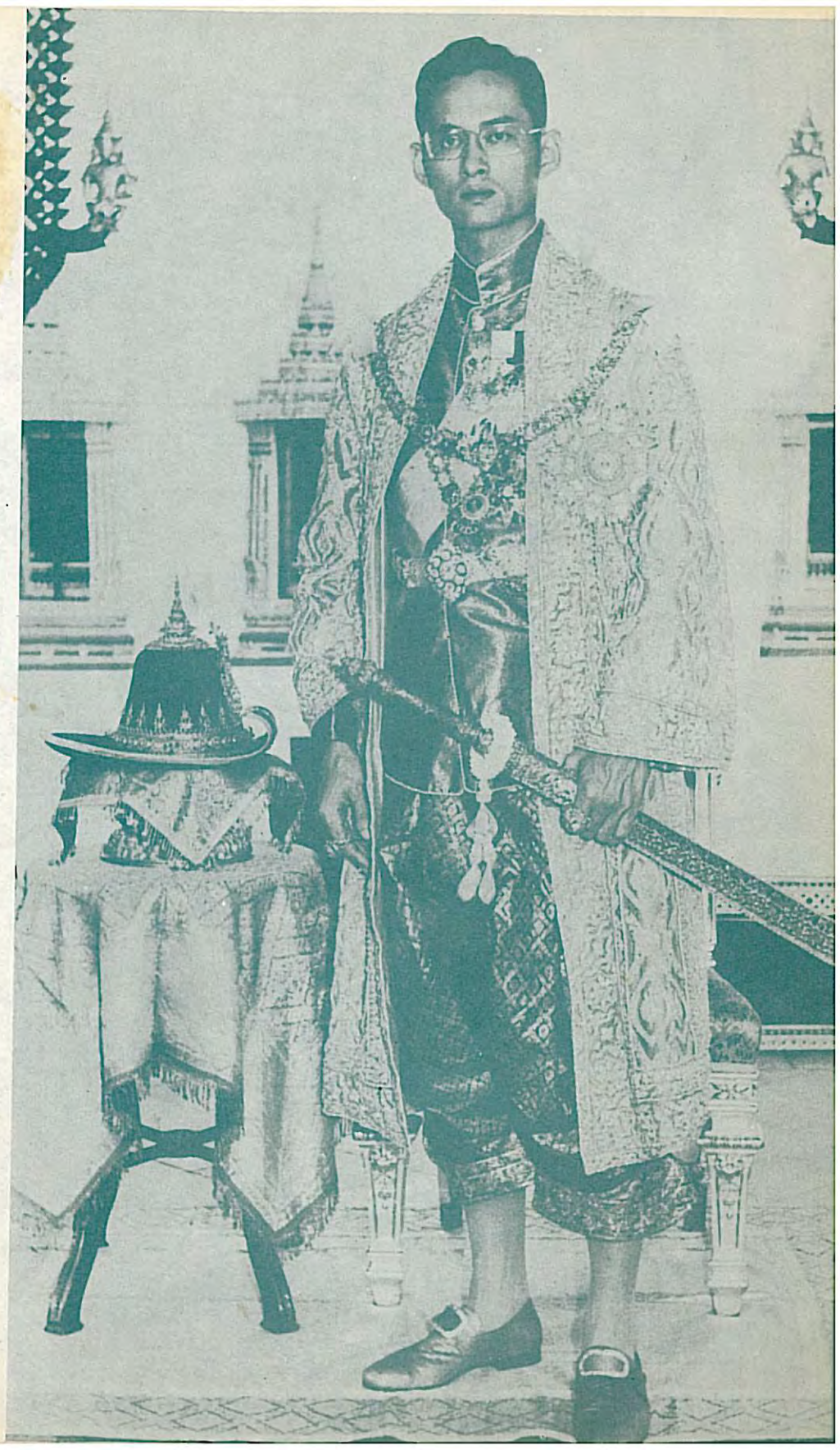
“ต่อไปภายหน้าเมื่อเจ้าเติบโตขึ้น จะออกไปทำงานที่ไหน เมื่อใครเขาทราบว่า เจ้าออกไปแต่สำนักโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ให้เขาคิดว่าอ้อพ้อแล้ว ไม่ต้องถามถึงอนาคตออกไปก็ได้ สำนักนั้นเขาฝึกสอนกันดี เจ้าออกมาแต่สำนักนั้นเขาก็เต็มใจอยากได้เจ้าไป ถ้าได้เช่นนี้จึงจะชื่อว่า เจ้าได้ช่วยกันทำชื่อเสียงอันดีให้แก่โรงเรียน จงระวังจงหนักอย่าให้กลายเป็นตรงกันข้าม คืออย่าทำให้คนที่หลายเขารู้สึกว่า โรงเรียนมหาดเล็กหลวงเหลวไหล คนที่ออกไปจากโรงเรียนนี้ไม่อย่างมีใครเขาอยากคบ การรักษารชื่อของโรงเรียน หรือหมู่คณะเช่นนี้เป็นการยากนัก เพราะถ้าใครไปทำความเสียหายเข้าคนหนึ่ง เขาก็ขึ้นชื่อว่าคนพวกนั้นทำความเสียหายอย่างนั้น ๆ เสียคนเดียวอาจพาให้เสียไปด้วยกันทั้งพวก เพราะฉะนั้นเจ้าทุกคนต้องระวังให้ดี อย่าคิดถึงแต่ตัวเจ้าต้องคิดถึงหมู่คณะ คือโรงเรียนให้จงมาก ตั้งใจรักษารชื่อชื่อเสียงให้ดี หมั่นทำคุณประโยชน์ให้เป็นชื่อเสียงแก่โรงเรียนสืบไป ให้สมความปรารถนาของข้า ที่ตั้งโรงเรียนขึ้นให้เจ้าเรียน”

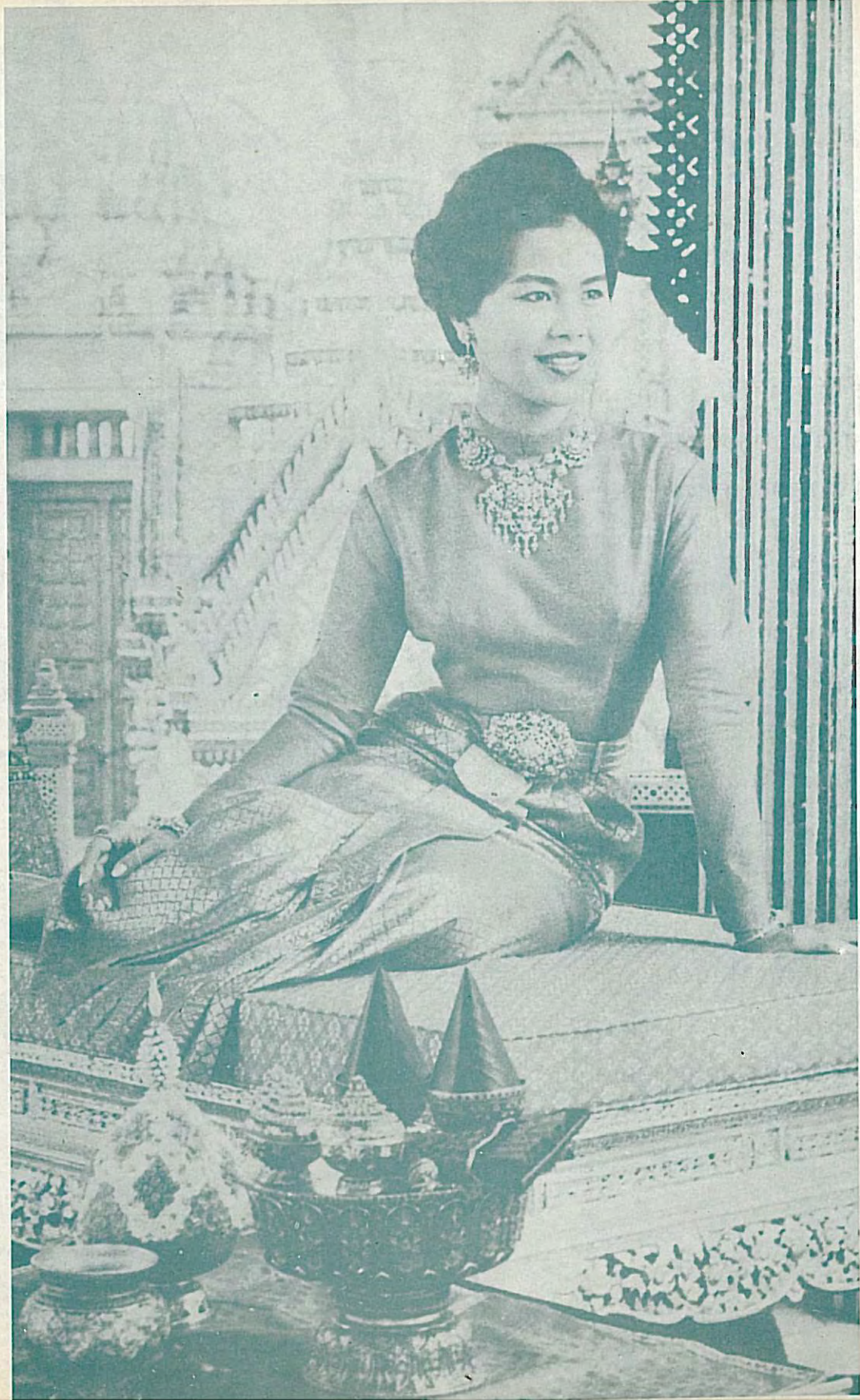

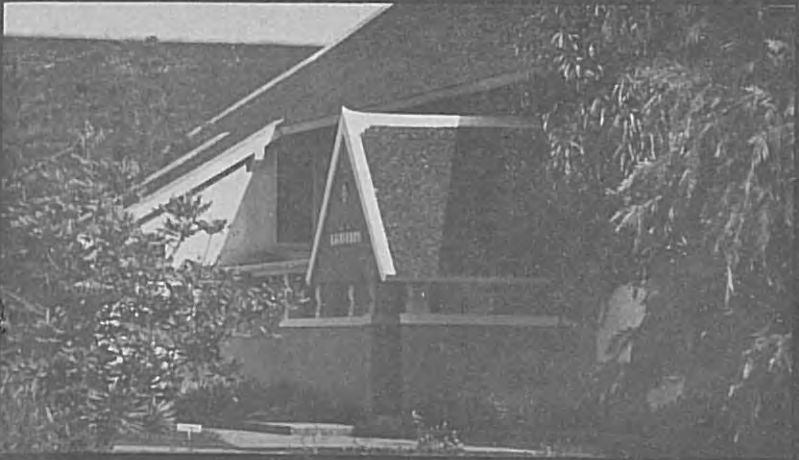
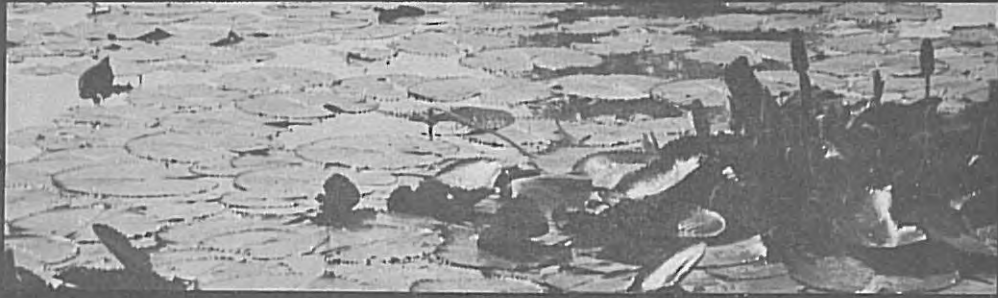
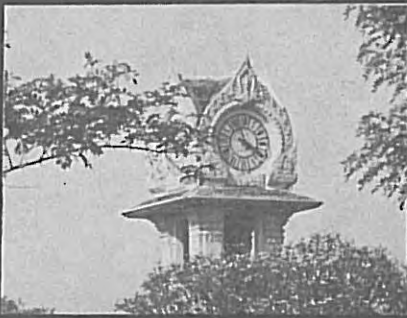

“ที่อังกฤษนั้นเด็กที่ออกจากบับลิสกุลแล้ว มักจะเป็นคนดีมีนิสัยเห็นชัดว่าผิดกับคนอื่น ในรายงานของโรงเรียนนี้ได้กล่าวแล้วว่า ได้พยายามอบรมบ่มนิสัยของเด็ก ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง หวังว่าการอบรมอย่างนั้นจะเป็นผลดีจนเมื่อนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนนี้จะไปที่ไหนก็ให้คนอยากได้ ว่าเมื่อนักเรียนเคยอยู่ที่วิจิราวุธวิทยาลัยคงดีเป็นแน่ ถ้าเมื่อเราฝึกฝนได้เป็นผลสำเร็จเพียงนั้นก็จะนับว่าเป็นที่น่ายินดีปลาบปลื้มเป็นอย่างยิ่ง ขอนักเรียนทุกคนและครูทุกๆ คนจงพยายามที่จะทำตนให้เป็นไปเช่นนั้น ให้ชื่อเสียงของโรงเรียนนั้นโด่งดังไปทั่วประเทศสยามตลอดจนถึงต่างประเทศ”

“ผลอันพึงประสงค์ของการศึกษา กล่าวสั้นแต่
โดยเนื้อแท้มีสองสถาน สถานหนึ่งคือความรู้แจ้งจริงใน
วิทยาการซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับนำไปทำกิจ-
การงาน สร้างตัว สร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่บ้านเมือง
แก่ส่วนรวมและแก่มนุษยชาติ อีกสถานหนึ่งได้แก่ความ
คิดจิตใจ ที่ฝึกฝนกล่อมเกลามาแล้วอย่างถูกต้อง ให้คล่อง
แคล่วและสุจริตยุติธรรม ซึ่งจำต้องมีไว้เป็นพื้นฐานอันมั่นคง
สำหรับรองรับความรู้ทางวิทยาการ เพื่อให้บุคคลใช้
ความรู้ที่ปวงได้โดยมีประสิทธิผลอันเต็มเปี่ยม และเป็น
ธรรม ไม่ให้เกิดเป็นภัยเป็นโทษเพราะความเมาวมั่วทั้งปวง
การศึกษาในชั่วราววิทยาลัย มุ่งหมายให้สำเร็จประโยชน์
ดังกล่าวนี้ ผู้ที่สั่งสอนอยู่ที่ดี นักเรียนที่ดี พึงสำนึกตระ-
หนักไว้เป็นนิตย์ และควรอย่างยิ่งที่จะได้สั่งสอนและเล่า
เรียนเพื่อวัตถุประสงค์ที่ดียิ่งกว่าสิ่งอื่น และจะได้ชื่อว่า
ได้ทำตัวเป็นประโยชน์จริง และมีค่าสมกับที่กำหนดเป็น
มนุษย์”

วิทยาลัยเกษตร

อาจารย์แต่ละครู

นายกัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา Ph.D., M.Sc., M.A. (Cantab) ผู้บังคับการ

ภาษาไทย

หัวหน้าแผนก นายจิต พึ่งประดิษฐ์ ฐ.บ., ป.ม.

พ.อ. ประวิทย์ วิมุกตละลพ	อ.บ.	พ.อ. หญิงพยอม สัจจานนท์	อ.บ.
นายภิญโญ บุญหนุน	พ.ม.	น.ส. ฉายแสง บุณนาค	อ.บ., พ.ม.
น.ส. มณี พรหมประพัฒน์	พ.ม.	นางอารี อองคสิงห์	พ.ม.
นางพรไพจิตร สว่างคำ	กศ.บ.	น.ส. ยอดสร้อย ตีระวณิช	ป.ป.
น.ส. มณี เอมะศิริ		นางบุญชู พงศ์พานิช	พ.ม.
น.ส. ประมวศ วงศ์กำแหง	พ.ม.	น.ส. เพิ่มศรี จินดาวณิก	ป.ม., กศ.บ.
นางนงนุช ชื่นกำเนิด	ป.กศ.	น.ส. พรประภา สิงห์รัตน์	กศ.บ.

ภาษาต่างประเทศ

หัวหน้าแผนก นายกัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา Ph.D., M.Sc., M.A. (Cantab)

นางสุชา ณ พัทลุง อ.บ. (เกียรติ) ป.ม. A.M.		นายโรเบอ์ธ แมคคาธ	B.A.
พ.ท. หญิงสมศรี ศรีจิตติ	อ.บ.	นางสมปอง มีชัย	อ.บ., พ.ม.
น.ส. นราทิพย์ ศรีเมธากุล	ค.บ.	นางสุมล ชมภูนิช	อ.บ.
น.ส. กอบลาภ แสงไชย	ค.บ.	น.พ. หยกฟ้า จรรยาศักดิ์	ค.บ.
น.ส. โฉมศรี ศิวรักษ์	ค.บ.	นางสุทิพย์ พึ่งประดิษฐ์	ป.ป.
นางบัวผิว วงศ์พระถาง	พ.ม.	น.ส. จำรัส จันทรางศู	
น.ส. บรรจง ลวพันธ์		ม.ล. กิติพันธ์ ชมฤทธิ	พ.ม.
นางสุนันทา ประสานสุข	ร.บ.	นางละออ เนตยสุภา	ร.บ.
นางอรวรรณ รัตนกาพ	ร.บ., พ.ม.	นางเปรมปรางค์ ประดิษฐ์พงศ์	พศ.บ., ป.ป.
น.ส. อุษา อังสุนันทวิวัฒน์	กศ.บ.		

คณิตศาสตร์

หัวหน้าแผนก นางถนอม บัวทองศรี วท.บ., ป.ม.

นายอุดม รัตประจิด		นางวิไล เหมะศิลป์	อ.บ.
นายสุพจน์ ตันประยูร	ค.บ.	นายชาติ สาครสินธุ์	ป.ป.
นายประนัย วิมลวรรณ	วท.บ.	นายवासुกรี รัชชกุล	วท.บ.
น.ส. สมศรี เจริญสันธิ์	อ.บ., ป.ม.	น.ส. สมปอง โกมารทัต	อ.บ., ป.ม.
นายปกรณ์ เม็งรักษ์	พ.ม.	นางบุญชู พงศ์พานิช	พ.ม.
น.ส. บรรจง โกลานนท์	พ.ม.	น.ส. สอาดจิต เทวาคูดี	พ.ม.
น.ส. อภิรดี ภู่กลาง	กศ.บ.		

วิทยาศาสตร์

หัวหน้าแผนก นายถวัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา Ph.D., M.Sc., M.A. (Cantab)

นายวรวิทย์ เกษไพบูลย์	วศ.บ., M.S.	นางอุษณีย์ ชศบึงขวด	M.S.
นางธีรวรรณ นุตประพันธ์	วท.บ.	นายเอก ชมภูนิช	ค.บ.
นายปกรณ์ เม็งรักษ์	พ.ม.	นางถนอม บัวทองศรี	วท.บ., ป.ม.
น.ส. สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์	วท.บ.	น.ส. อภิรดี ภู่กลาง	กศ.บ.
น.ส. สุขุมาล เขมะสิริ	กศ.บ.	นายสวัสดิ์ เป้าหลังหล	วท.บ.

สังคมศึกษา

หัวหน้าแผนก นายจิต หึงประดิษฐ์ อ.บ., ป.ม.

พ.ท. หึงธานี อติแพทย์	อ.บ.	พ.ท. หึงอรพินท์ เพ็ชรพลอย	อ.บ.
นายภิญโญ บุญหนุน	พ.ม.	นายเดช เดชกุญชร	ป.ม.
น.ส. ฉายแสง บุญนาค	อ.บ., พม.	น.ส. กอบลาภ แสงไชย	ค.บ.
น.ส. ยอดสร้อย ตระวณิช	ป.ป.	น.ส. มณี เอมะศิริ	
นางนงนุช ชื่นกำเนิด	ป.กศ.	น.ส. ศุภลักษณ์ ยุกตะทัต	วท.บ.
นางละออ เนตยสุภา	ร.บ.	นางจำเนียร ณ พัทลุง	อ.บ.

ศิลปศึกษา

หัวหน้าแผนก นายกล้า อิศรเสนา ณ อยุธยา Ph D., M.Sc., M.A. (Cantab)

นายจุมพล อุดมสรยุทธ	ป.ม.ช., กศ.บ.	นายวัชรินทร์ ชื่นกำเนิด	ป.ม.ช.
นายธงชัย จันทร์รุ่งเรือง	ป.ม.ช., กศ.บ.	นายอำนาจ เกิดมี	ป.ว.ส.

พลานามัย

หัวหน้าแผนก นายอรุณ แสนโกศล อ.บ.

นายเดช เดชกุญชร	ป.ม.	นายชาติ สาครสินธุ์	ป.ป.
นายสรวิทย์ คล่องกำไร	อ.กศ.	นายชาติต กนิษฐสุต	

บรรณารักษ์ น.ส. ชนิตา ชนะภย์ ป.ม.ช. กศ.บ.

วุฒิบัตรวิชาบรรณารักษศาสตร์ สาขาห้องสมุดโรงเรียน

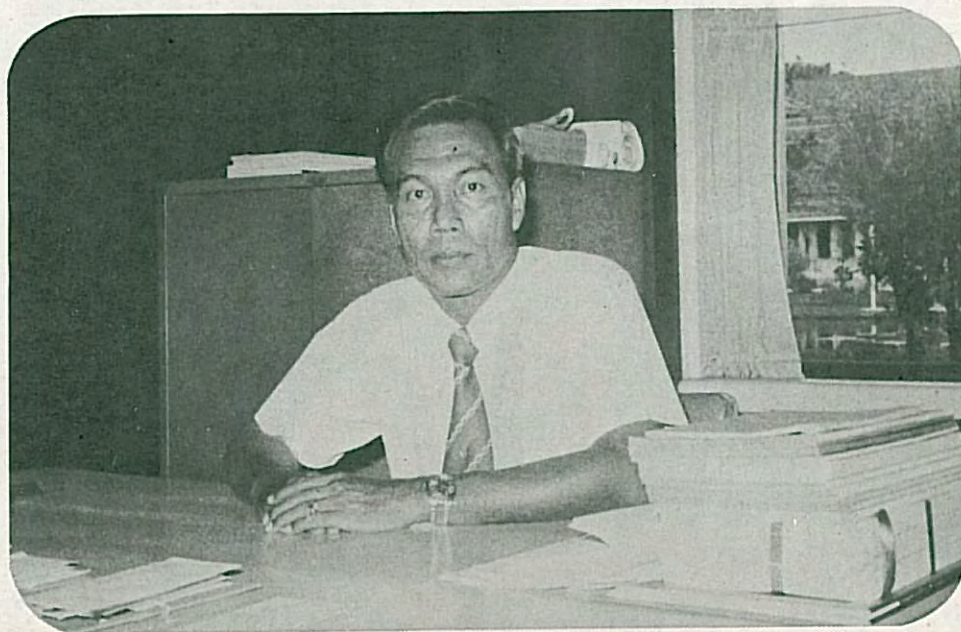
ด.ร กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา
ผู้บังคับการ

ครู จิตร พึ่งประดิษฐ์
ผู้กำกับคณะพญาไท

ครู อรุณ แสนโกติก
ผู้กำกับคณะจิตรลดา

ครู อุดม รัตประจิต
ผู้กำกับคณะตุลิต

ครู ถนอม บัวทองศรี

ครู วรวิทย์ เจยไพบูลย์

ครู อุษณีย์ ยศยิ่งवाद

ครู สุทิพย์ พึ่งประดิษฐ์

ครู วิไล เหมะศิลป์

ครู พ.อ. หึง สมศรี ศรีจิตติ

ครู พ.อ. ประวิทย์ วิมุกตะลพ

ครู ชีรวรรณ นุตประพันธ์

ครู จินตนา พังละออ

ครู สมศรี เจริญสุนธิ์

ครู มณี พรหมประพัฒน์

ครู พรไพจิตร สว่างคำ

ครู ปกรณ์ เม่งรัมย์

บรรณารักษ์ ชนิตา ชนะภัย

ครู เดช เดชกฤษธร

ครู กอบลาภ แสงไชย

ครู สุพจน์ ตันประยูร

ครู ฉายแสง บุณนาค

ครู บรรจง ลวพันธุ์

ครู ม.ล. กิติพันธุ์ ชมฤทธิ

ครู เพ็ญศรี จินดาวณิช

ครู ยอดสร้อย ธีระวานิช

ครู สอาดจิต เทวาทดี

ครู จำรัส จันทรางศุ

ครู มณี เอมะศิริ

ครู ภิญโญ บุญหนุน

ครู บุญชู พงษ์พานิช

ครู บรรจง โกลานนท์

ครู สรวุฒิ คล่องกำไร

ครู ชาติ สาคกรสินธุ์

ครู จำเนียร ณ ลำพูน

ครู ประจมาศ วงศ์กำแหง

ครู บัวผิว วงศ์พระถาง

ครู ประนัย วิมลวรรณ

ครู ธงชัย จันทรรุ่งเรือง

ครู จุฑมพล อุดมสรยุทธ

ครู เอก ชมภูนิช

ครู พ.ท. หญิง สาณี อติแพทย์

ครู สมพงษ์ มีชัย

ครู อำนวย เกิดมี

ครู वासกรี รัชชกุล

ครู วัชรินทร์ ชื่นกำเนิด

ครู อารี อองคสิงห์

ครู โฉมศรี ศิวรักษ์

ครู สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

ครู นราทิพย์ ศรีเมฆากุล

ครู สุขชา ณ พัทลุง

ครู อุษา อังสุนันทวิวัฒน์

ครู ศุภลักษณ์ ยุกตะทัต

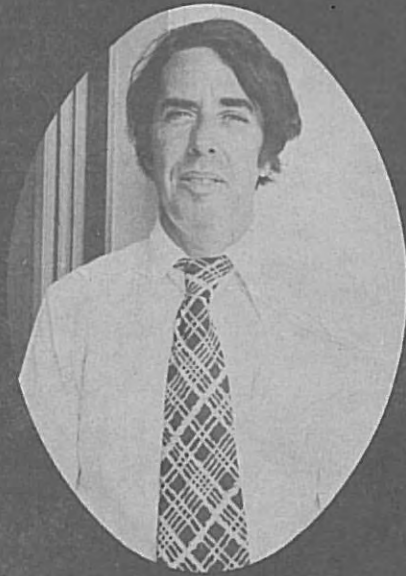
ครู อรวรรณ รัตนกาฬ

ครู สมปอง โกมารทัต

ครู สุมล ชมภูนิช

Mr. Robert Mc - Carthy

ครู สวัสดิ์ เปาหึงหลี

ครู นงนุช ชื่นกำเนิด

ครู หยกฟ้า จรรยาศักดิ์

ครู สุนันทา ประสานสุข

ครู สุขุมมาล เหมะสิทธิ์

ครู พรประภา สิงห์รัตน์

ครู ลออ เนตยสุภา

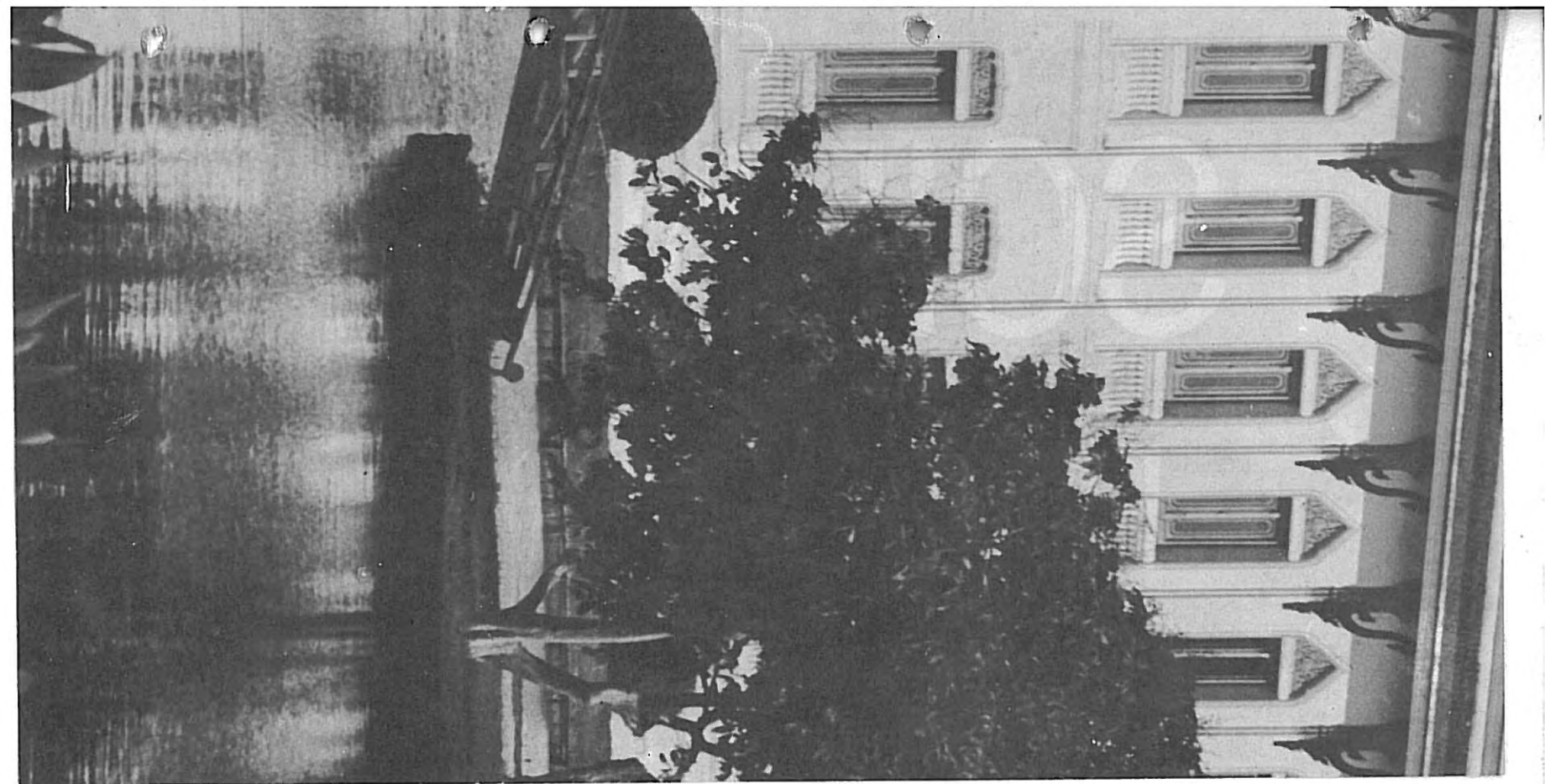
น.ส. อภิรดี ภู่กลาง

วิทยาลัยศาสตร์

โปรแกรม ๑

บทเรียนศึกษาปีที่ 5 (ใบปร. 1)

1. พงศกัณฑ์ สงขกฤต	พ.ส.	10. วิชาญ วงษ์หิรัญ	พ.บ.ก.
2. เกล็ดบัว พูลทิพย์	พ.ล.	11. สุทธจิตต์ ถิ่นนันทน์	พ.ท.
3. อุทัยทิพย์	พ.ส.	12. คมสันต์ บัณฑิตย์	จ.ด.
4. วีระวุฒิ ประวัติ	พ.ส.	13. ปกรณ์ โสณันท์	จ.ด.
5. อรรถปรีชา แส่นโกศิก	พ.ล.	14. อัมพร ฉายเนตร	พ.ท.
6. วิจัย ไชยงค์	พ.ล.	15. อาชว ศิริรักษ์	จ.ด.
7. บัญชา จันทรไทย	จ.ด.	16. อภัยช เตหามนตรี	พ.ท.
8. สิวะพันธุ์ เพ็ชรแก้วกุล	จ.ด.	17. ประเมศวร์ พรหมบุร	จ.ด.
9. มนต์ร์ แสงหิรัญ	พ.บ.ก.	18. จรัสพร โรจนวิสุทธ	จ.ด.

SCIENCE
PROGRAM I

พรศักดิ์ สงขลา

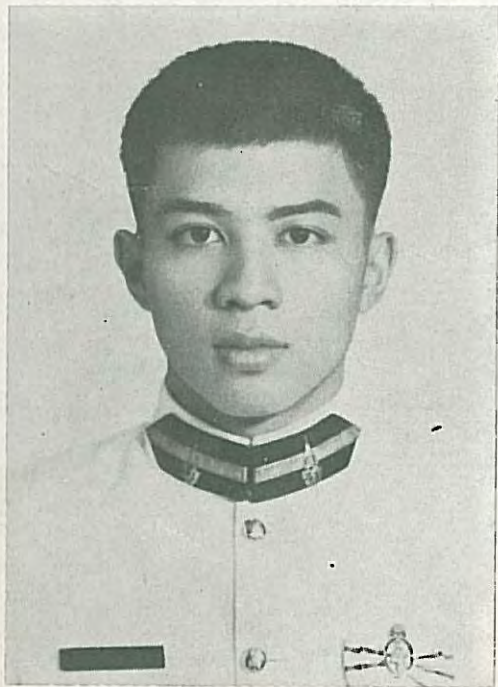
ที่อยู่ 143/20 ซอย ๑1 ถนนจรัลสนิทวงศ์ ต. บางอ้อ

อ. บางกอกน้อย กรุงเทพฯ โทร. 42414๑๑

วันเกิด 19 กันยายน 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. ๓ เลขประจำตัว 3375

โป้งเป็นที่รู้จักกันในหมู่เพื่อนฝูงและครูทั้งหลาย โป้งมีประวัติการเรียนที่เด่นตลอดมาสมกับเป็นนักเรียนทุน โป้งเป็นคนใจเย็น สุขุม รอบคอบ นอกจากนี้ยังได้เป็นนักกรีฑาทีมโรงเรียนถึง 3 ปี สิ่งแปลกแหวกแนวกว่าคนอื่นอันเป็นบุคคลิกประจำตัว โป้ง คือ ลลาการวิ่งและการเดิน เขาของโป้งจะต้องขึ้นสูงอยู่เสมอ โป้งเกลียดอากาศร้อนและน้ำเย็นมากที่สุด ซึ่งเจ้าตัวก็ไม่ยอมบอกว่าเป็นเพราะเหตุใด.

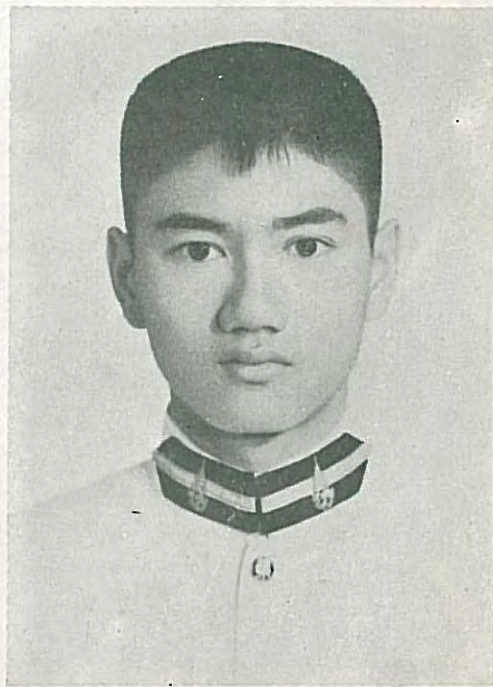
เฉลียว พูนศรีปัญญา

ที่อยู่ 49/2 ชม. ฐิระเวช อ. ตะพานหิน จ. พิจิตร

วันเกิด 1 มีนาคม 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2515

ชั้นที่แรกเข้า ม.ศ. 1 เลขประจำตัว 3936

เพื่อน ๆ เรียกกันว่า “เฉลียว” เฉลียวเป็นคนที่ขยันในด้านการเรียนมาตลอดทั้งยังได้รับทุนของโรงเรียนอีกด้วย ด้วยเหตุนี้การบ้านของเฉลียวจึงเป็นที่สนใจของเพื่อน ๆ มาก เฉลียวเป็นบุรุษที่มีลลาตลก ขบขัน แปลก ๆ ใหม่ๆ และเป็นที่สนทนาคู่หูของเพื่อนฝูงอยู่เสมอ เฉลียวอดสาหัสฝึกฝนดนตรีไทยจากขลุ่ยถึงระนาดเอก จนครูสอนดนตรีไทยเห็นใจ จึงกำหนดด้วยเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งและตั้งให้เป็นหัวหน้าวงอีกด้วย.

อนันต์ ไวยะวงศ์

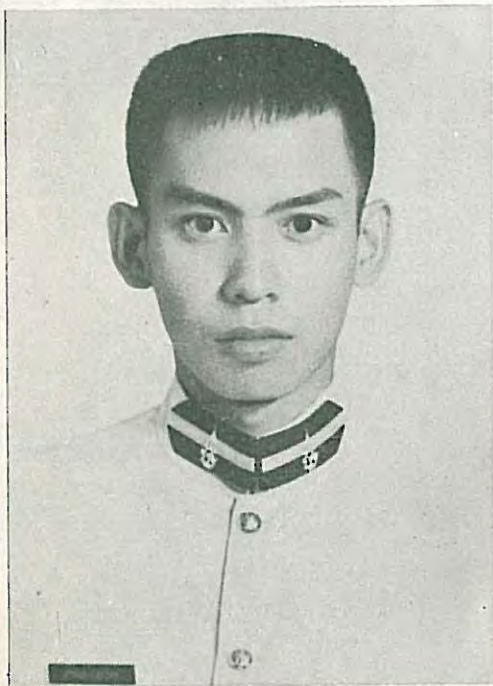
ที่อยู่ 1741/83-84 ถนนพหลโยธิน อ. เมือง จ. สระบุรี โทร. 211528

457 ถนนสุขุโขทัย อ. คลุมิต กรุงเทพ โทร. 2825648

วันเกิด 10 ตุลาคม 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 3449

“ แอ ” เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ ชอบเรียกกัน เมื่อเด็ก ๆ แอ ก็ค่อนข้าง
อ้วน แต่พอโตขึ้น แอ ก็ได้สูดขาลดความอ้วนมาเป็นผอม ๆ เมื่อเด็ก ๆ อยู่คณะ
นันทอุทยาน แล้วย้ายมาเป็นลูกศิษย์ ได้รับฉายาว่า “ ผู้รอบรู้สารพัดทิศ ”
เพราะไม่ว่าจะมีเรื่องอะไรที่ไหน แอ ก็เป็นต้องรู้ไปเสียทุกอย่าง แอ เชี่ยวชาญทาง
ดนตรีมาก เคยสังกัดวงเมโลดิก้าและวงโซวาจิตมาแล้ว ถิ่นการเป่าของแอ
นั้นดังกับการแจกเครื่องหมายประกันคุณภาพชั้นหนึ่งทางดนตรีให้ด้วย ด้าน
การเรียน แอ เคยได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีมาแล้ว แต่มาระยะหลัง ๆ รู้สึก
จะห่างเหินไปบ้าง ไม่ทราบเป็นเพราะอะไร

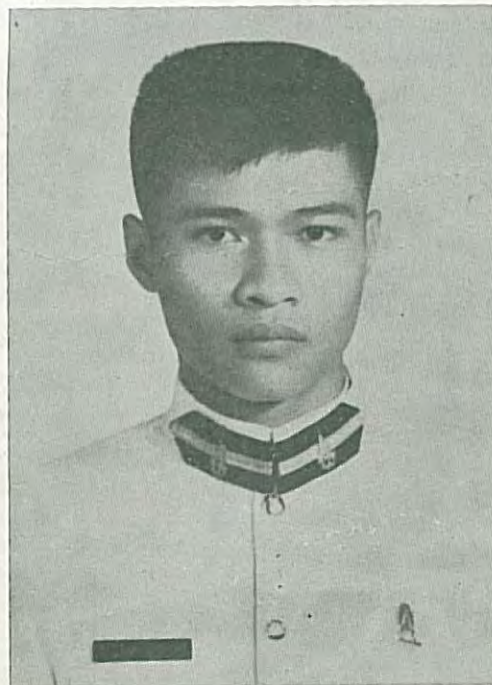
วิระวุฒิ ประวัตติ

ที่อยู่ 52/19 ซอยมหาไถไทย 1 ถนนลาดพร้าว กรุงเทพฯ โทร. 3777622

วันเกิด 4 พฤศจิกายน 2502 - วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2512

ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 3542

ที่บ้านเรียกว่า “ เตน ” แต่เมื่อมาอยู่โรงเรียน เพราะความแกล่
แตกแกล่มมากเพื่อนๆ จึงเรียก “ เตน ” แทน เตน เคยได้รับพระราชทานรางวัล
เรียนดี แต่ก็ได้ห่างเหินจากวงการนันทอุทยาน ถ้าวินไหนเตนไม่ได้ปฏิบัติกร
จงเวรกับเพื่อน ๆ วันนั้นเตนจะกินข้าวไม่ลง เวลาเตนตัดผมที่เริ่มก็จะสำรวจ
ความเรียบร้อยก่อนเสมอ คงไม่อยากจะเกิดประวัติศาสตร์ซ้ำรอยเกี่ยวกับทรง
ผมอันทันสมัย ซึ่งออกแบบโดยช่างผมอู๋เขมจากร้านอุดมเทศานเอง เตน
มีผลการวิ่งไม่เหมือนใคร คือเวลาวิ่งเครื่องจะสั่นไปตลอดเหมือนบันสามล้อ
ทำให้เตนได้รับนิคมมาแล้วสุดว่า “ สามล้อ ” เตนเป็นคนกินง่ายนอนง่ายและ
ชอบกินผักประจำวัน

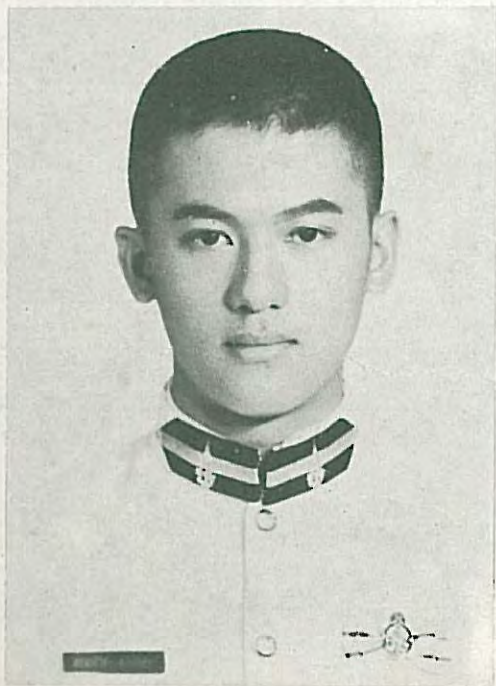
อรรถปรีชา แสนโกศิก

ที่อยู่ 81 ถนนทรัพย์ สี่พระยา อ. บางรัก กรุงเทพฯ โทร. 2346819

วันเกิด 9 กรกฎาคม 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 3 เลขประจำตัว 3390

“ปุย” หรือ “หัวแข็ง” มีรอยยิ้มที่ใจที่ใคร ๆ เห็นแล้ว
อดใจอ่อนไม่ได้ ด้านกีฬาแข่งมักจะไม่ค่อยออกงานบ่อยนัก แข่งเล่นดนตรีได้
หลายอย่างเช่นคาริแนตและเบส แต่ที่น่าแปลกที่สุดคือเพื่อน ๆ ไม่เคยได้ยิน
เขาร้องเพลงเลย สัตว์ที่เขิงขะเขยงมากที่สุดคือ “แมลงสาบ” เขิงจะอารมณ์
เสียทุกครั้งทมนั้ช้ตุ้เสื่อผ้าอันแสนสะอาดเป็นที่หลับนอน.

วิชัย ไชยวงศ์

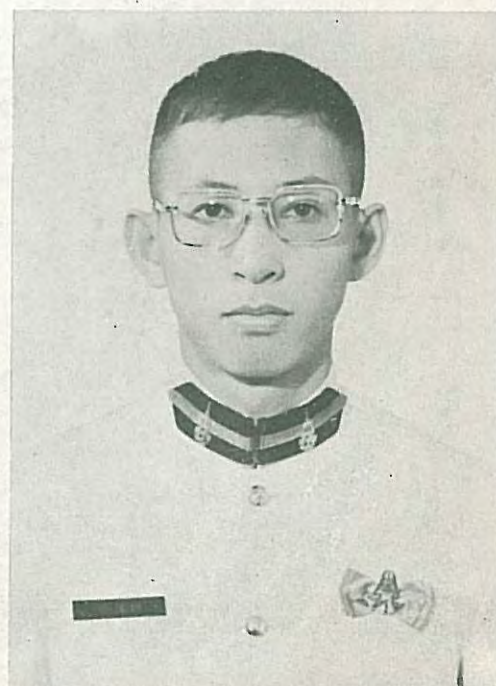
ที่อยู่ บ้านบางเบ็ด ต. ทราชทอง สถานีห้วยสัก

กิ่ง อ. บางสะพานน้อย จ. ประจวบคีรีขันธ์

วันเกิด 15 ตุลาคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2515

ชั้นที่แรกเข้า มศ. 1 เลขประจำตัว 3943

“บิว” หรือ “ไชล็อก” หรือ “दन” คือนักเนมที่เพื่อน ๆ
ใช้เรียกแล้วแต่โอกาสจะอำนวย ดนมั้ลักษณะการคุยที่ไม้เหมือนใคร เวลาคุย
กับเพื่อน ๆ ดนมั้จะทำตาหวานซ้ายที่ขวาที่ ดนมั้เป็นหัวหน้าวงจุ้ตรียางค้ทมิ้ความ
สามารถพอตัว ทางโรงเรียนกลัวว่าดนมั้จะน้อยหน้า เลยมอบเครื่องหมายสามารถ
ดนตรีให้ซะเลย.

บัญชา จันทร์ไทย

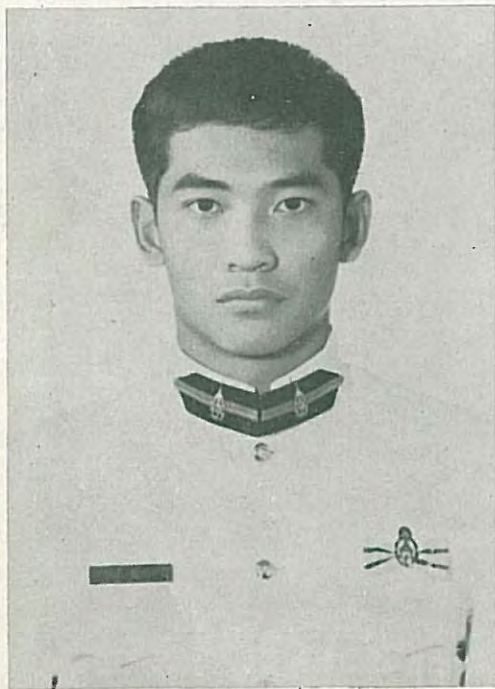
ที่อยู่ 79 ซอยร่มร่มย์ หลังมหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก

อ. บางกะปิ กรุงเทพฯ โทร. 3778827

วันเกิด 4 กรกฎาคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 3 เลขประจำตัว 3377

“เตี้ย” เป็นหัวหน้า (ตัว) ใหญ่ของคณะจิตรดา ทั้งยังเป็นนัก
ว่ายน้ำตัวสำคัญของโรงเรียนและของทีมชาติอีกด้วย เตี้ยมีผลการร้องเพลงที่
ฟังแล้วชวนขนลุกจนบางครั้งเพื่อน ๆ เก็บเอาไปฝันร้าย นอกจากนี้ยังเคยร่วม
ทีมรักบี้โรงเรียนมาแล้วด้วย.

ศิริพันธ์ เพชรแก้วกุล

ที่อยู่ 135 ซอยสังข์ทอง ถนนพหลโยธิน อ. บางเขน

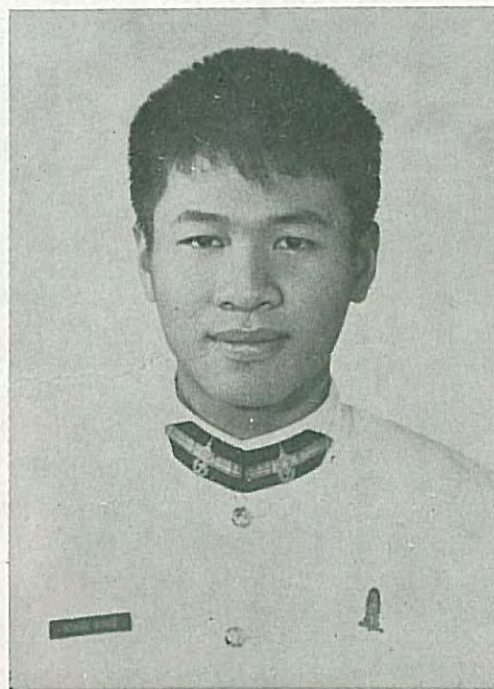
กรุงเทพฯ โทร. 5794406

โรงพยาบาลศรีสังวาลย์วัฒนา ถนนแดงทองดี อ. ตะพานหิน จ. พิจิตร

วันเกิด 24 กรกฎาคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 8 เลขประจำตัว 3388

บุรุษคิวดำแดงจากพิจิตรผู้นี้มีค่านิยมว่า “โง่ง” โง่งเป็นเด็กที่
น่ารักของอาจารย์ทุกคน และเป็นนักเรียนคนแรกที่ได้พิสูจน์ว่านักเรียนวิทย์
ก็ตกพิศกซ เป็นเหมือนกัน โง่งเป็นนักรักบี้ คนหนึ่งที่ได้เครื่องหมาย สามารถ
สมบูรณ์มาครองเป็นกรรมสิทธิ์ และทางด้านดนตรีก็ได้รับเครื่องหมายสามารถ
ชั้นหนึ่งด้วย.

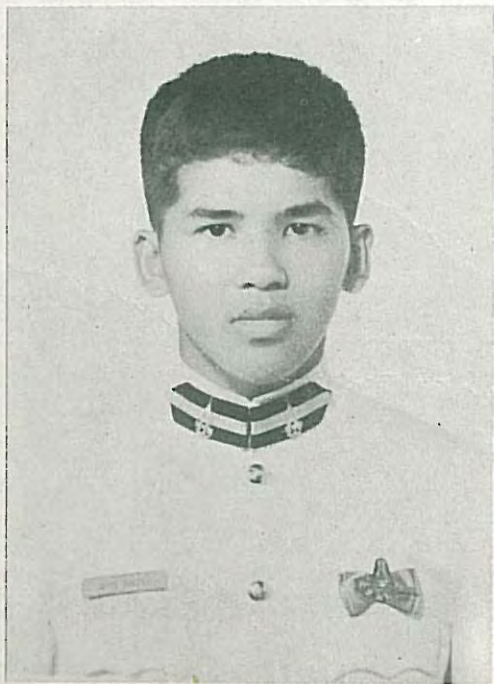
มนตรี แสงหิรัญ

ที่อยู่ ๑ สุขุมวิท 73 อ. พระโขนง กรุงเทพฯ

วันเกิด 8 กันยายน 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2515

ชั้นที่แรกเข้า ม.ศ. 1 เลขประจำตัว 3941

มนตรี เป็นหัวหน้าคนหนึ่งในคณะผู้บังคับการลูกน้องไม้กล้า
ลองดี เพียงแต่แยกเขี้ยวมเท่านั้น น้อง ๆ ก็พากันขยาดเพราะกลัวจะถูกกัด
มนตรีมีวิธี่บำรุงร่างกายด้วยการทำให้ท้องอืดอยู่เสมอ ด้านดนตรีเคยดีดแมนโด
ลินจนสาขขาดไปหลายครั้ง แต่ก็ได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาเป็นรางวัล
มนตรีมีเรื่องกลุ่มใจที่แก้ไม่ตก คือความขล่อกที่เจ้าตัวพยายามกินขาดดออยู่เสมอ.

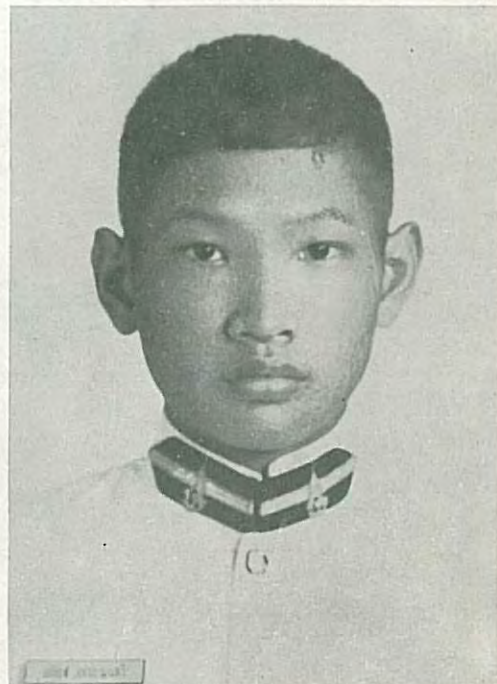
สุทธจิต ลีนานนท์

ที่อยู่ 52 ซอยวัดกำแหง ถนนพิบูลย์สงคราม อ. เมือง จ. นนทบุรี

วันเกิด 15 พฤษภาคม 2502 วันที่แรกเข้า 20 พฤษภาคม 2513

ชั้นที่แรกเข้า ป. 6 เลขประจำตัว 3853

ทางบ้านเรียกว่า "โต้ง" แต่เพื่อน ๆ เรียกว่า "ปึกมี" ปึกมีเป็นสุภาพ
บุรุษที่รูปหล่อคนหนึ่งของคณะพญาไท ขนาดมีคนมาขอถ่ายรูปร้อยบ่อย ๆ ปกติ
ปึกมีเป็นคนใจดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับน้อง ๆ ปึกมีมักจะมီးอะไรแปลก ๆ มา
อวดเพื่อน ๆ คงเป็นเพราะไม่อยากจะให้เพื่อน ๆ อยู่ข้าง ๆ นั้นเอง

คมสัน บัณฑิตย์

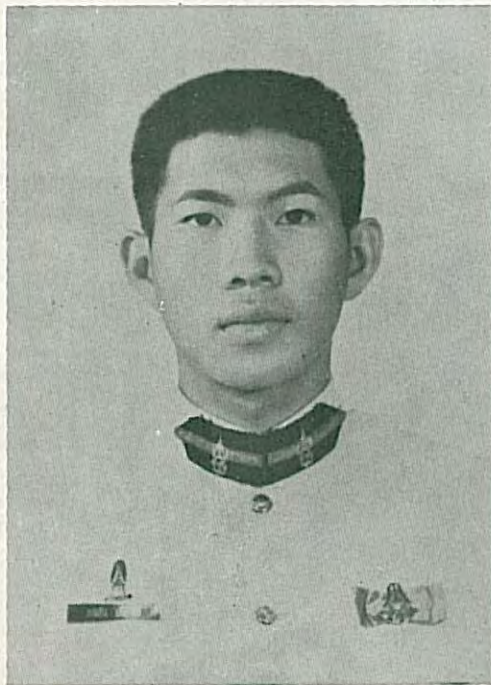
ที่อยู่ 19/2 ซอยจอมพล ถนนลาดพร้าว

อ. บางเขน กรุงเทพฯ โทร. 2782202

วันเกิด 14 กุมภาพันธ์ 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 8452

“ จังเหลน ” เป็นนักรักบี้สมัครเล่นที่เคยทำให้คู่ต่อสู้ลวนกับกลิ่น
ของเขาจนแทบสลบคาสนาม กลิ่นมัสการจรยีนเจ้าตัวมีใจมาก มีลักษณะพิเศษ
คือลอยทวนลมได้ ทางด้านดนตรี ตอนหนุ่ม ๆ เคยดีดกีตาร์อยู่วงเครื่องสาย ๆ
ด้วยความแข็งแรงเลิศชะคอกีตาร์หัก จังเหลนเป็นหนุ่มสังคมที่เพื่อน ๆ ขอม
รับว่าเข้าสังคมไหนสังคมนั้นอยู่ได้ไม่เกิน 8 วัน เพราะนอกจากพูดเก่งแล้วยัง
เถียงเก่งอีกด้วย.

ปกรณ์ โคนันทน์

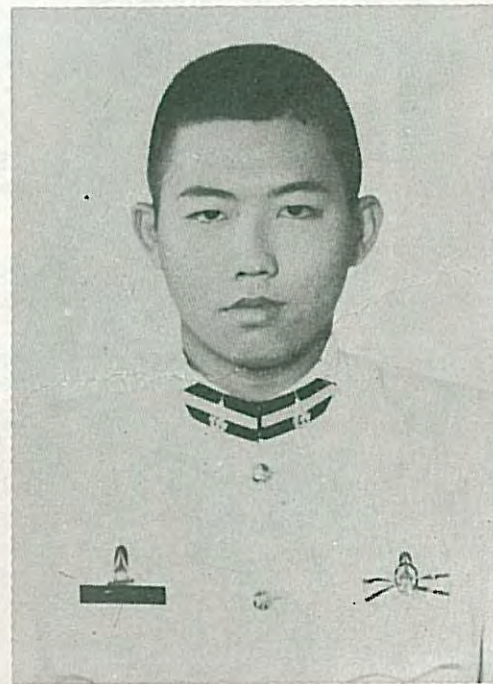
ที่อยู่ 179 ถนนนครนอก อ. เมือง จ. สงขลา โทร. 811249

3 ซอย 5 หมู่บ้านเสรี หัวหมาก กรุงเทพฯ โทร. 3776449

วันเกิด 11 ธันวาคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2515

ชั้นที่แรกเข้า มศ. 1 เลขประจำตัว 8038

“ โด ” เป็นคนจังหวัดสงขลาที่ทางบ้านเรียกว่า “ตอง” โดมี
รูปร่างอ้วนท้วมสมบูรณ์กว่าคนอื่น แล้วยังมีพุงอู้งามอีกด้วย ถึงอย่างไรก็
เคยลงไปวิ่ง (สาย) ในสนามรักบี้จนได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์มาแล้ว โด
มักจะมึนอะไรต่อมิอะไรที่ตกลงผิด ๆ มาอดเพื่อนฝูงเป็นประจำ โดเป็นหัวหน้าวง
โยชวาทิตที่ควบคุมลูกวงอย่างเฉียบขาด จนไม่มีใครกล้าโดดเวลาเรียนดนตรี
เลยได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งเป็นรางวัล.

อาชชว ศิริรักษ์

ที่อยู่ 80 ซอยพานิชกุล สุขุมวิท 71

อ. พระโขนง กรุงเทพฯ โทร. 8919876

วันเกิด 10 ธันวาคม 2502 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 3483

“มา” มีเอกลักษณ์พิเศษประจำตัวคือ ความยาวของรูปร่าง
เมื่อมาส่องกระจกเงาตัวมักจะถามอย่างภูมิใจว่า “อ้วเหมือนนกกระยางหรือเปล่า”
มักจะมีเรื่องเฮฮามาฝากเพื่อนฝูง ทั้งนี้แล้วแต่ความผลตของเขา ซึ่งอาจจะทำ
ให้คนใบ้หัวเราะก็ได้ มาสามารถร้องเพลงลูกทุ่งได้อย่างหวานสุดซึ้ง ดังที่มา
หวนนึกหวนหาสุดชีวิตคือแว่นตาอันเท่กระดิ่ง.

อภิษฎ เลาหมนตรี

ที่อยู่ 592 ซอยสามมิตร สุขุมวิท 16

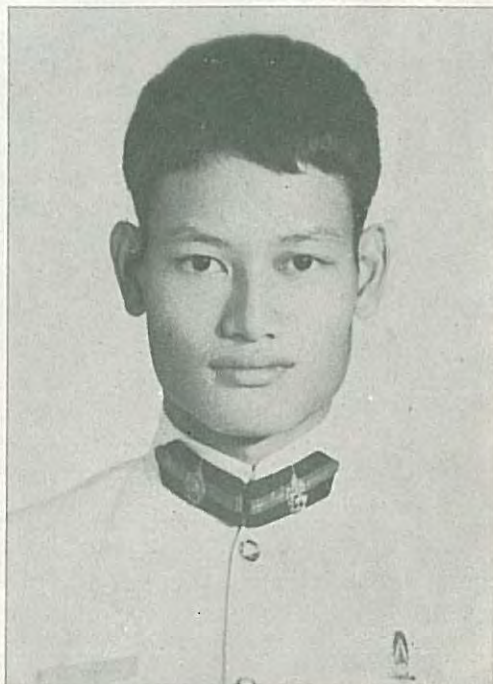
อ. พระโขนง กรุงเทพฯ โทร. 8916852

วันเกิด 29 ตุลาคม 2500 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 3 เลขประจำตัว 3382

ที่บ้านเรียกว่า “นิด” แต่เพื่อน ๆ กลับเรียกว่า “เตยม”
อวัยวะที่เป็นเอกลักษณ์ของเตยม คือคอ ซึ่งพอจะเทียบกับคอขีร่าฟได้ เรื่องการ
เรียนแรก ๆ ก็พอใช้ได้และกตขนเรื่อย ๆ เห็นจะเป็นเพราะเตยมได้รับประโยชน์
จากคอที่ยาวเป็นพิเศษไว้ชำเลื่องแลเวลาสอบนั่นเอง

เตยมเป็นคนรักสะอาดมากที่สุด และชอบหยอกล้อกับเพื่อน ๆ
เสมอ เตยมมักมีความสุขกับการดูหนังสอพร้อมกับกัดปากไปด้วย ขามว่างเตยม
จะนำสมุดรายชอเพื่อน ๆ มาดูหาวันเกิด ไม่ใช่จะให้ของขวัญนะ เตือนให้
เพื่อน ๆ เลียงต่างหากละ!

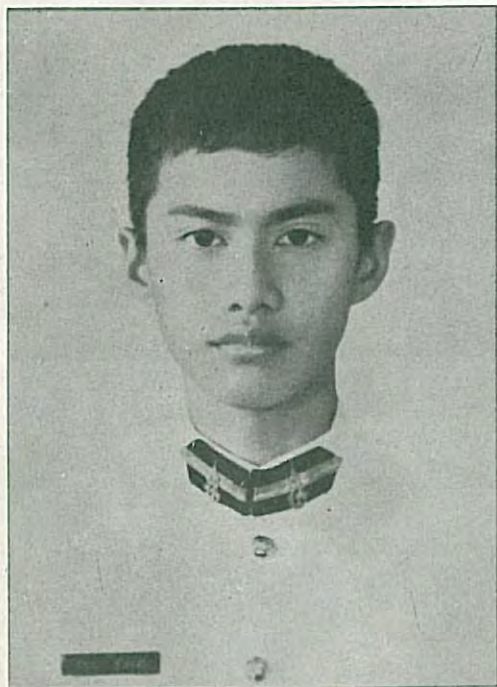
ปรเมศวร์ พรหมบุรี

ที่อยู่ 200/35 ซอยขอบฟ้า สุทธิสาร กรุงเทพฯ โทร. 2770227

วันเกิด 30 กันยายน 2502 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2512

ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 3548

เดิมบรูษผู้คุมชื่อว่า "ต๋อย" แต่เพื่อน ๆ เห็นว่าไม่เหมาะสมกับ
ใบหน้าเลยเปลี่ยนให้ใหม่เป็น "แก" (งก . . . งก) แกมฉลาดการหัวเราะที่
แปลกแหวกแนวอย่างไม่มีผู้ใดทำได้ นอกจากนึ่งเป็นนักกินด้วยกินเท่าไรไม่
รู้จักอ้วนสักที แกมีความสามารถพิเศษอย่างหนึ่งคือ "การนอน" สามารถหลับ
ได้ทุกที่ โดยเฉพาะในห้องเรียนแล้วถนัดมาก

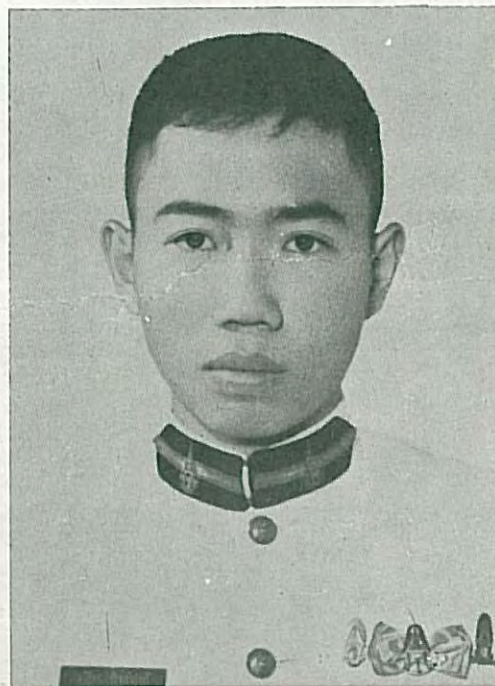
จรัสพร โรจนวิสุทธ์

ที่อยู่ 904/5 ถนนนรสิงห์ ต. มหาชัย จ. สมุทรสาคร

วันเกิด 9 มิถุนายน 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 8 เลขประจำตัว 3382

"เกต" บรูษผู้หล่อเหลาปานเทพบุตรในนิยาย เมื่อสองบทแล้ว
เกตแตกเนื้อหนุ่มแรงมากดั่งเปรี้ยวๆ จนออกมาทางใบหน้าเต็มไปหมด หลังจาก
เจ้าตัวได้ใช้ยารักษาเป็นแรมบทั้งยาไทยยาจีนยาแขก ยาฝอบอก แต่กลับทำ
ให้เหอยิ่งขึ้น ด้านดนตรีเกตมักจะคลอเสียงเพลงอันเพราะพรังจนทำให้เพื่อน ๆ
ทนไม่ไหว เรื่องการเรียนเกตมีความพิถีพิถันในการทำข้อสอบมาก เกตจะลอก
โจทย์ด้วยความเรียบร้อยแต่หาทำไม่.

สุวิทย์ มาไพศาลสิน

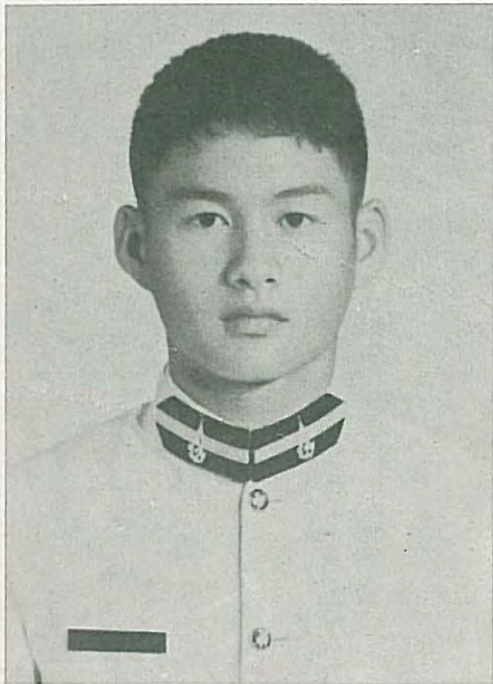
ที่อยู่ 199 ต. ท่าเรือ อ. ท่ามะกา จ. กาญจนบุรี

วันเกิด 14 มกราคม 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2514

ชั้นที่แรกเข้า ป. 7 เลขประจำตัว 8748

บุรุษแห่งเมืองกาญจน์ ผู้มีชื่อเสียงเหมือนกับชื่อคือ "เผือก"
เผือกมันสวยร้ายแรง และมีความสามารถในทางกีฬาหลายประเภท ได้เข้าร่วมทีม
รักบี้ของโรงเรียน จนได้รับเครื่องหมายสามารถรักบี้พิเศษ

การเรียนก็นับว่าเป็นหนึ่งในยุทธจักร เพราะเคยได้รับพระราชทาน
รางวัลเรียนดีมาแล้ว

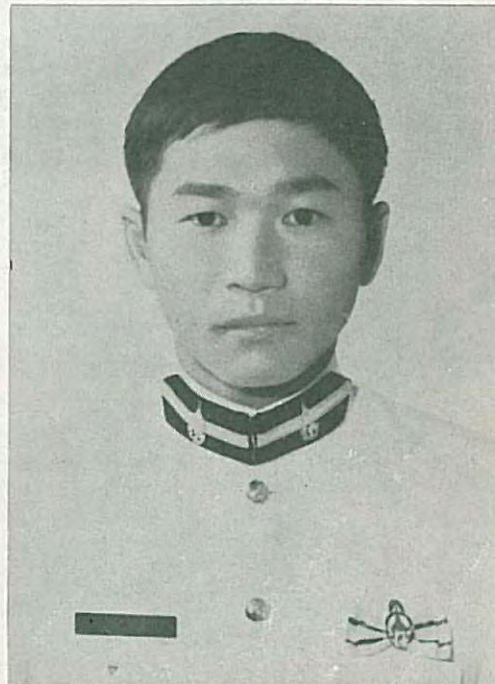
ชัชวาลย์ ชันวารชร

ที่อยู่ 182 ถนนพาณิชย์ อ. เมือง จ. ฉะเชิงเทรา โทร. 511285

วันเกิด 18 พฤษภาคม 2502 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 8442

"หน่อง" บุรุษผู้มีชื่อเสียงล่าวได้ และเป็นสุดที่รักสำหรับน้อง
คณะจิตรลดา มักจะหายหน้าหายตาไปดูแลน้องๆ ก่อนนอน ความสามารถพิเศษ
ของหน่องคือการผันเงิน เงินในบัญชีที่ฝากไว้กับหน่องมักจะถูกเปลี่ยนมือไป
เรื่อย ๆ ถ้าไม่ติดตามให้ดี เงินที่ฝากไว้อาจจะล่องหนไปเลยก็ได้ ความสามารถ
ในด้านกีฬาทำให้เจ้าตัวได้ติดทีมรักบี้ของโรงเรียน และมีโอกาสเดินทางไปแข่ง
ชั้นยังต่างประเทศมาแล้วด้วย.

มนต์เทพ โปราณานท์

ที่อยู่ 24 หมู่ 3 ซอยหมู่บ้านครู

ถนนเพชรเกษม หนองแขม กรุงเทพฯ ฯ

วันเกิด 14 มกราคม 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 3460

“พินหนุ” เป็นนิคเนมที่เพื่อน ๆ เรียกกันติดปาก หนุเป็นหัวหน้าคณะญาติทุกคนที่เรารู้จักและหนักแน่น หนุติดที่รักของโรงเรียนและรักฟุตบอลเป็นพิเศษใจ จึงได้รับมอบให้ดำรงตำแหน่งประธานฟุตบอลของโรงเรียน

หนุเป็นเจ้าของเรือนร่างอันสูงส่งสุดที่ใคร ๆ จะต้องเหลียวมอง เรื่องการเรียนหนุไม่เป็นรองใคร หนุได้ติดที่บาสเก็ตบอลของโรงเรียน ซึ่งแบบชุดเดียวที่ได้รับคำชมจากอาจารย์ว่าขยันซ้อมมากที่สุดเท่าที่มีมา จึงได้รับมอบเครื่องหมายกึ่งสามารถ เจ้าตัวแอบกระซิบว่าอวกได้เครื่องหมายรักสมบูรณ์ด้วย.

ชลิต ฉันทาน

ที่อยู่ 242 ต. อ่างทอง อ. เกษสมุข จ. สุราษฎร์ธานี

120/4 ซอยสถาพร ถนนประชาสงเคราะห์ ห้วยขวาง กรุงเทพฯ ฯ

วันเกิด 23 พฤษภาคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2515

ชั้นที่แรกเข้า ม.ศ. 1 เลขประจำตัว 3935

“หมุย” เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ เรียกกันติดปาก เอกลักษณ์ประจำตัวที่เจ้าตัวภูมิใจนักหนาคือหัวอันแสนใหญ่ หมุย เป็นนักรักบี้ที่โรงเรียนจนสามารถคว้าเครื่องหมายสามารถกับพิเศษมาครอบครอง ทางด้านดนตรีหมุยก็นับได้ว่ามีความสามารถไม่เลวไปกว่าคนอื่น เพราะเจ้าตัวก็ได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งเหมือนกัน หมุยเป็นหัวหน้าที่คนหนึ่งของคณะดุสิต แต่รู้สึกว่าจะเป็นที่เกรงกลัวของน้อง ๆ คงเป็นเพราะหัวอันแสนใหญ่นั่นเอง

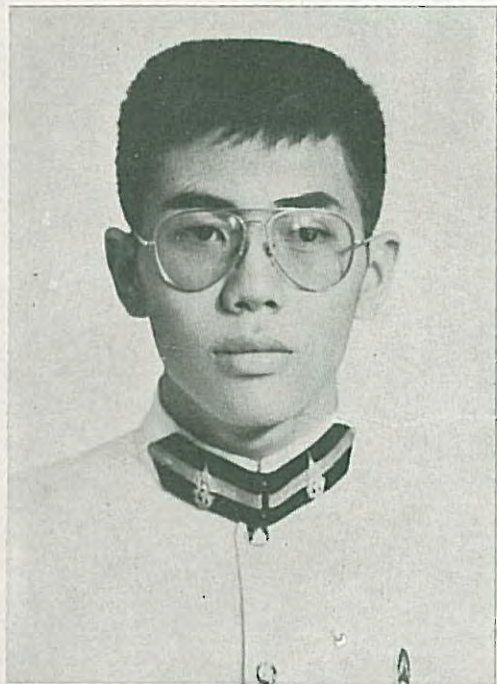
อรรถวุฒิ นิซชากร

ที่อยู่ 1819 ต. บางพุทธา อ. เมือง จ. สิงห์บุรี

วันเกิด 8 ธันวาคม 2500 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2512

ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 8589

กินอยู่กับเรามาเป็นเวลา 8 ปี แรก ๆ ก็อยู่ห้อง ก. ต่อมาก็นบอ
ว่าอยากเปลี่ยนบรรยากาศบ้างจึงย้ายมาเรียนห้อง ข. และ ค. สลับกัน เมื่อเด็ก ๆ
กินเป็นนัท้มลูกหน้าหนัก และก็เกิดอุบัติเหตุลูกหน้าหนักสัมผัสกับเท้ากลาง
อากาศ เราจึงไม่เห็นกันที่ลานท่มน้ำหนักอีกเลย กระบือเป็นสัญลักษณ์บ้าน
เกิดของกิน ดังนั้นกินจึงชอบบ่นกระบือตัวใหญ่ ๆ ด้วยเหตุผลที่ไม่อยากกลับ
บ้านเก่า

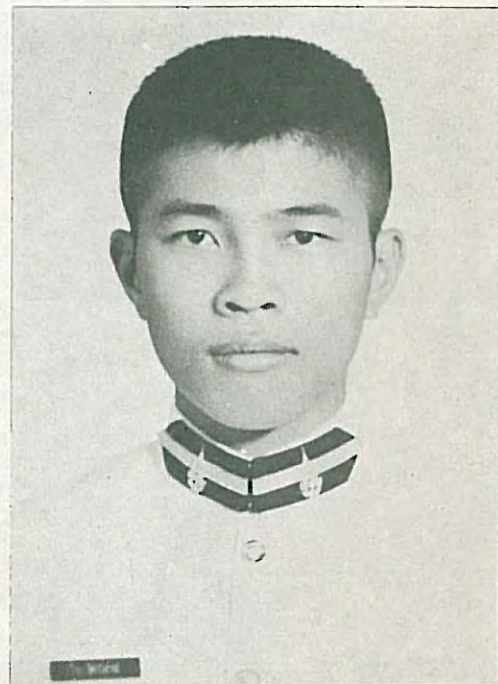
วีระ อิศราภรณ์

ที่อยู่ 246/23 ถนนพุทธบูชา อ. เมือง จ. สิงห์บุรี

วันเกิด 12 มีนาคม 2502 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2512

ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 8548

วีระเป็นทู่จกกันดีในหมู่เพื่อนฝูงว่า “ ต่ำ ” เมื่อเล็ก ๆ ถูกอา
จารย์จารย์สขบเคียวเป็นพิเศษ เพราะเรียนน้อยเล่นมาก พอเข้ามาอยู่คณะดุสิต
ก็ปล่อยลวดลายเก่า ๆ ออกมา จนอาจารย์อุ้มต้องออกปากว่า “ไม่ว่าจะมีเรื่อง
อะไรที่ไหนต้องมีนายวีระร่วมอยู่ด้วยเสมอและก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เสียด้วย.

พันรวิทย์ วัฒนศิริ

ที่อยู่ 259 ซอยพิศมัย ถนนสุขุมวิท อ. ดุสิต กรุงเทพฯ โทร. 2812374

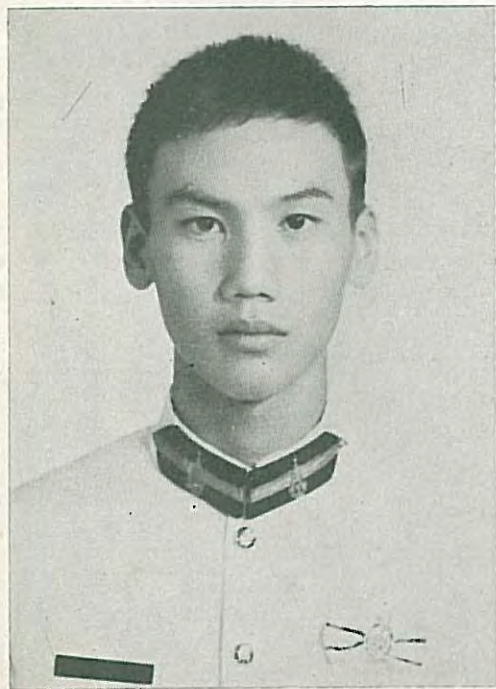
1/2 ถนนราษฎร์บำรุง อ. ตะกั่วป่า จ. พังงา

วันเกิด 8 ตุลาคม 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 3458

“หิว” ผู้มาจากจังหวัดพังงา มีใบหน้าอันหล่อเหลาและศีรษะที่เล็กแบนผิดปกติอัน เพื่อนๆ จึงเรียกว่า “หัวขวาน” ในห้องเรียนหิวมีลีลาการหลบที่แปลกจนเพื่อนๆ ทั้ง ค้อมมีความสามารถที่จะเอาศีรษะมุดเข้าไปหลบในโต๊ะได้

นอกจากนี้ยังเล่นแมนโดลินจนได้เป็นหัวหน้าวงเครื่องสายสากล และได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง ตอนอยู่ ม.ศ. 4 หิวเป็นโรคพองไม่แพบ ได้แต่อ้วนเอาๆ กว่าจะลดได้เล่นเอาเจ้าตัวลึงกับเนื้อลาย

อภิชัย มาไพศาลสิน

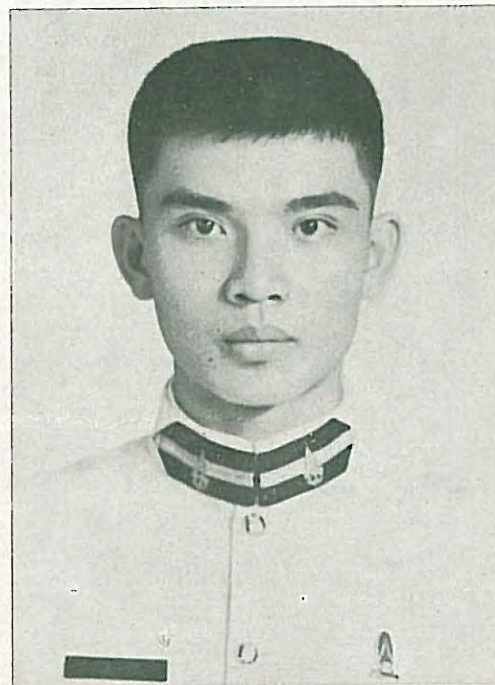
ที่อยู่ 246 ต. ท่าเรือ อ. ท่ามะกา จ. กาญจนบุรี

วันเกิด 28 พฤษภาคม 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2515

ชั้นที่แรกเข้า ม.ศ.1 เลขประจำตัว 3949

“หยุ่น” เป็นชื่อเล่นของบุรุษแห่งเมืองกาญจนบุรี แต่เพื่อนๆ เห็นชื่อไพเราะเกินไป เลขตั้งชื่อให้ใหม่ว่า “เต๋อ” เต๋อมีลีลาตลกจับๆ จนเป็นพท์ (ไม่) น่ารักของน้องๆ เต๋อมีอะไรๆ ที่ทำให้คณะดุสิตปั่นป่วนอยู่เสมอ แต่ก็รอดพ้นจากสายตาคู่กำกับคณะทุกครั้ง

ในหมู่เพื่อนฝูงแล้ว เต๋อจะมีชื่อเสียงโด่งดังในการรับประทานมากพอได้จ้วงหะตอนท์เพื่อนเผล พอหันมามากที “อ้าว....หมดเสียแล้ว!”

เต็มพล เวชโอสถ

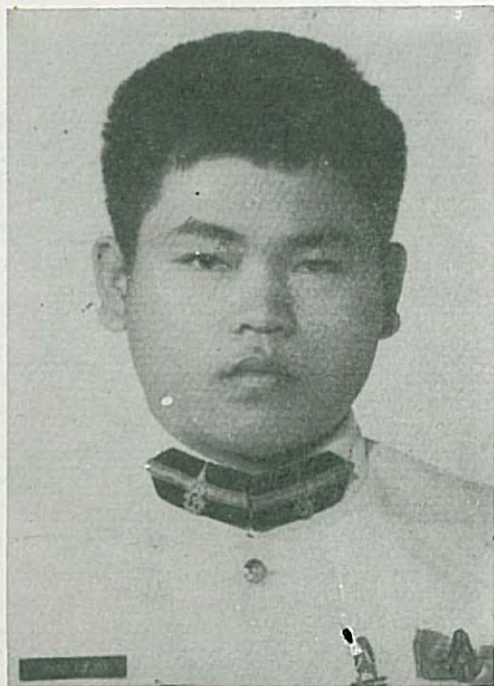
ที่อยู่ 402 ต. คลองกระแซง อ. เมือง จ. เพชรบุรี

วันเกิด 11 พฤษภาคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 3 เลขประจำตัว 3378

บุรุษหนุ่มหุ่นทรมานใจสาวผู้ มีนิกเนมหลายชื่อที่เพื่อนฝูงชอบเรียก เช่น เต็ม ลุง อ้อ เป็นต้น ลุงเป็นหัวหน้าใหญ่คณะดุสิต และยังเป็นหัวหน้าทีมรักของวิชาวุฒิชัย เครื่องหมายสามารถรักพิเศษเหนือพิเศษ เป็นหลักประกันได้ในความสามารถของลุง

ลุงเป็นหัวหน้าที่เฉียบขาดคนหนึ่ง และน้อง ๆ ก็รักมากด้วย.

สุรเชษฐ์ อิ่มสุวรรณ

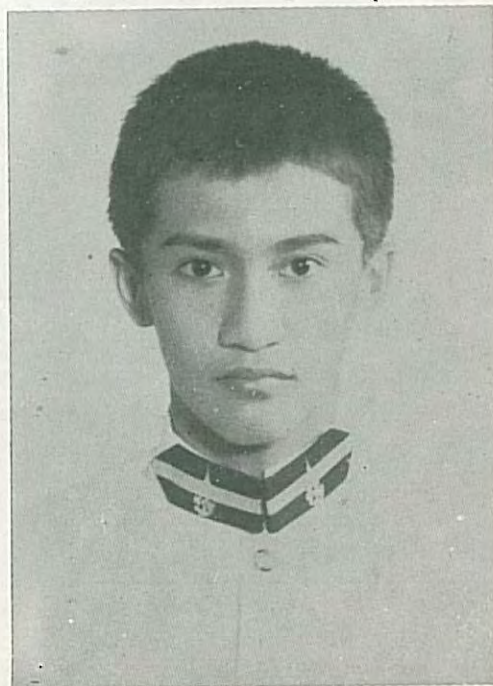
ที่อยู่ 118/1 ซอยสวนใหญ่ ถนนพิบูลสงคราม

อ. เมือง จ. นนทบุรี โทร. 5880832

วันเกิด 24 กันยายน 2502 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 3461

“เหม็น” หรือ “โต้ง” ของคุณพ่อคุณแม่ เป็นคนรูปหล่อสำหรับน้อง ๆ เพราะเหม็นจะใจดีต่อน้อง ๆ เสมอ การเรียนของเหม็นจัดอยู่ในประเภทอย่างไรก็ได้ หนังสือจันทน์กัณฑ์ในเป็นที่โปรดปรานของเหม็นไม่รู้จักเบื่อ

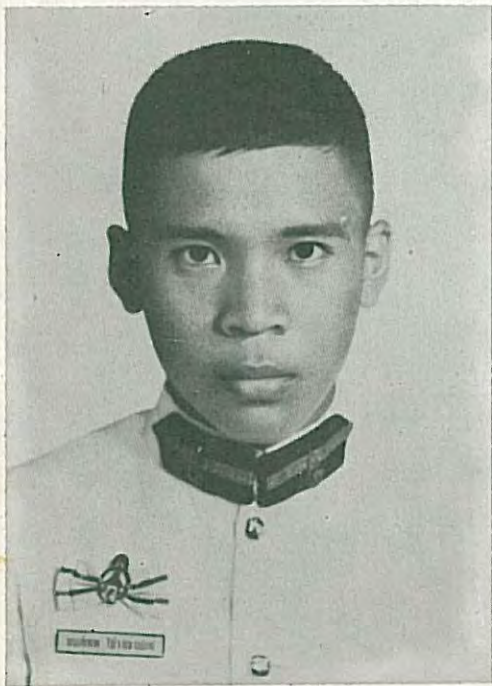
ธนาวดี ศาครสินธุ์

ที่อยู่ วัชรารัฐวิทยาลัย อ. ดุสิต กรุงเทพฯ

วันเกิด 30 ธันวาคม 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 3494

บุรุษผู้ไม่มีชอบเปลี่ยนไปตามฤดูกาลของอากาศ แต่เจ้าตัวชอบให้
เรียกว่า "โจ" โจเป็นนักกีฬาตัวขงคณะพญาไท แต่โจไม่เล่นกีฬาให้
โรงเรียนเป็นเพราะว่าเจ้าตัวอยากให้คนอื่น ๆ แสดงฝีมือเท่านั้นเอง โจตั้งตัว
เป็นนายธนาคารใหญ่ประจำคณะ มีเงินให้เพื่อนกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ย บางทีก็
ลืมนำเงินคืน ทำให้กิจการของโจซบเซาลงทุกที ๆ โจรักการดนตรีมากถึงกับ
ลงทุนซื้อคาริแนตมาเบ้าเอง นอกจากนี้ยังเป็นนักเรียน ม.ศ. 5 คนเดียวที่ใช้
สะพานลอยของโรงเรียนทุกวันอย่างไม่ยอมขาดทุนเงินที่บริจาคไป.

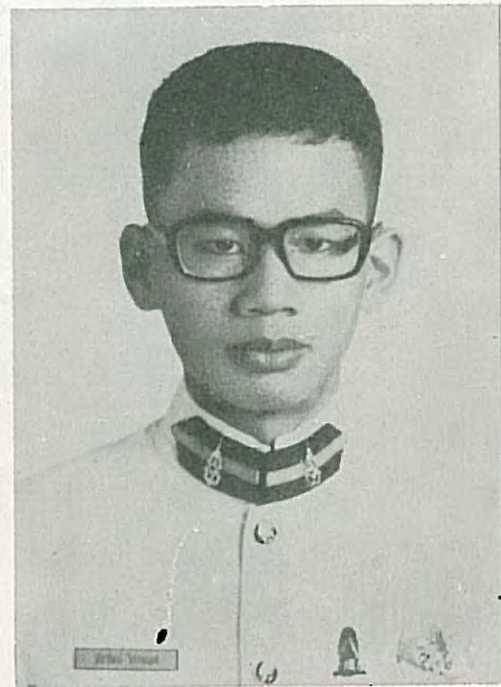
ชัชวรัตน์ วิสาณนท์

ที่อยู่ 58 ปุณณวิถี 13 สุขุมวิท 101 อ. พระโขนง กรุงเทพฯ

วันเกิด 4 พฤษภาคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2514

ชั้นที่แรกเข้า ป. 7 เลขประจำตัว 3745

ด้วยเหตุที่ชัชวรัตน์ใส่แว่น (วิเศษ) จึงถูกเพื่อนเรียกว่าเจ้าแว่น
มาตั้งแต่เด็ก ๆ แว่นเป็นคนใจดีขบขรม ดังนั้นจึงเป็นหนุ่มอันตรายสำหรับเพศ
ตรงข้ามและน้อง ๆ เป็นที่สุด แว่นเป็นนักเรียนตัวอย่างที่ไม่ถูกครุ่นว่าเลย
สำหรับเพื่อน ๆ แว่นคุยสนุกและชอบหยอกกล้อน้อง ๆ เป็นกวีจิตร การดนตรี
แว่นเป็นนักสโวโอดินตัวกลาง เครื่องหมายสามารถชนหนึ่งจวงจุล ๆ ทัดหน้า
อกมานานแสนนานคงจะทำให้แว่นเบื่อ เลขขอลาจากวงการมาเสียต่อ ๆ

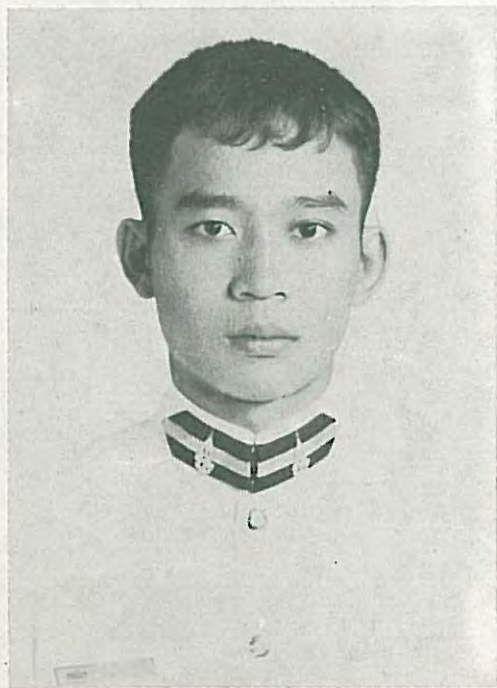
คนัมพร ประเทืองพงศ์

ที่อยู่ 235-237 ถนนพระสุเมรุ ต. ตลาดยอด กรุงเทพฯ โทร. 2817842

วันเกิด 8 มีนาคม 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 8 เลขประจำตัว 8889

“ตุ้ม” เป็นหัวหน้าคณะพญาไทคนหนึ่งที่มีใบหน้าอันหล่อเหลา แต่เจ้าตัวก็ไม่ค่อยจะสนใจนัก (สังเกตได้จากสีบนใบหน้า) เรื่องดนตรีตุ้มถนัด ฟังมากกว่าเล่น จึงหันมาเอาดีทางบินดินแทน ตีมาถึงว่าการเรียนเป็นงานอดิเรก เท่านั้น เพราะฉะนั้นไม่ต้องสงสัยเลยทีไรก็จะเห็นตุ้มขอลาไปเฝ้าพระอินทร์ในเวลาเรียน เวลาผู้ปกครองมาเยี่ยมตุ้มมักจะมีขนมติดไม้ติดมือมาฝากเพื่อน ๆ ทำให้เพื่อน ๆ อิ่มท้องไปตาม ๆ กัน

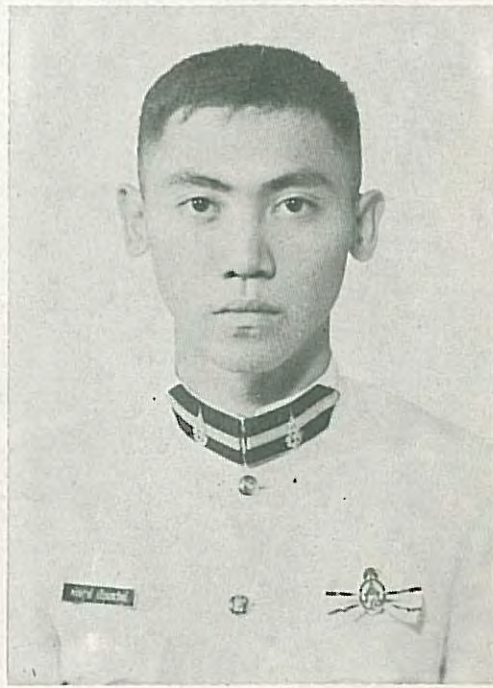
พงษ์สุรีย์ เนียมทรัพย์

ที่อยู่ 146 ถนนศรีสำโรง อ. โคกสำโรง จ. ลพบุรี

วันเกิด 9 เมษายน 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 8459

“พจ” ของน้อง ๆ หรือ “ซุบ” ของเพื่อน ๆ คุณ มีนิสัยตาวานซ่งที่เรียกร้องความสนใจได้พอสมควร ซุบเป็นนักร้องกับทีมโรงเรียนคนหนึ่งที่มีความสามารถจนได้รับเครื่องหมายสามารถพิเศษ ด้านดนตรีซุบก็เคยคว้าเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งในการเป่า (แบก) เบสวงโยธวาทิตมาแล้ว และก็หันมาขี่คอซุบ (แบก) กลองใหญ่ ทำให้วงโยฯ ก็กลักเป็นพิเศษ

โสภณ รัตนันทวาท

ที่อยู่ 577 ถนนประโคนชัย ต. ปากน้ำ อ. เมือง

จ. สมุทรปราการ โทร. 3950270

วันเกิด 22 มกราคม 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2515

ชั้นที่แรกเข้า ม.ศ. 1 เลขประจำตัว 3948

จากลูกชาวปากน้ำที่ชื่นชอบเล่นทางบ้านว่า "อ้วน" เพื่อน ๆ กลับ
เรียกว่า "คก" คกมีรอยยิ้มและริมฝีปากอันมีเสน่ห์ เป็นคนใจกว้างต่อเพื่อน
ฝูงเสมอ โดยเฉพาะตอนที่มันของกินมาฝากเพื่อน ๆ คกมีความเป็น ๆ มาอวด
เพื่อน ๆ จนทำให้เจ้าตัวต้องเจ็บตัวอยู่บ่อย ๆ ซึ่งก็กลายเป็นเรื่องธรรมดา นอก
จากนี้ยังเป็นนักเบ้าขลุ่ยประจำวงเครื่องสายไทยในจำนวนไม่กี่คน และก็ได้รับ
เครื่องหมายสามารถที่เจ้าตัวแสนจะภูมิใจ

เจษฎา พูนสุขโข

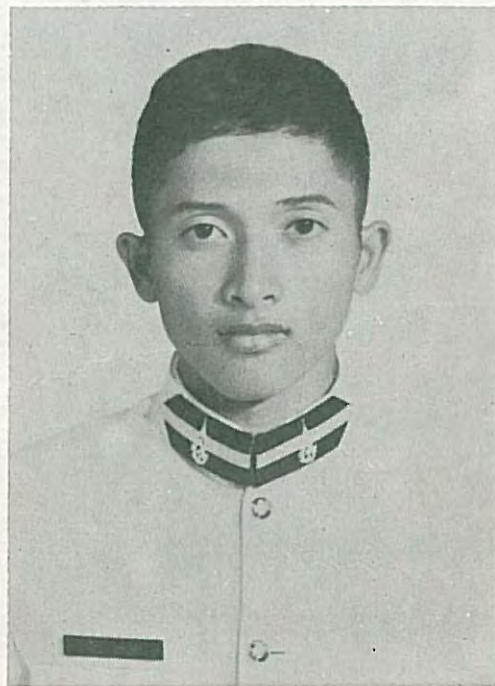
ที่อยู่ 40 ซอยสังข์ชุกชีใต้ ต. ลาดยาว ถนนลาดพร้าว

อ. บางเขน กรุงเทพฯ

วันเกิด 24 มีนาคม 2500 วันที่แรกเข้า 31 พฤษภาคม 2514

ชั้นที่แรกเข้า ป. 7 เลขประจำตัว 3741

"ตุ้" ของคุณพ่อคุณแม่คือ "ม้า" ของเพื่อน ๆ ในคณะ ม้ามัศ
เท้าจัดชนิดหาตัวจับยาก เคยสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนในการแข่งขันกรีฑา
หลายครั้ง นอกจากนั้นยังเป็นคนหนึ่งในทีมรักบี้ของโรงเรียนที่ได้รับเครื่องหมาย
สามารถสมบูรณ์ ม้ามัศลาในการรับประทานที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเองคือเพียง
แต่สุดกลืน มักรู้สึกอิ่มแล้ว (อย่างน้ค่อยเลียงง่ายหน่อย)

มนุ โรจนสินธุ

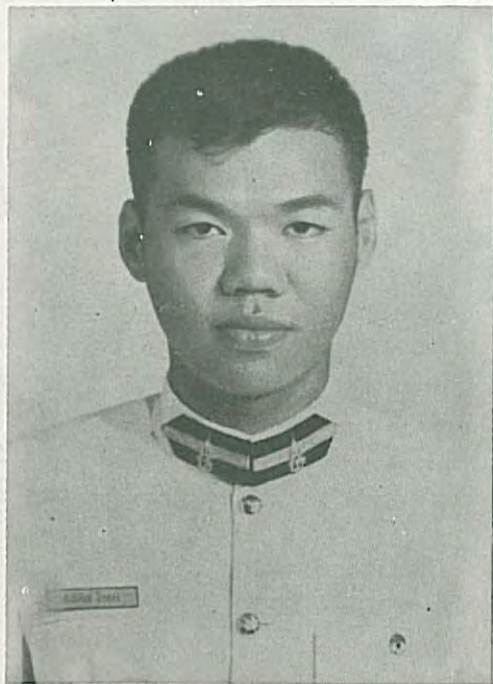
ที่อยู่ 135/2 ถนนทรงวาด ต.จักรวรรดิ อ.สัมพันธวงศ์

กรุงเทพฯ โทร. 2223299

วันเกิด 15 กรกฎาคม 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2515

ชั้นที่แรกเข้า ม.ศ. 1 เลขประจำตัว 3940

คุณพ่อคุณแม่ตั้งชื่อเสียให้เพราะว่า "คุณอ้อ" แต่เพื่อนๆ กลับเรียกว่า "เบ็กอุกษ" เบ็กมีลลาตลกทำให้เพื่อนๆ หัวเราะได้เสมอ (ขามที่เบ็กร้องเพลงฝรั่ง) เพราะหุ่นอันน่าเกรงขามจึงทำให้เบ็กติดที่มรัคโรงเรียนไปกับเขาด้วย การดนตรีเบ็กไม่ถนัดหน้าใคร ตำแหน่งหัวหน้าวงโยธวาทิตเป็นเครื่องประกันได้ดี เบ็กเข้าเบสได้เพราะ (ขนามมีตาวๆ มาขอลายเซ็นเมื่อครั้งไปเข้าที่ลานพระบรมรูปทรงม้า)

สันติ เจริญกุล

ที่อยู่ 101 ซอยปัดมาตี สุขุมวิท 53 อ. พระโขนง

กรุงเทพฯ โทร. 3918598, 3919336

102, 103, 104 ถนนศรีตะกั่วป่า อ. ตะกั่วป่า จ. พังงา

วันเกิด 6 มกราคม 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 3 เลขประจำตัว 3387

"ตี" เป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะ ผ.บ.ก. ผู้มีความสามารถพิเศษเฉพาะตัวคือเป็นยอดนักพูด (มาก) ทั่วภาค ใครอย่าได้หลงคารมเลยทีเดียว ตีมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับมือน้อยๆ สองข้างอยู่เสมอ เดี่ยวหนึ่งลอก เดี่ยวกระดก เคลื่อน เพราะเขามือคนนั้นเป็นเครื่องมือหากินของตีในทางกีฬา ความสามารถในด้านรักบี้ทำให้ตีได้เป็นเจ้าของเครื่องหมายสามารถพิเศษ นอกจากนี้ยังได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์บาสเก็ตบอลด้วย.

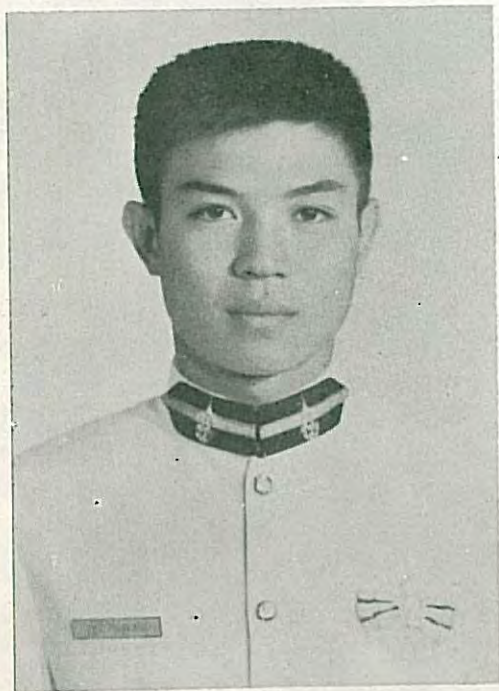
สาสุข สิริเวชพันธ์

ที่อยู่ 369/8 ถนนพรานนก ต. บ้านช่างหล่อ อ. บางกอกน้อย
กรุงเทพฯ โทร. 4667038

26 ถนนปากแพรก อ. เมือง จ. กาญจนบุรี โทร. 511878
วันเกิด 18 พฤษภาคม 2500 วันที่แรกเข้า 2 มิถุนายน 2512
ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 8618

“ซ่าง” เป็นหัวหน้าใหญ่คณะพญาไท ที่มีความสามารถด้านกีฬา
ไม่ว่าจะเป็นรักบี้หรืออื่นๆ ตำแหน่งหัวหน้าแผนกกรีฑาย่อมเป็นหลักประกันได้ดี
ซ่างจะสุขุมเสมอต่อหน้าอาจารย์ แต่มักจะเก็บความรื่นเริงไว้ให้กับสาว ๆ

การเรียนซ่างตั้งใจมากจนอาจารย์ต่างออกปากชมเสมอ ซ่างกระซิบ
ว่าถ้าใครหลงไปเมืองกาญจน์ ตามชื่อพ่ออัครรับรองไม่อดตาย แต่ต้องช่วยหา
หาเสียงนะ.

เฉลิมวงศ์ จันทรางศุ

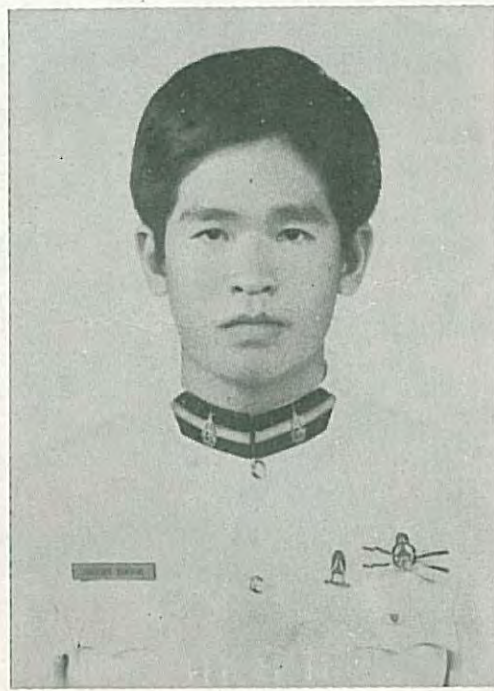
ที่อยู่ 45 จรัสเมือง อ. ปทุมวัน กรุงเทพฯ โทร. 2514938

โรงเรียนแจ้งตะพานหิน อ. ตะพานหิน จ. พิจิตร

วันเกิด 7 มกราคม 2502 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 8456

“ต๋อ” “เกชา” “หัวตึก” เป็นชื่อหนุ่มรูปงาม (หุ่นข้าว
เหนียว) จากเมืองพิจิตร แต่เพื่อน ๆ คุ้นเคย “อ้วน” มากกว่า อ้วนมัก
จะถูกเพื่อน ๆ เข้าแหย่อยู่เสมอ และอ้วนมักจะทำตัวขี้กลัว ๆ บ้าง ๆ ทำ
ให้เพื่อน ๆ ได้เฮฮาพอสมควร เวลาอ้วนไปชมมรดกของไทย อ้วนมักจะแอบหลับ
แต่ถึงอย่างไรอ้วนก็ยังได้รับเครื่องหมายสามารถชนหนึ่ง อ้วนมีความสามารถ
ประหลาด ๆ เช่นกระดิกหู และหอนเสียงสุนัข เรื่องการเรียนอ้วนขอเรียนไป
เรื่อย ๆ ไม่ค่อยสนใจนัก คงเป็นเพราะว่าถ้าคร่ำเคร่งเกินไปอาจจะบ้ากว่าเดิม
ก็ได้.

วรศักดิ์ สินไชย

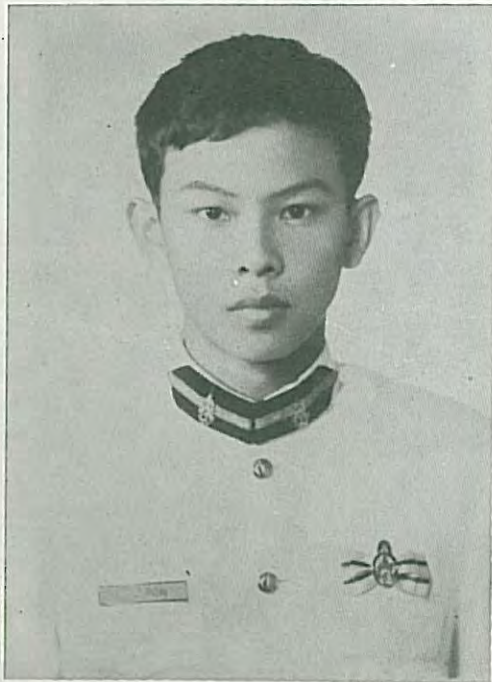
ที่อยู่ 877/1 ถนนสามเสน บางกระบือ กรุงเทพฯ โทร. 5850400

88 ถนนวิจิตรสงคราม อ. เมือง จ. ภูเก็ต โทร. 211250

วันเกิด 10 กุมภาพันธ์ 2501 วันที่แรกเข้า 31 พฤษภาคม 2514

ชั้นที่แรกเข้า ป. 7 เลขประจำตัว 3837

รูปร่างยาวเหยียด หุ่นเท่ แต่อกแฟบ คือลักษณะของหนุ่มผู้มั่งคั่ง
เล่นออกจะพิลึกพิลั่นหน่อยคือ "ฮอก" ฮอกเป็นคนเงี้ยวๆ สุภาพแต่อยู่ไม่สุข
ฮอกเคยเล่นแมนโดลินเมื่อยังเครื่องสายสากล แต่ต้องลาจากวงการนี้ไปเพราะ
เครื่องมือหาเงินได้ถูกโจรกรรม ฮอกถนัดเล่นบาสเก็ตบอลที่สุด เป็นหัวหน้าชุด
ของทีมคณะ และเป็นหนึ่งในสิบสองของรุ่นใหญ่ทีมโรงเรียนด้วย เวลาเรียน
ฮอกมักจะขยันนอกห้องเรียนมากกว่า คติประจำใจของฮอกคือ "สอบได้เป็น
เรื่องตลก สอบตกเป็นเรื่องธรรมดา"

ธีรวัฒน์ แสงใหญ่

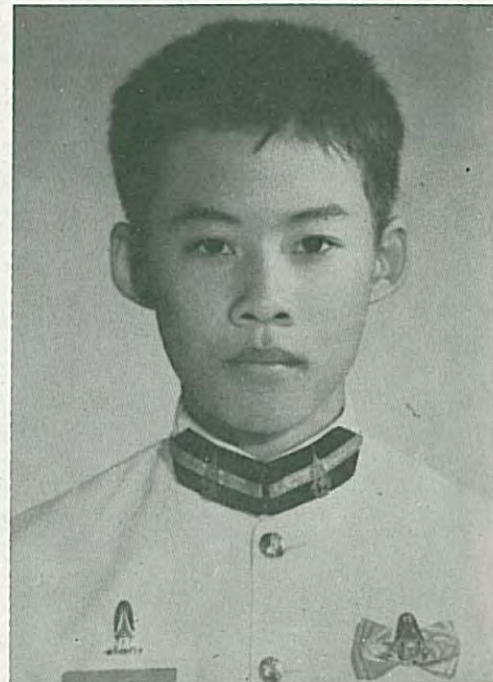
ที่อยู่ 17/8 หมู่ 8 ต. บางนา อ. พระโขนง

กรุงเทพฯ โทร. 3930708

วันเกิด 25 พฤษภาคม 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 3445

ไม่สูง ไม่เตี้ย ไม่ดำ ไม่ขาว เขาค่ะ "ใหญ่" ของเพื่อน ๆ
หรือ "พี่ใหญ่" ของน้อง ๆ ใหญ่เป็นมนุษย์จำพวกหนึ่งที่อยู่ไม่ได้ ต้องหา
อะไรต่อมิอะไรทำแก้เบื่ออยู่เสมอ ใหญ่เป็นคนเลือดร้อน รักและเจ็บร้อนแทน
เพื่อนจนแทบเอาตัวไม่รอดมาหลายครั้ง จึงเป็นที่รักและที่เกรงใจของเพื่อน ๆ
อยู่มาก นอกจากนั้นยังมักจะล่องหนไปจากห้องเพื่อคุ้ยทุกขุสขุของน้อง ๆ ใน
เวลาเรียนใหญ่จะตั้งใจหลับอย่างเอาจริงเอาจัง

ณรงค์ชัย พรหมมี

ที่อยู่ บ้านพักผู้กำกับการตำรวจจร อ. เมือง จ. พัทลุง โทร. - 3 -

วันเกิด 20 ตุลาคม 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2512

ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 3552

บุรุษหนุ่มร่างใหญ่จากพัทลุง ผู้มีรอยยิ้มอันน่าสพึงกลัว มีลีลา
การพูดที่ไม่ซ้ำแบบใคร คือพูดซ้ำๆ ที่ละคำ และเน้นหนักพยางค์หน้าหลายครั้ง
เช่น บะ...บะ...บะ...หมี ลักษณะเหล่านี้เมื่อเอ่ยถึงเพื่อน ๆ ทุกคนต้อง
นึกถึง "ตุ้" เสมอ

ตุ้ เป็นนักกีฬาประเภท "เล่นสดงดซ้อม" จึงทำให้ตุ้พลาดเครื่อง
หมายสามารถบาสเก็ตบอลไปอย่างน่าเสียดาย แต่ตุ้ก็พยายามบุกเบิกในกีฬารักบี้
จนอาจารย์อรุณเห็นใจให้ร่วมทีมโรงเรียน นอกจากนี้ตุ้ยังมีมาดการเดินอันร้าย
กาจ จึงทำให้ตุ้ได้รับเลือกเป็นครีเมเยอร์วงปัสกอตที่ใหญ่ที่สุดในเมืองไทย

ธีรพล นาคะตะ

ที่อยู่ 190 ซอยทรงสะอาด หมู่บ้านมานิตา 1 ถนนสุขุมวิทซอยเวฬุ

ต. ลาดพร้าว อ. บางเขน กรุงเทพฯ โทร. 2774391

วันเกิด 24 มกราคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 9 เลขประจำตัว 3361

น่าเสียดายที่ "แรง" ด่วนจากพวกเราไปเสียตั้งแต่ชั้น ม.ศ. 4
ทำให้พวกเราบ่นคิดถึงไปตาม ๆ กัน แต่ถึงอย่างไรแรงก็มาแวะเยี่ยมเยียนเพื่อน
ฝูงอยู่เสมอ แรงเป็นคนขบขัดมาก แม้แต่หัวใจก็ยังย้ายมาอยู่ข้างขวา

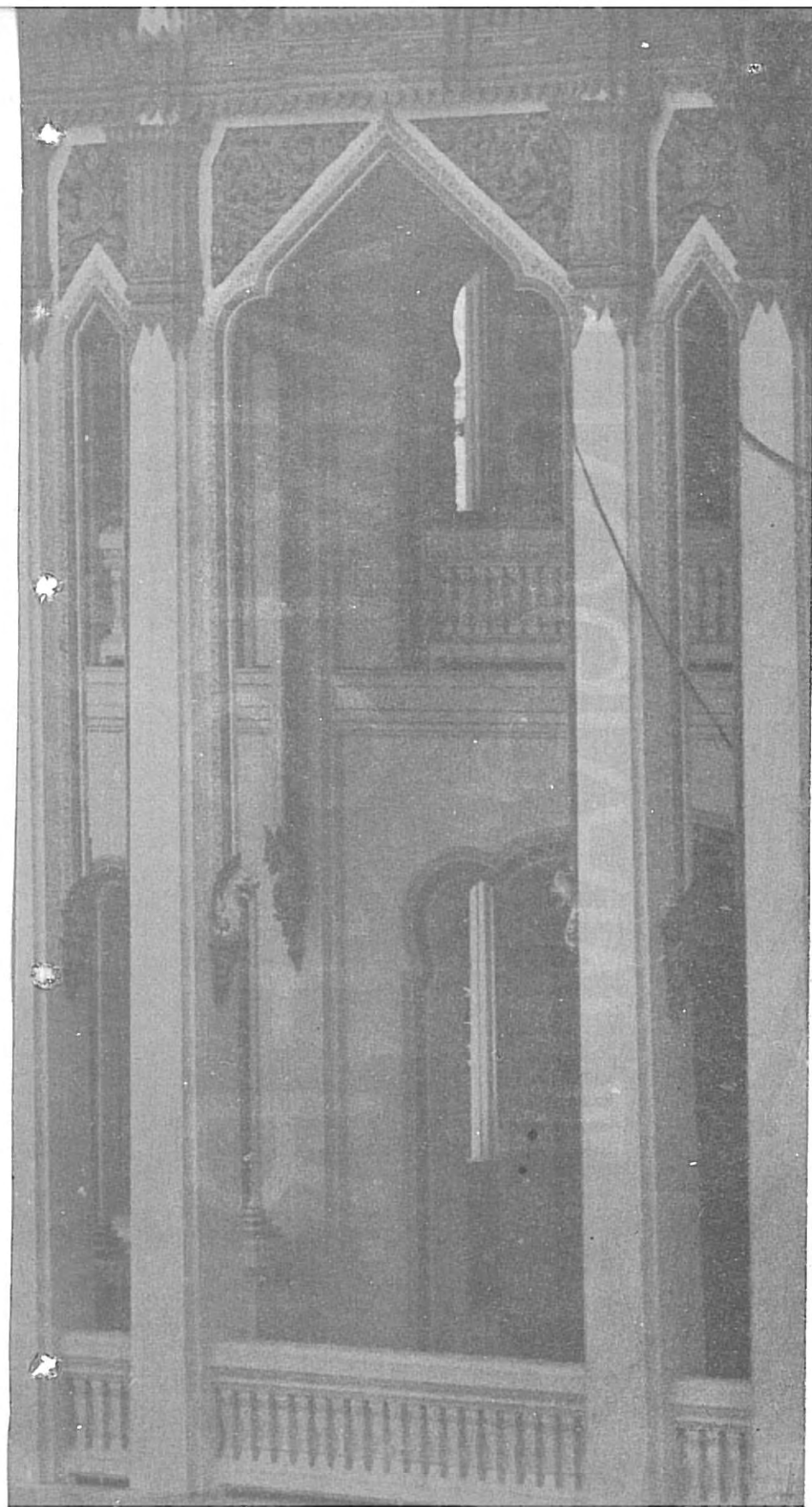

គ្រឹះស្ថានបណ្ណាល័យ
ស្ថាប័នបណ្ណាល័យ

ប្រកាស ៣

นิพนธ์ยงศึกษาปีที่ ๕ (โปร. ๓)

1. กฤษณะ เวศสบุตร	จ.ล.	7. ทินกร แสงเทียน	ผ.บ.ก.
2. นพพร อสงวณ	จ.ล.	8. สวัสดิ์ ตันติวงษ์	ผ.บ.ก.
3. นพพร เทพวดี	พ.ท.	9. อรุณศักดิ์ เนิยกุล	จ.ล.
4. อรุณ เทพวดี	ด.ส.	10. จดพล อุดมศิลป์	จ.ล.
5. อรุณ เทพวดี	ผ.บ.ก.	11. เฉลิมเกียรติ เกิดเจริญ	พ.ท.
6. อรุณ เทพวดี	จ.ล.		

ARTS FR.

PROGRAM III

กาจเกษม เวสสบุตร

ที่อยู่ 428 ซอยสุทธิพร 2 ถนนดินแดง สามเสนใน อ. พญาไท

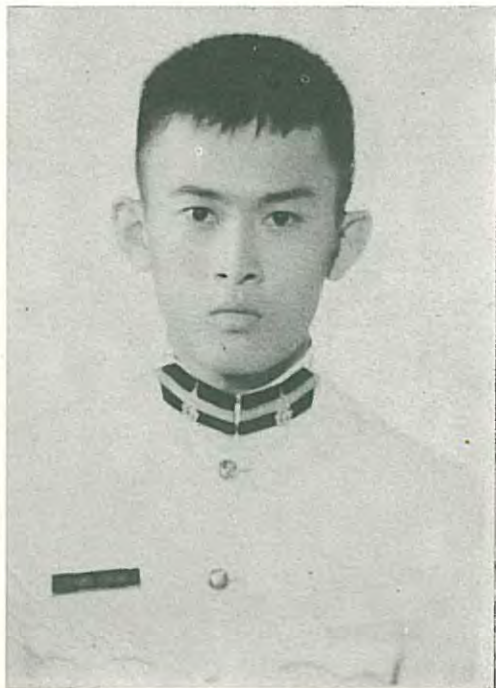
กรุงเทพฯ โทร. 2523674

วันเกิด 14 กันยายน 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511

ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 3451

“บ่อม” ของเพื่อน ๆ หรือ “หงอด” ของอาจารย์ เป็นคน
เงิบ ๆ เรียบร้อย เอาการเอางาน จึงไม่ค่อยเป็นที่หนักใจของอาจารย์หรือเด็กรุ่น
รุ่นสำหรับเพื่อนฝูง เรื่องการเรียนบ่อมรักษาระดับตลอดอย่างเสมอต้นเสมอปลาย
เมื่อเพื่อน ๆ มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนก็จะได้บ่อมเป็นที่พึ่งเสมอ

งานอดิเรกที่เจ้าตัวชอบที่สุดคือการถ่ายรูป ซึ่งบางครั้งก็ทำให้ถึง
กับหมดเนื้อหมดตัวไปกับค่าฟิล์ม แต่เจ้าตัวก็ยังไม่เข็ด เมื่อถามว่าชอบถ่ายรูป
ประเภทไหนที่สุด เจ้าตัวจะขมและตอบอย่างเอียงอายว่า “รูปศิลปินอะ”

วรานนท์ สิริเจริญ

ที่อยู่ 138 ซอยสวัสดิ์ ถนนประชาสงเคราะห์ ห้วยขวาง ดินแดง กรุงเทพฯ

โรงงานน้ำตาลไทย อ. เมือง จ. อุดรดิตถ์

วันเกิด 30 เมษายน 2502 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2512

ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 3538

“วรา” ของเพื่อน ๆ หรือ “เล็ก” ของคุณพ่อคุณแม่ มักจะถูก
เพื่อน ๆ ล้อเลียนเสมอ อาหารโปรดของเด็กคือลูกอมโอเล่ ตามว่าทำไมถึงชอบ
เจ้าตัวก็ไม่ยอมตอบ การเรียนของเด็กอยู่ในเกณฑ์ดี เด็กบอกว่าเรียนคำนวณ
ไม่ไหว จึงหันมาจับเกี่ยวกับแผนกศิลป์ฝรั่งเศสแทน และเล็กก็ได้ทำให้เพื่อน ๆ
แปลกใจเมื่อสอบภาคสุดท้ายปลายปี เพราะเด็กได้ยื่นคำร้องขอตรวจภาษาฝรั่ง
เศส แต่พอถึงวันสอบเข้าจริงๆ เด็กก็ได้มาสอบภาษาฝรั่งเศสโดยไม่ต้องดูหนังสือ
แม่แต่ตัวเดียว และก็ผ่านไปอย่างสบายๆ เสียด้วย (เด็กชอบอย่างสบายไป
แปดอย่าง)

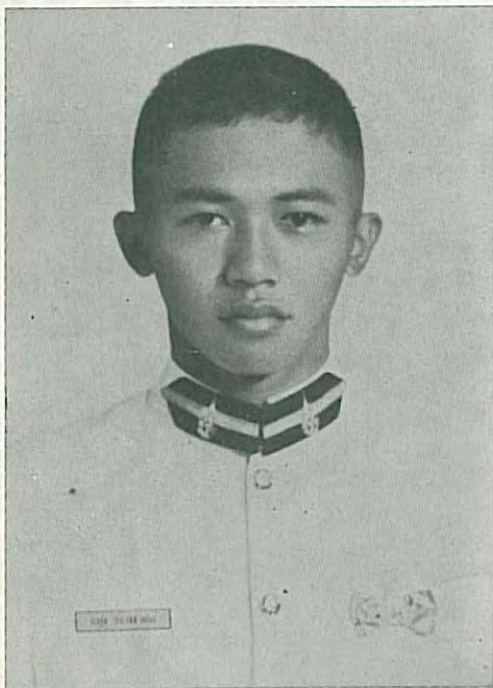
นพดล เทพวัลย์

ที่อยู่ 89 ซอยวรพงษ์ บางลำภู กรุงเทพฯ โทร. 2823218

วันเกิด 18 ธันวาคม 2500 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2512

ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 3550

“ดำ” เป็นคนที่มีนิสัยสปอร์ตต่อเพื่อนๆ และน่ารักสำหรับน้องๆ
ครูหญิงดำพยายามเล่นรบกบเพื่อให้อัดทีมโรงเรียน แต่แล้วความหวังของดำก็
ต้องเลือน... เลือนหายไป ทั้งนี้เพราะเจ้าตัวตั้งใจเล่นเกินไป เลยไม่ได้
ร่วมทีมรบกบ ไปแข่งที่สังคไปรกับเขาด้วย แต่อย่างไรก็ตามดำก็ควักกระเป๋าตัว
เองเป็นผู้ติดตามทีม ดำเป็นนักเรียน ม.ศ. 5 คนเดียวของคณะพญาไทที่เรียนฝรั่ง
เสสแก่ที่สุด (มีเรียนคนเดียว) ทำให้เจ้าตัวภูมิใจในความเก่งกาจนักหนา

ธีรวดี สวรรุ

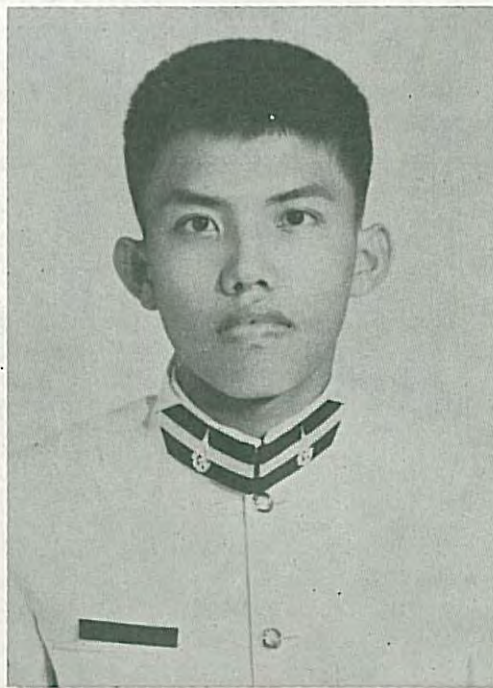
ที่อยู่ 898 ซอยสายลม กรมทหารราบที่ 1 รักษาพระองค์

ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ โทร. 2784753

วันเกิด 28 มิถุนายน 2502 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2512

ชั้นที่แรกเข้า ป. 5 เลขประจำตัว 3548

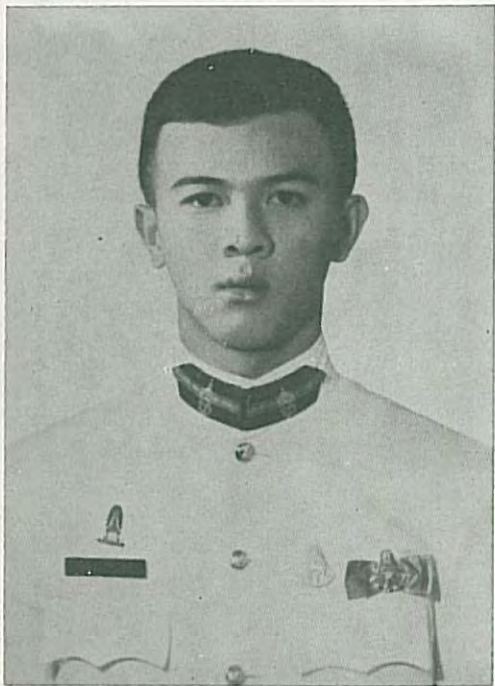
“เบอะ” มีปากอันกว้างใหญ่และหนามาก ขามโคที่เบอะข่มให้
กับเพื่อนๆ ทำให้เพื่อนๆ ถึงกับกลัววาทที่ เบอะเป็นคนที่มีนิสัยสนุกสนานร่าเริง
เสมอ นอกจากนี้ก็ยังเป็นนักกรีฑาที่โรงเรียนด้วย เบอะมักจะใช้เวลาส่วนใหญ่
ในเวลาเรียนให้กับการคุย เห็นจะเป็นเพราะทนหุบปากอันแสนใหญ่โตนั้นไม่ไหว

พัฒนา จินดาพร

ที่อยู่ 895/9 ถนนกรุงเทพฯ-นนทบุรี บางซื่อ อ. คลุสิต กรุงเทพฯ
วันเกิด 23 กุมภาพันธ์ 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510
ชั้นที่แรกเข้า ป. 3 เลขประจำตัว 3373

“ป๊อด” มีความชำนาญพิเศษอย่างหนึ่งที่เพื่อน ๆ ขอมอบ คือการกิน ป๊อดจะกินทุกสิ่งอย่างหนักหน่วงและเอาจริงเอจัง มีสิ่งเดียวที่ป๊อดยอมแพ้คือข้าวต้มปลา ด้านกีฬาป๊อดสามารถเล่นได้หลายชนิด เคยว่ายน้ำจนติดทีมโรงเรียน กระทั่งออกสู่อากาศห้วงใจได้เหรียญมาเป็นกอง ส่วนดนตรีก็อมปัสก็อดจนได้เป็นหัวหน้าวง

ทินกร แสงเทียน

ที่อยู่ 220 ซอยอาลาติน อ. บางเขน กรุงเทพฯ โทร. 5790709, 5790845
วันเกิด 30 ธันวาคม 2501 วันที่แรกเข้า 19 พฤษภาคม 2511
ชั้นที่แรกเข้า ป. 4 เลขประจำตัว 3455

“ปัด” เป็นหัวหน้าคนหนึ่งในคณะ ผ.บ.ก. ที่เข้มแข็ง และมีกจะมีลาตลกเจ็บแปลก ๆ มาฝากน้อง ๆ ด้วยหุ่นอันค่อนข้างจะกระเดียดไปทางชาวป่าแถบหมู่เกาะนิวกี้นับวกกับหมี Grizzly ทำให้ปัดเป็นนักรักบี้ด้วยคนหนึ่งของคณะ แต่ไปพลาดท่าเมื่อคัดเลือกตัวทีมโรงเรียน ปัดได้แต่บอกเพื่อน ๆ ว่า “ปลงเสียเถอะ ๆ” เมื่อใกล้จะจบ ม. 8 ปัดบอกว่าไม่อยากจากคณะ (ถ้าหมี) ของปัดไปเลย

สาธิต ตันติราษฎร์

ที่อยู่ 170/56 ถนนอัศวินวิสาสน์ อ. เมือง จ. ชลบุรี โทร. 28249

วันเกิด 25 สิงหาคม 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2515

ชั้นที่แรกเข้า ม.ศ. 1 เลขประจำตัว 3946

ลักษณะประจำตัวของ "สังข์" คือกกลืน ซึ่งเจ้าตัวก็ได้ใช้เป็นประโยชน์ในการลงไปปราบคู่ต่อสู้ในสนามกีฬา สังข์เป็นหัวหน้าชุดบาสเก็ตบอลที่โรงเรียน และพาทีมรุ่นเล็กไปตกรอบมาแล้ว การดนตรีสังข์ก็เล่นกับเขาเหมือนกัน สังข์ก็ชอบ (อยู่จริง ๆ) จนหลับคาชออยู่หลายปี แม้กระนั้นก็ยังอดสำหได้ไปสวมมาติดที่หน้าอก

ชูศักดิ์ เนี่ยวกุล

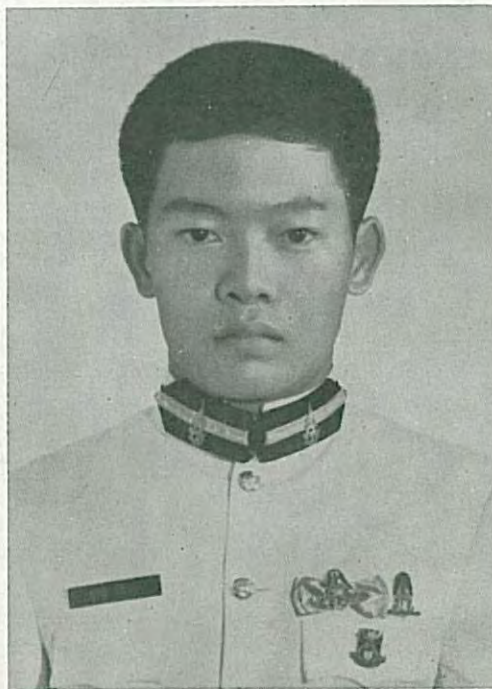
ที่อยู่ 190 ซอยทรงสอาด หมู่บ้านมานิตา 1 ถนนวิภาวดี รังสิต

ต. ลาดยาว อ. บางเขน กรุงเทพฯ

วันเกิด 15 ตุลาคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2510

ชั้นที่แรกเข้า ป. 3 เลขประจำตัว 3379

"ต้อม" เป็นคนหนึ่งที่อยู่ในช่วงมัธยม 4 รุ่น 49 แต่ต้อมมีโครงการที่จะกระชับความรู้ให้แน่นแฟ้น จึงขอเรียนวิชาพิเศษอีกบทหนึ่ง ถึงแม้ต้อมจะมันส์ขงอน แต่ก็ไม่เคยโกรธใครนาน (จริงมั๊ย?) สิ่งที่เราอดใจไม่ได้คือต้อมเป็นคนรูปหล่อแถมยังสุภาพอ่อนโยนอีกด้วย จึงเป็นที่รักของอาจารย์ทั่วไป ผสมอยู่ในด้านกีฬาที่ไม่เบา เล่นทั้งรักบี้และกรีฑาที่ทีมโรงเรียนจนได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์มาแล้ว

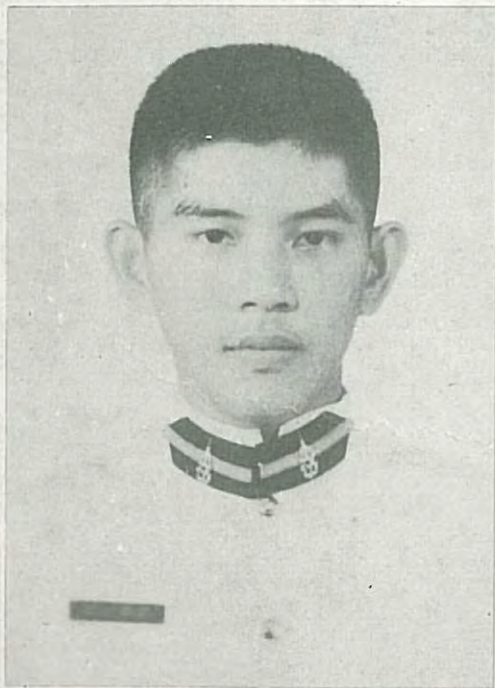
จตุพล อุดมศิลป์

ที่อยู่ วัชรารัฐวิทยาลัย อ.คูสิต กรุงเทพฯ

วันเกิด 7 ธันวาคม 2501 วันที่แรกเข้า 17 ตุลาคม 2517

ชั้นที่แรกเข้า ม.ศ. 8 เลขประจำตัว 4101

“ตุ๊ต๊ะ” เป็นคนที่ไม่ค่อยจะเอาเรื่องเอาราวกับใคร เคยๆ
เนือยๆ จึงไม่น่าแปลกใจที่ตุ๊ต๊ะถูกเรียกกรองให้อยู่ซาชนเสียดอกหนังสือ ขงเจาตัว
ก็ตั้งใจไว้แล้วว่า จะอยู่โรงเรียนนี้ให้นานที่สุด

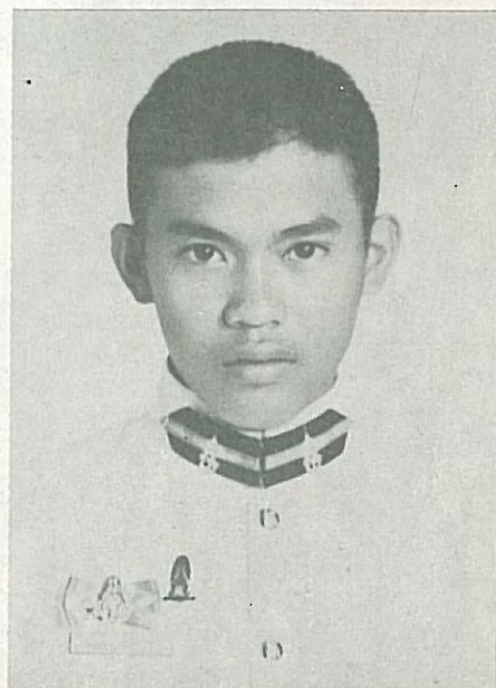
ณพงษ์ เกิดเจริญ

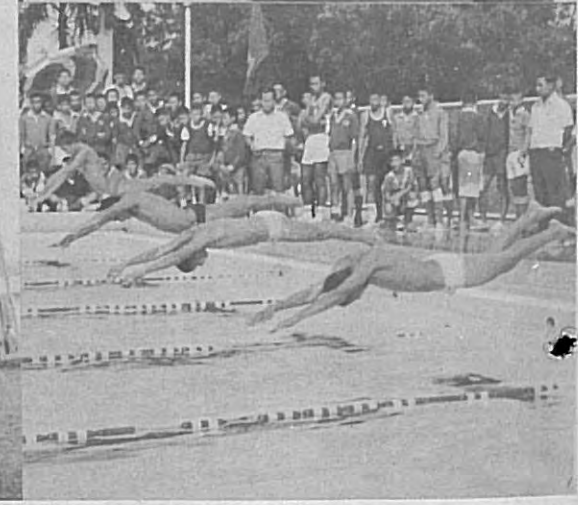
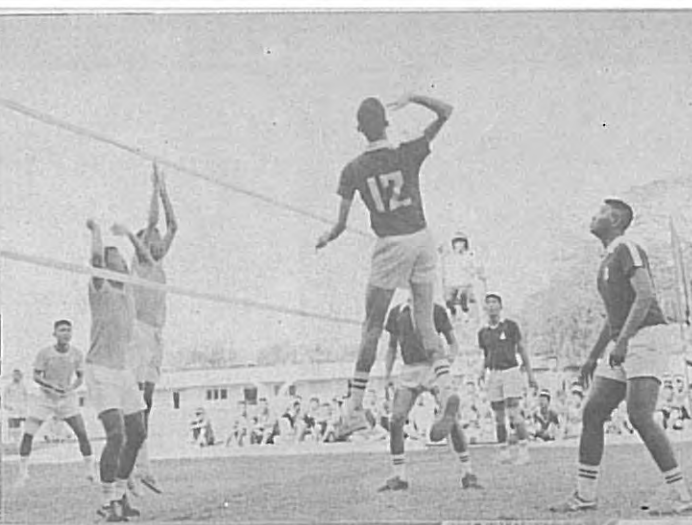
ที่อยู่ 38/1 ว.ค. เพชรบุรี อ.เมือง จ.เพชรบุรี โทร. 425118

วันเกิด 6 เมษายน 2502 วันที่แรกเข้า 17 พฤษภาคม 2514

ชั้นที่แรกเข้า ป. 7 เลขประจำตัว 3744

หนุ่มรูปหล่อจากเมืองเพชรบุรีเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อนฝูงว่า “เสี่ย”
เสี่ยเป็นความหวังของเพื่อน ๆ ที่จะได้กินขนมหวานจากเมืองเพชรทุกครั้งทีกลับ
บ้าน เสี่ยบอกว่าเรื่องการเรียนเป็นเพียงงานอดิเรกเท่านั้น เลขแกลงสอบตก
เสี่ยต่อ ๆ เพื่อที่จะได้อยู่โรงเรียนชาอกบหนัง

เหลือแต่เงา

● อาจารย์มณี พรหมประพัฒน์

นับเป็นเวลาล่วงเลยมา 5 ปีแล้ว เหมือนเป็นความฝันที่นักเรียนทุกคนจะลืมเสียไม่ได้ เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อทุกคนย่างเข้ามาอยู่เด็กโต ซึ่งทุกคนคาดการณ์ไว้ว่าจะได้มีอิสระ พ้นจากการควบคุมของครูเพราะอยู่เด็กเล็กมานานรัฐสภาของการอบรมอย่างเข้มงวดในเด็กเล็กเป็นอย่างดี ความฝันที่ทุกคนคิดว่าจะได้เรียนที่ตึกวชิรมงกุฏอันงามสง่า สำหรับนักเรียนใหม่ในรุ่นนี้คงจะนึกเศร้าโศกที่ยังไม่เคยจากอ้อมอกของคุณพ่อคุณแม่ ไม่เคยจากพี่น้องก็ต้องพบคนแปลกหน้าที่อยู่กันที่เล่นใหม่หมด นักเรียนเหล่านี้คงมีแต่ทุกข์ ซึ่งตรงข้ามจากพวกที่มาจากเด็กเล็กนอกจากสิ่งที่คิดว่าจะใหม่แล้ว แต่ต้องผิดหวังเพราะในปี 2515 มีการซ่อมแซมตึกขาว (ตึกวชิรมงกุฏ) ซึ่งเป็นที่เรียนตั้งตระหง่านอยู่หลังหอประชุม เพราะได้ใช้งานมานาน ผู้บังคับการ (พระยาภรตราชา) ท่านเห็นสมควรจะต้องบูรณะเป็นการใหญ่ จึงเป็นเหตุให้พวกนักเรียนต้องแยกกันไปเรียนยังที่ต่าง ๆ ซึ่งทุกคนคงยังจำสภาพเหล่านั้นได้ดี โดยเฉพาะพวก ม.ศ. 1 ที่เพิ่งเข้ามาอยู่เด็กโต พวกที่อยู่ห้อง ก. ข. ต้องไปเรียนที่โรงแบดเก้ ส่วนห้อง ค. ต้องไปเรียนที่โรงรถท่านผู้บังคับการถึงตอนนี้นักเรียนคงจำได้ทั่วห้องเรียนตึกกันเหมือนเรียนอยู่ในโรงเรียนชนบท การเรียนในสถานที่ที่เรียนอยู่เพียงภาคเดียวคือภาคต้นเท่านั้น เมื่อซ่อมแซมเสร็จ เปิดภาคกลาง (ปวารณา) ทุกคนก็ขยับเรียนที่ตึกขาวซึ่งดูสง่างาม สะอาดตาเจริญใจยิ่งนัก เป็นที่ชื่นชอบของเด็กเก่าและต้นตาดันใจของเด็กใหม่ ตึกเรียนนี้มีอากาศดี ในฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็นจับใจ แต่ทุกคนก็พอใจเพราะถ้าปิดหน้าต่างก็จะอบอุ่นสบาย ทุกคนได้เรียนอยู่ในตึกนี้ตลอดปีได้รับความสุขตลอดจนจบชั้นสูงสุดของโรงเรียนในปี 2519 เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ดูเหมือนเป็นความฝันที่วันนี้จะเลือนลางไปทุกทีมันคงเหลือแต่เงา

นักเรียนทั้งหมดที่เข้ามาเรียนในชั้นนี้ประมาณหนึ่งร้อยเศษ แต่พอมาถึง ม.ศ. 3 ก็ต้องแยกย้ายไปหาสถานที่เรียนใหม่ ตามอัธยาศัยของแต่ละคน ในที่สุดก็เหลือนักเรียนที่มานะอดทนต่ออุปสรรคนานับประการ ได้ลุล่วงไปด้วยดีเพียง 52 คน ทุกคนภาคภูมิใจที่ยังเป็นลูกวชิราวุธตลอดกาล และนับเป็น O.V. รุ่น 49

และในปีนี้เป็นปีที่ น.ร. รุ่นนี้ต้องสูญเสียท่านผู้บังคับการเก่าและได้ต้อนรับผู้บังคับการใหม่ ซึ่งดูเสมือนเป็นวาระที่รุ่นนี้จะพบกับเหตุการณ์ ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “ทุกขลาภ” ตั้งแต่ย่างก้าวเข้ามาในเด็กโตและจากไปนับว่าเป็นประสบการณ์โดยบังเอิญ จึงนับว่าเป็นศุภนิมิตดีในการต้องจากสถานศึกษาไปพบสถานศึกษาใหม่ในทางดีเหมือนศุภนิมิตที่ได้รับมาแล้ว

นักเรียนทุกคนที่ผ่าน ม.ศ. 1 มา ดูเหมือนเป็นความฝันเพราะทุกอย่างรวดเร็ว แต่ครูก็ภูมิใจที่นักเรียนทุกคน ได้มีประสบการณ์รู้จักชีวิตของลูกผู้ชายในรั้วรัวราชอย่างสมบูรณ์ ครูก็หมดห่วง เพราะความรู้สึกของครูมองด้วยใจแล้ว ได้เห็นอนาคตอันรุ่งโรจน์ มีศักดิ์ศรีสมกับได้รับเกียรติเป็นลูกกว้าวราช และเป็นเกียรติเชิดชูของวงศ์ตระกูลของตน ๆ ความทรงจำที่ครูพอจะจำความนั้นได้ นับว่าเป็นความจริงที่ครูเขียนขึ้นจากประสบการณ์ ที่ครูได้รับจากอารมณ์และนิสัยของแต่ละคนในวัยนั้น ถ้าเป็นความจริงที่กระทบกระเทือนใจนักเรียน ก็ควรจะรับรู้ไว้ทั้งทางดีและไม่ดี เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจและภูมิใจในความดีที่ได้กระทำมาในวัยแรกเริ่ม

เมื่อพูดถึงนักเรียนทุนของศิษย์เก่าแล้ว เขาผู้นั้นคือ พรศักดิ์ สงขกุล สมควรอย่างยิ่ง เพราะตลอดเวลาที่อยู่ในรั้วราช ยศเลขที่ 1 มาตลอด เป็นหัวหน้าคณะผู้ศึกษาใช้เวลาเป็นประโยชน์เพื่อตนเอง โรงเรียนและคณะ แต่สิ่งที่มักจะบดเบียดเสมอคือตำแหน่งหัวหน้าวารสารประจำคณะ (บรรณาธิการ) แต่ยังไม่พยายามทำจนสำเร็จด้วยดี ซึ่งทำให้ครูดูใจที่เห็นเด็กหนุ่มซึ่งไม่มีใจชอบในงานนั้น แต่ก็ทำจนสำเร็จ นับว่าเป็นการข่มใจอย่างแรง และนำชัยชนะมาสู่ตนเองและยังมีมารยาทงดงามต่อครูอย่างสม่ำเสมอ เช่นเดียวกับรุ่นพี่ ซึ่งนับว่าเป็นมารยาทที่ลูกกว้าวราชทุกคนยึดมั่นตลอดมา

เจเลียว พูลศิริบุญญา ฟังชื่อแล้วดูเหมือนเขาเป็นคนว่องไวปราดเปรียว แต่ตรงข้ามถ้าได้เห็นตัวแล้ว เพราะมีรูปร่างเล็กบาง ขอบาย ใจอ่อน ช่างคิด ช่างซัก มีความรักต่อคุณพ่อคุณแม่สุดชีวิตที่ देखเห็นได้จากความสามารถที่พรณนาความรู้สึกต่อท่านทั้งสองอย่างเทอดทูน โดยมีคู่ปรับคือ โสภณคอยแห้วแหวอยู่เสมอ แต่ก็มีอารมณ์อดทนดีมีจิตใจเข้มแข็งที่จะสู้โลกต่อไป เขามีมานะมากจนเรียนคู่มากับพรศักดิ์ได้ ซึ่งน่าชมเชย มีมารยาทน่ารัก ถ้าเวลาอาบหน้าและหุงจะแดง เป็น น.ร. ที่เชิดหน้าชูตาของจิตรดาคนหนึ่ง

อนันต์ ไวยะวงศ์ ผู้ที่มีหน้าตาแข็งกร้าว ใบหน้าแหลมเล็ก ผิวขาวริมฝีปากแดง งามขรึม พูดน้อยชอบนั่งหลังห้อง การเรียนอยู่ในเกณฑ์ มาระเบียบวินัย เป็นนักเรียนเรียนดีของคณะผู้ศึกษาคนหนึ่ง เป็นคนสุดท้องของสกุล ไวยะวงศ์ คือแม่จะอยู่ชั้นสูงก็ไม่ค่อยได้ข่าวเสียหลาย นับเป็นสิ่งภาคภูมิใจของคุณพ่อคุณแม่อย่างหนึ่งที่ลูกสามารถดำเนินรอยพี่ ๆ ได้ดี

วิรุณ ประวัติ เป็นเด็กงามขรึม ยิ้มยาก มาระเบียบวินัยดี การเรียนและสติปัญญาดี การเขียนและการทำงานมีระเบียบเรียบร้อย เป็นเด็กน่ารัก ภายหลังทราบว่าดีไม่ตลอดเสียแล้ว เป็นหนุ่มขยันการเรียนไม่ค่อยสนใจเลยเบื่อการเรียน อยาล้มหนักถึงความดีไว้บ้าง จะได้สร้างต่อให้สมบูรณ์ หวังว่าคงจะได้รับข่าว ในทางดีเหมือนเดิม

อรธปริษา แสนโกติก เป็นเด็กหนุ่มผิวคล้ำ หน้าตาดี สุขภาพ เรียบร้อย ดูท่าทางเป็นผู้ใหญ่เกินตัว ใจเย็นและไม่เคยถูกครูดุหรือว่ากล่าวตักเตือน การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มีความประพฤติสม่ำเสมอ ถ้าใครไม่คุ้นเคยแล้วจะมีความรู้สึกว่าเป็นคนถือตัว ถ้าได้คุ้นเคยแล้วจะมีความรู้สึกว่าเขาเป็นเพื่อนรักคนหนึ่ง

วิชัย ไชยรงค์ เด็กหน้าตาอ่อนแอ อ่อนโยน เวลาพูดจะเอียงคอซ้ายทีขวาที และดวงตากรอกไปกรอกมา เพื่อนฝูงชอบแหย่ เจ้าตัวมีใจเข้มแข็ง ไม่แคร์ต่อการล้อเลียน คงคือนักวิ่งไปตามอัธยาศัย การเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ เป็นนักเรียนใหม่เข้ามาอยู่ห้อง ข. อยู่คณะจิตรดา ทราบข่าวว่ายังเหมือนเดิม จากการฝึกฝนอบรมให้เป็นลูกวชิราวุธจึงมีกำลังใจเข้มแข็ง และเป็นลูกวชิราวุธอย่างสมบูรณ์คนหนึ่ง

บัญชา จันทรไทย เด็กอยู่ในรูปร่างหนุ่มใหญ่ทุกคนรู้จักดี เป็นดาวประจำคณะจิตรดา เป็นนักว่ายน้ำทีมชาติมาแต่เด็ก รู้สึกว่าเจ้าตัวมีความภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ทำที่เป็นคนเจ้าอารมณ์ ฉุนเฉียว เอาแต่ใจตนเอง เพราะถือว่าเป็นลูกคนเดียวของคุณพ่อคุณแม่เลยทำพยศ อยู่ชั้นโตได้ข่าวว่าทำพยศอก อย่าทำ ไม่ทราบว่ายพศกับคุณแม่กี่ครั้งแล้ว เรียนดีได้เป็นหัวหน้าคณะ มีความรับผิดชอบ

ศิระพันธ์ เพชรแก้วกุล ชอบนอนเป็นทีหนึ่ง เป็นคนที่หลับเก่งที่สุด ครูเผลอเป็นหลับทุกที เจ้าตัวผิวคล้ำ แต้มเส้นหทัยมเสมอ รู้จักนอนน้อม เป็นคนเมื่องพิจิตร สงสัยจะเป็นชาลาว้นกลับมาเกิดจึงตัดสินใจย้ายนอนมา ทราบว่า อยู่ชั้นสูงก็ยังไม่เหมือนเดิม การเรียนสมัยนั้นเรียนได้ดีทีเดียว พอเห็นเพื่อนเมื่องเดียวกันมาเลยต่อให้เสียเพื่อเอาใจเพื่อน ผลที่สุดเจ้าตัวบอกว่า "ผมแย่มากแล้ว ไม่ทันแล้ว" ครูหวังว่าคงไปทันที่เมืองพิจิตรแน่ อย่าทำอะไรเรานักสู้เมืองพิจิตร ต้องไว้ลาย แน่ใจว่าจะต้องถึงหลักชัยอย่างแน่นอน

มนตรี แสงหิรัญ เป็นเด็กใหม่ตัวเล็กหน้าตาน่ารักคมขำ สุภาพ พูดน้อย ใจเย็น ดูเป็นคนสุขุมทำให้เพื่อนเกรงใจ ดูเหมือนจะไม่ค่อยถูกแกล้ง เป็นเด็กน่ารักของพี่ๆ เพราะการรู้จักสงบเสงี่ยมเจียมตัว จึงอยู่อย่างสบาย การเรียนดี สามารถขานมาอยู่ห้อง ก. ได้ และทราบว่าปัจจุบันยังน่ารักเหมือนเดิม ครูดีใจและยินดีด้วย

วิภาญ วรหิรัญ นักเป็นเด็กใหม่ที่น่ารัก รูปร่างหน้าตาสวยเหมือนผู้หญิง มีเส้นหวัดด้วยการขมรับเสมอ มารยาทเรียบร้อย พี่ๆ ทุกคนรัก จึงไม่ต้องต่อสู้นัก ดูเหมือนจะไม่เคยวางมวยกับใคร นอกจากใครจะมาวางมวยก่อน

สุทธจิต ลีลานนท์ เด็กหัวกลม ตัวเล็ก ผิวคล้ำ เจ็บขมรม ดูเอาการเอางาน เข้มแข็งในที เป็นคนมีระเบียบวินัยดี การเรียนเอาใจใส่ดี มีชีวิตวัยเด็กเรียบๆ ครูไม่สับสนักใจนัก ถึงโตขึ้นก็ไม่มีความว้าวการบิดเบี้ยว ทราบแต่รักเรียนและทุกอย่างยังเหมือนเดิม

คมสัน บัณฑิตย์ เป็นคนช่างคิด พูดจาโผงผาง เจ้าอารมณ์ ฉุนเฉียว เพื่อนๆ ต้องคอยหลบให้ทัน ถ้าดี ดีใจหาย อ่อนเป็นขผงก็ได้ เวลาแข่ง แข่งดังเหล็กเพชร สมกับเกิดมาเป็นชายที่สามารถเอาตัวรอดได้ เสียแต่ตอนโผงผางต้องแก้ไขถ้าทำได้ จะเป็นสุขราภรณ์ การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีตลอดมา ถึงแม้จะเป็นนักกีฬาทีมโรงเรียน เป็นดาวจิตรดาคนหนึ่ง ทนเองๆ รู้จักดี

ปกรณ โคนันท์ รูปร่างสูงใหญ่มาแต่เด็ก ผิวคล้ำ เสียงดัง ซึ่งพวกเรามากจะได้ยินทุกเช้าด้วยเสียงทักท้วง
ว่า “นักเรียน! ตรง!” เป็นเด็กใหม่ชอบเรียนตามสบาย ไม่มีใครกล้าข่ม เพราะแข็งแรง และได้เป็นหัวหน้าคณะ
จิตรลดา ที่ลูกน้องเกรงกลัว

อัมพร ญาเณตร เมื่อเด็กผิวขาวปากแดง หน้าตาสวย เป็นคนเงิบเรีบร่อย ก่อนนอนจะข่มก่อนเสมอ เพื่อน
ชอบแหย่ เจ้าตัวเป็นคนโกร่ง่ายเพราะติดจะงอนและค่อนข้างกลัวอยู่บ้าง ทราบว่าโตขึ้นนิสัยยังงอนค่อนข้างกลัวแล้วและได้
รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะพญาไท

อาชชว ศิริรักษ์ เป็นเด็กผอมบาง สูงโปร่ง ข้างพุดและเป็นคนอารมณ์เย็น ร่าเริงแจ่มใส มีสติปัญญาและ
ไหวพริบว่องไว แต่ขาดความสุ่มรอบคอบ มีคารมขบขันเสมอ เคยเรียนอยู่ห้อง ข. เมื่อเป็นนักเรียนอาวุโส ทราบว่า
ยังได้อยู่ แถมยังเป็นนักสับตอกด้วย อนาคตคงไม่พัวพันนักสืบแน่

อภิยุทธ เลาหมนตรี สมัยนั้นเหมือนนางอายหรือปุนีมี ครูจะพูดหรือถามอะไร อภิยุทธจะคอยหุดคอดก้มหน้า
ไม่กล้าจะเอ่ยเอน เป็นคนเฉื่อยชา ทำงานการช้า ครูต้องคอยถามไถ่เสมอ ถ้าวันไหนล้มอภิยุทธละก็งานไม่เสร็จ จะเห็น
นงยมชายทขวาท ทั้ง ๆ ที่เป็นคนมีสติปัญญา ปัจจุบันรู้สึกว่าจะคล่องแคล่วจนบางและเปลี่ยนแปลงเป็นชายหนุ่มทมหทำ
ทางสุภาพ ขมหวานออกด้วย ทราบว่าการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

ปรเมศวร์ พรหมบุรี เป็นเด็กผอมบาง ตาหวาน อ่อนโยน น่ารัก สุภาพ ผิวคมขำ เป็นเด็กเงิบๆ ไม่
ค่อยยุ่งกับใครจึงไม่ค่อยมีเรื่องให้ครูต้องวุ่นวายนัก ถึงแม้โตเป็นหนุ่มก็ยังรักษาความดีไว้ได้ ทั้งยังรักษาคู่เดิมไว้ด้วย

จรัสพร โรจนวิสุทธ์ เป็นเด็กสมบูรณ์ ผิวขาว แก้มแดง ปากแดง น่ารัก ข่มแยมเสมอ ตั้งใจและเอาใจ
ใส่เรียนดี ไม่มีอะไรที่ทำให้ครูหนักใจ พออยู่ชั้นสูงชั้น คงจะภูมิใจในความเป็นหนุ่มกระมัง การเรียนจึงเกือบจะเสีย
ไป ถึงกระนั้นก็ยังไม่ล้มตัวตั้งหน้าตั้งตาขยันใหม่ ขณะนั้นหน้าเดิมจะไม่เหลือให้เห็น เพราะตัวหนุ่มแย่งกันจนจนเต็มเนื้อ
ที่บอบหน้าหมด นั่นคือบุคลิกของชายนักสู้สมุทรสาคร

สุวิทย์ มาไพศาลสิน มีสีหน้าแดงอยู่ตลอดเวลา แสดงว่าเป็นผู้มรัศดี แต่รูปร่างผอมขาวบาง มีจิตใจ
แข็งแแกร่งอยู่ในที่ เป็นคนมีเหตุผลเชื่อมั่นในตัวเอง เป็นคนช่างเจรจาฉุนเฉียว ถ้าอารมณ์เย็นรอบคอบจะอารมณ์ดีมาก
ถ้าใครไม่รู้นิสัยจะเหมือนคนหยิ่งถือตัว

รัชวัลย์ ธนวารชร์ เป็นเด็กเงิบๆ หลบหน้าครูอยู่บ่อยๆ พุดน้อย การเรียนดี เป็นคนรักงาน เป็นคน
คล่องแคล่ว อยู่ในชั้นสูงได้รับตำแหน่งหัวหน้า เอาใจใส่ลูกน้องดี

มนต์เทพ โปราณานท์ ได้ยินชื่อแล้วเหมือนต้องมนต์ ถ้าได้ยลแล้วจะเห็นว่าจริง เพราะเป็นเด็กเงยบสงบ
เส่งยมเรียบร้อย อารมณ์เย็น ขมเสมอ เป็นคนน่าคบหาสมาคม เพราะไม่ยุ่งเรื่องของใคร มีนิสัยรักเรียน ทราบว่าเป็น
นักเรียนชั้นสูง ก็ยังคงอยู่ แต่รูปร่างแข่งกับเสาไฟฟ้า ไม่ทราบว่ารับประทานวิตามินอะไร เมื่อ 4 ปีที่แล้วไม่มีท่าว่าจะ
ม้วนหน้าเลย

ชลิต ถิ่นธานี หนุ่มชาวเกาะสมุย ผิวคล้ำไปหน่อยแต่ดูจำไม่น้อย เมื่อจากเกาะมาใหม่ๆ ตาละห้อยเศร้า
สร้อยอยู่นาน เป็นคนมานะบากบั่นดี เงียบๆ สุภาพ แต่มีเลือดนักสู้เข้มข้น ไม่มีใครกล้าข่มได้ เป็นพ่ทน้องๆ รัก

อรรถวุฒิ นิษฐ์ภากร แก่มาแต่เด็ก ดูเป็นผู้ใหญ่เกินตัว เงียบ พูดน้อย สำนวน การเรียนตามสบาย หลบ
ได้ก็หลบ ต้องคอยตรวจข้อเสมอๆ ไม่หลบหน้าเหมือนเด็กๆ แล้ว ทราบว่าขยันและตั้งใจเรียนดี ครูดีใจ

วีระ อิศราภรณ์ ผิวดำ ตัวเตี้ย เงียบๆ พูดน้อย สติปัญญาดี ว่องไว คุ้ปรับกับคนมีพร จะถูกเรียกข้อ
เสมอ การเรียนดีไม่มีที่ แต่การทำงานไม่สู้เรียบร้อยนัก เป็นคนรักเรียน ทราบว่าโตขึ้นก็ยังดีอยู่ ไม่ทราบว่าเคยวันยัง
เป็นคู่แค้นกับคนมีพรอยู่หรือไม่

พันธวิทย์ วัฒนศิริ เป็นเด็กชนคนหนึ่ง ถ้าไม่ชนหรือพูดก็กลับเป็นเข่นนเสมอ การเรียนพอใช้ ไม่สู้จะรัก
บีนัก เรียนพอสบายๆ ต่อมาทราบว่าขยันขึ้นก็ต้องมาจับอก แต่ถึงกระนั้นก็ทราบว่าพยายามปรับปรุงตัวอยู่เสมอ

อภิรัช มาไพศาลสิน เป็นเด็กใหม่ที่ดูดี ๆ หน้าตาดี มีความพยายามอดทนอยู่เงียบๆ ในด้านการเรียนเป็น
เด็กใหม่ที่ปรับปรุงตัวได้ดี และทันเพื่อนทันฝูงอยู่เสมอจนเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ตลอดเวลาไม่เคยถูกตำหนิ เพราะเจ้าตัว
เป็นคนสุภาพ ภายหลังนั้นดูมีอะไรแปลกๆ ไปยังไงๆ อ่านข้อความตอนนั้นแล้วพิจารณาตัวเองบ้างนะอย่าปล่อยใจ ให้เคล็ด
นัก ครูปรารถนาจะเห็นเธอเป็นเด็กหนุ่มที่แต่งกายสุภาพ และมารยาทสุภาพเช่นเดิม

เติมพล เวชโอสถ เด็กอ้วน ผิวคล้ำทำทางเข้มแข็ง ดูเป็นผู้ใหญ่ เพราะวางท่าขรึม เมื่อดังครวว่าเรียงพอตัว
เชียว มีน้ำใจดี การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นคนรับผิดชอบในหน้าที่การงานดี โตเป็นหนุ่มยังสมบูรณ์เช่นเดิม แถมยัง
เป็นนักรักบี้ตัวกลางคนหนึ่งของโรงเรียน

สุรเชษฐ์ อัมสุวรรณ เป็นเด็กรูปร่างผอมบางผิวคล้ำตาคม เงียบๆ พูดน้อย สุภาพเป็นคนขรึม การเรียนพอ
ใช้ ไม่เคยทำให้หนักใจเลย มีระเบียบวินัยดี เป็นเด็กดี สงบเส่งยมเสัจจนดูเหมือนแทบจะไม่มีเขาอยู่ในห้อง ครูจำได้ว่า
เป็นคนท่ครูนึกขอไม่ออก และตั้งแต่นั้นครูจำขอและหน้าได้แม่นยำ

ธนาวุฒิ สัจจสินธุ์ เอี่ยมามนแล้วจะเห็นใบหน้าขมรับอยู่เสมอ เพื่อนๆ ชอบล้อเล่น เพราะดูเหมือน
เป็นคนโกรธยาก ข้างพูดพอสมควร แถมขมพอใช้ การเรียนตามสบาย ไม่ค่อยกระตือรือร้น พอเรียนอยู่ชั้นสูงเจ้าตัว
บอกว่า “ผมพอขยันขึ้นบ้างครับ”

ขัยวัฒน์ วิสาหนท์ เป็นเด็กใหม่ ตัวเล็ก ผอมบาง เซื่องช้าและหงอยเหงา เงียบๆ พูดน้อย เป็นเด็กน่าสงสาร ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับใคร ใจเย็นมีรักยมเสมอ การเรียนเอาใจใส่พอประมาณ

คนัมพร ประเทืองพงศ์ เป็นเด็กตัวเตี้ยเล็ก ๆ ศรัทธากลมหน้าขาวปากแดง หน้าตาแจ่มใจ พุดมาก ขนคล่องแคล่วว่องไว การเรียนพอตัว ถึงขั้นตัวก็ไม่โตเท่าไรนัก ทราบว่าได้เป็นหัวหน้าคณะที่ตัวเล็กพอกับอัมพร เด็กๆ คงมีความสุขดี เพราะเป็นหัวหน้าที่ใจดี คงไม่คิดแก้แค้นแน่ๆ

พงษ์สุรีย์ เนียมทรัพย์ เป็นเด็กเก๋หน้าตาแจ่มใส แผงความซุกซนไว้เต็มที่ ช่างพูด แต่อยู่ในโอวาทดี เป็นคนคลุณเจียว ทราบว่าได้จนอารมณ์เย็นขึ้น การเรียนตามอารมณ์ ถ้าสนใจตลอดเวลาคงมีพื้นฐานดีมาก เป็นเด็กมีมารยาทดี

ศักดิ์สันต์ สืบแสง เป็นเด็กที่มีรูปร่างสูง เจ้าตัวกลัวจะสูงกว่าใครๆ ก็เลยเดินทำหลังงอๆ เป็นเหตุให้เป็นชายหนุ่มที่หลังโก่ง ต้องยืดหลังเสียเพราะจะทำให้เสียบุคลิกไป เป็นคนขยันน้อยกว่าคนอื่น ชอบคุย มีเรื่องแปลกๆ มากุญให้เพื่อนๆ สนใจเสมอ

โสภณ รัตนันทวาทิ ดูท่าทีเงิบๆ สมัยนั้นเป็นคู่ปรับกับเฉลียว เนื่องจากยังเด็กตัวโตกว่าจึงชอบแหย่เพื่อนเต็มๆ ดู ข้อสำคัญอยู่คณะเดียวกัน จึงยังสะดวกกัน เจ้าตัวเป็นคนรักสนุกจึงไม่ค่อยใส่ใจกับการเข้าแถว ขณะที่อยู่ม.ศ. 5 ดูเงิบๆ พูดน้อยและดูเป็นผู้ใหญ่จนจนไม่มีลักษณะจะเป็นคนชอบแหย่เลย การเรียนพอตัวไม่สู้ขยันนัก

เจษฎา พูนสุขโข รูปร่างบางๆ ดูเป็นเด็กเงิบหน้าสงสาร คอยหลบครูเสมอ ไม่ชนเลย ครูจะไม่ค่อยได้เรียกชื่อบ่อยนัก การเรียนปานกลาง มีความพยายามอยู่เงิบๆ แต่บันดูหน้าตาแจ่มใสจน คงสุขใจจนบ้างกระมัง

มนู โรจนสินธุ์ เป็นเด็กใหม่ที่รักเรียน เอาใจใส่จริงจังกับชีวิต เป็นคนสุภาพพูดน้อย แต่ไม่สู้ว่องไวนัก ถึงกระนั้นก็ถูกเลือกเป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่งที่ลูกน้องรัก เพราะใจดี

บรรเจิด เจริญกุล เป็นเด็กใหม่จากปากน้ำสมุทรปราการ เป็นคนว่องไว ช่างพูดตั้งใจเรียน เสียอย่างหนึ่ง การงานขาดระเบียบ มีความพยายามปรับปรุงตัวพอใช้ ชอบแหย่ขี้มนูเสมอ

สันติ เจริญกุล รูปร่างเล็กเตี้ยเป็นคนขมขาก ทำทางสงบเงิบๆ มีบุคลิกเคร่งขรึม ถ้าไม่คุ้นเคยดูจะเป็นคนหยิ่งถือตัว แต่ลับหลังครูแล้วเป็นคนชนคนคนหนึ่ง ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับใคร อยู่ ม.ศ. 5 ดูเป็นผู้ใหญ่ วางตัวได้ดีสมเป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่ง และบุคลิกก็ไม่เปลี่ยนแปลง

ผาสุก สิริเวชชะพันธ์ เป็นเด็กมีบุคลิกเป็นหัวหน้ามาแต่เด็ก เคยได้ยินกิตติศัพท์ว่าเป็นผู้นำรวนครุ แต่มาอยู่ ม.ศ. 1 กลับมีลักษณะเป็นนักปกครองที่ดี ครูจึงแปลกใจ นอกจากนั้นยังเรียนดี และปกครองคนได้ดี เมื่อเป็นหัวหน้าก็เป็นที่หัวหน้าคณะที่คนหนึ่ง น่าภูมิใจด้วย

เฉลิมวงศ์ จันทรางศุ เป็นเด็กที่ตัวโตที่สุดในชั้น ม.ศ. 1 ข. เป็นหัวหน้าชั้นที่ไม่ค่อยชอบยุ่งกับลูกน้อง ใครจะว่าอย่างไรก็ช่างไม่โกรธ เหมือนผู้บำเพ็ญสมณะเพศ บุคลิกสง่าผ่าเผยที่มีประจำตัวติดตามมาจนทำให้ต้องรับหน้าที่หัวหน้าคณะ ได้ดูแลคณะและเอาใจใส่น้องๆ คึกคักคางตรงข้ามกับสมัยเด็ก การเรียนพอๆ ตัว

วรศักดิ์ สิ้นไชย เด็กใหม่จากไผ่ตงอุดมศึกษา หน้าตาหมัดจืด ผิวพรรณสะอาดถึงแม้จะไม่สู้ขาวนัก น้ำใจดีขมเสมอ รักเรียน เป็นเด็กสุภาพ เงียบๆ ไม่ค่อยได้เรียกขานบ่อยนัก ทราบว่าถึงแม้ปัจจุบันก็ยังได้อยู่

ธีรวัฒน์ แสงใหญ่ เป็นเด็กตัวเล็กผอมบางผิวคล้ำ เงียบๆ รักเรียนพอใช้ไม่ค่อยยุ่งกับใคร ชอบหลบหน้าครูเสมอ คงกลัวครูจะจำหน้าได้

ณรงค์ชัย พรหมมี เป็นเด็กเงียบๆ ขมรับเสมอ มีสัมมาคารวะ ใจดี เป็นหัวหน้าที่ลูกน้องรู้จักคนหนึ่ง การเรียน ชอบเรียนตามสบาย

กาจเกษม เวสสุบุตร เป็นเด็กตัวเล็กๆ ผอมบางดูเป็นคนขี้โรค แต่กำลังใจเข้มแข็ง เอาใจใส่การงานและตั้งใจเรียนดี เป็นเด็กเงียบๆ ไม่ยุ่งกับใคร พูดน้อยสงบเสงี่ยม และมีระเบียบวินัยดี

วรานนท์ ศิริเจริญ เป็นเด็กเงียบๆ เรียบร้อยสุภาพ พูดน้อย ตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ในการเรียนดี ความสุภาพเรียบร้อยจนดูจะเป็นผู้หญิงไป แต่พอโตขึ้นเปลี่ยนเป็นเข้มแข็งขึ้น

นพดล เทพวัลย์ เป็นเด็กตัวดำ เด็กๆ ดูเหมือนเป็นเด็กอินเดีย ชนพอตัว แต่มีดวงตาอ่อนโยน และขมรับเสมอ จึงเป็นที่รักของเพื่อนฝูง เอาใจใส่ในการเรียนดี

ธีรวุฒิ สีระรา เป็นเด็กตัวเล็กผิวคล้ำ เงียบๆ ขมรับเสมอเมื่อถูกครูดุ เป็นเด็กมีระเบียบวินัยไม่เคยทำความยุ่งยากให้ครู นิสัยสุภาพเรียบร้อย การเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีความตั้งใจใฝ่ดี

ธนชัย วิชัยพัฒน เป็นเด็กผอมบางตัวเล็กที่สุดในห้อง ก. เป็นเด็กเงียบสงบเสงี่ยมตั้งใจเรียนดี ไม่ทำความหนักใจให้ครู มีระเบียบวินัยดี ดูเป็นเด็กเจ้าทุกข์ไม่ชนเหมือนเด็กคนอื่นฯ ทงยังพูดน้อยอีกด้วย

พัฒนา จันทพร เป็นเด็กปราดเปรี้ยว ขนอยู่ไม่สุขถ้าไม่พูดก็ลุกเดินเป็นหัวหน้าสมาคมข้างพูด ต้องคอยมองครู ถ้าครูเปลวไปสนใจคนอื่น พัฒนาจจะต้องลุกขึ้นหรือไม้กั้นหลังทันที สติปัญญาฉลาดว่องไว การเรียนพอตัว

ทินกร แสงเทียน เป็นเด็กสมบูรณ์ดูแข็งแรง เงียบๆ การเรียนพอใช้ ไม่เคยทำความยุ่งยากให้ครู มีระเบียบวินัยดี

สาธิต ตันติราษฎร์ เป็นเด็กใหม่ตัวเล็กที่สุดในห้อง พันหลอเป็นที่เข้าหาของเพื่อนฯ เพราะใครจะหาช่วยอย่างไรสาธิตก็ใจเย็น เป็นคนอดทนและมีความพยายามดี การเรียนพอตัว

ความฝันของครูที่ได้อยู่ในความทรงจำมาครั้งหนึ่งนั้น บัดนี้คงเหลือแต่เงา ความจริงชีวิตของศิษย์เหล่านี้กำลัง
รุ่งเรืองและกำลังรุ่งโรจน์ต่อไปในอนาคต เพราะสถาบันต่างๆ กำลังรอรับ ศิษย์ทุกคนก็พยายามเดินทางไปสู่สถาบันนั้นๆ
เพื่ออนาคตของการเป็นผู้นำ ในโอกาสนี้ครูจึงขออัญเชิญดวงวิญญาณพระมงกุฎเกล้าฯ ได้โปรดประทานพระมหากรุณา
ธิคุณ บันดาลให้ลูกศิษย์ทุกคนให้ได้รับความสุขความเจริญ มีอาชีพมั่นคงและตั้งมั่นอยู่ในศีล เพื่อเกียรติและศักดิ์ศรี
ของตระกูลและสถาบันแห่งนี้ บัดนี้ในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อความใดที่ครูเขียนขึ้นจากความทรงจำที่ยังเหลือเป็นเงา ถ้าหากทำให้กระทบกระเทือนศิษย์ผู้ใด หวังว่าคง
เข้าใจในความปรารถนาดี เพื่อจะได้ขอมรู้จักตัวเองในสายตาคูเก่าคนหนึ่ง ที่เขียนขึ้นจากคำขอของวราภรณ์ ศรีเจริญ
เพื่อเป็นที่ระลึกว่าครั้งหนึ่งเมื่อเข้ามาอยู่เด็กโตเป็นปีแรก และปีสุดท้ายคงจะได้ทราบจากบันทึกของทุกคนในหนังสือรุ่นปี

“ครูขอฝากข้อความที่ใช้เตือนสติเพื่อความฝันทุกซ์คือการละ”

1. ละจากการฆ่าสัตว์
2. ละจากการฉ้อโกง
3. ละจากการผิดประเวณี
4. ละจากการหลอกลวง
5. ละจากการดมนามะ

ผลที่ได้คือความสุขความเจริญที่ไม่รู้เสื่อมจนถึงอวสานของชีวิต.

เก็บบ o.v.

กรกฎ ไชยชนะ

ชื่อที่เราเรียกกันเสมอคือ “เอ” สมัยหนุ่มๆ เคยเรียนดีมาก แต่ยังไม่เรียนขี้เลอะ เลยออกไปอยู่เตรียมอุดมให้สาว ๆ ตีววิชาให้

กฤตพล สุนทรเวช

“กฤต” เป็นคนที่มีอัธยาศัยดีต่อเพื่อนฝูงเสมอ กฤตเรียนหนังสือร่วมกับพวกเรามาจนกระทั่ง ม.ศ. 4 คงจะทนอากาศร้อนในเมืองไทยไม่ไหว เลยหลบลมร้อนไปเรียนต่อที่เยอรมัน

กิติคุณ สิทธิภูมิสถาน

กิติคุณ มีเวลาร่วมอยู่กับพวกเราเพียง 2 ปีเท่านั้น แรกเข้ามาที่ปรกติดี แต่ต่อมาก็ซัดเลอะจนเรียนไม่ได้ เพื่อน ๆ หวังว่าวันเวลาคงจะทำให้กิติคุณเป็นปรกติดังเดิม

กิตติชาติา ชวะโนทัย

คงไม่มีเหตุการณ์ใด ๆ อีกแล้วที่ทำให้ “อ้วน” “โต้ง” เป็นพหูแตกเท่าเหตุการณ์บนหอประชุมวันนั้น เป็นเพราะหนังสือสวดมนต์เล่มนั้นแท้ ๆ เชียวจึงทำให้อ้วนต้องจำใจลาออกจากโรงเรียนไปในที่สุด

กิติ ลมพงษ์

“ลม” เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ ลงมติตั้งให้ ชอบก่อกวนเพื่อนฝูงเสมอ พอจากไปแล้วทำให้ห้องเรียนเงียบเหงาลงมาก แม้จะไปอยู่เตรียมทหารก็มักจะกลับมาเยี่ยมเพื่อนฝูงพร้อมกับของฝากตามธรรมเนียม เพื่อน ๆ หวังว่าวันหนึ่งลมคงจะขับเครื่องบินพาพวกเราไปเที่ยวนานกิง

ขวัญชนก ตันติเวชกุล

ชื่อเล่น “คิง (คอง)” แต่เพื่อน ๆ ก็อุตส่าห์ตั้งชื่อให้มากมายเช่น แขก, เกรง, ตอง ฯลฯ อาหารโปรดคือโรตี่ สงสัยจะชอบอยู่เกาะมาก เลยชอบข้าวหอมของอำลาเพื่อนฝูงไปอยู่ที่อังกฤษ

คณิตบูล พิบูลสงคราม

บุคคลผู้ไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อสังคม เงียบ ๆ ขรึม ๆ ก็เลยลาจากโรงเรียนไปอย่างเงียบ ๆ

คนิสรุ สุคนธมาน

“ปู” ได้ชื่อว่ามั่งพั่งงามที่สุด เมื่อใดที่ปูมีให้กับเพื่อน ๆ ทำให้เพื่อน ๆ ต้องเก็บเอาไปฝันร้ายเสียหลายวัน สงสัยตอนนั้นคงคิดหาวิธีเปลี่ยนสีของฟันให้ขาวขึ้น

จารุเวช ขวลิขิตเลขา

บุคคลผู้มีความสามารถพิเศษ สามารถกระดิกหูสองข้างได้เหมือน เข้าใจว่าตอนนี้นั่งจะไปกระดิกหูให้สาว ๆ ที่ไหนดู

จารุพล พงษ์สุริยา

ขอเล่นว่า “ไก” แต่เพื่อน ๆ เรียกว่า “จา” เป็นคนตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม ถ้าสงบก็ใจเซ่ออะไรแล้วจะให้เปลี่ยนใจนั้น . . . ยากส์ เรื่องดนตรีไกมีความสามารถมาก เคยเล่นกลองฝรั่งเป็นโหล ๆ มาแล้ว

ฉัตรชัย สุจริตพงศ์

ฉัตรชัยเป็นหนุ่มรูปหล่อ ใบหน้ารับกับแว่นตา แต่แต่งตัวไม่ค่อยจะเรียบร้อย ที่หน้าทหลังก็ระวังไว้ด้วย

ฉัตรชัย กำเหนิดศิษฐ์

ฉัตรชัยเป็นขวัญใจชาวห้อง ค. เสียหลายปี คงเห็นว่าไม่มีทางได้ชั้นห้อง ก. แน่ เลยจำใจต้องออกจากโรงเรียน

ชลิตพงษ์ สุทธิสานนท์

อะไรเอ่ย . . . ? เต็มตัวดำ ๆ ไม่รู้จักโต อ้อ . . . ก็ “ปอก” ไข่ล่ะ หนูมรุ่มจิวแห่ง ผ.บ.ก. ผู้เคยเข้ามาลองชิมกลางอยู่โปรแกรม 1 แต่คงจะเห็นว่าเร็นง่ายเกินไป เลยย้ายไปอยู่โปรแกรม 2 แต่ยังเร็นก็ยังไม่แย้ เลยออกจากโรงเรียนไปขายเต้าฮวยดีกว่า . . . เฮ้อ !

ชินทัต วีระขจร

บุคคลผู้มีหน้าตาบองแบ้วและตาหวานเหมือนน้ำเชอม มีความชำนาญในการวาดรูปภาพมาก

ม.ล. ชนาธิป เกษมสันต์

“ ก่อง ” มีความสามารถในด้านกีฬามาก แต่มีความจำเป็นต้องออกจากโรงเรียนตอน ม.ศ. 3 ทุกคนจึงบ่นเสียตาย

บรรจงศักดิ์ สือแสงทอง

เขาละ ตัวจอมวุ่นก่อกวนที่สุด พอจากไปทำให้คณะพญาไทกลับสู่ความสงบอีกครั้งหนึ่ง

บรรเจิด เจริญกุล

“ เจริ ” อยู่กับพวกเรามาจนกระทั่งปีสุดท้าย เกิดเหตุการณ์ผันแปรทางการปกครองของคณะพญาไท เลยต้องอำลาเพื่อนฝูงไปนอนเล่นที่บ้าน

ปราศย์ เปลี่ยนศรีรัช

เด็กแก่แดดจากเมืองสุพรรณผู้นี้ มักก่อเรื่องบ้า ๆ บอ ๆ ให้เพื่อนฝูงปวดหัวเป็นประจำ เข้าใจว่าตอนนี้นคงจะกำลังปฏิบัติภารกิจอันสุนทรที่ไหนสักแห่ง

ปิยะเทพ ตมะวิโมกษ์

“เต่า” เป็นชื่อที่เรียกกันทางบ้าน แต่เจ้าตัวชอบแกล้งทำเป็นทมิฬ ๆ เลยถูกเปลี่ยนชื่อเสียใหม่ให้สมกับตัวว่า “ทมิฬ”

เผด็จ พวงมาลี

เขามาจากป่าดงดิบแถบหมู่เกาะมลายู เข้ามาเรียนร่วมกับพวกเราแล้วกลับเข้าป่าไปอีก (ล้อเล่นนะ)

พงษ์ วนจตุ

เพื่อนๆ เรียกกันว่า “ปลากัด” สงสัยจะมีประวัติความเป็นมาที่พิสดาร ทั้งๆ ที่ชื่อเดิมก็ไพเราะอยู่แล้ว

พงษ์ศิริ ทองโสภณ

ชื่อเล่นว่า “ปิ่น” มีสัญลักษณ์พิเศษที่ปาก (เบ็ด) น่าเสียดายที่ลาออกตั้งแต่อยู่ ม.ศ. 3 เพื่อนๆ คิดถึงทุกคน

พัฒนศักดิ์ เชื้อเพชร

บุรุษผู้หุนทรमानใจสาว ตู๋ย่นุ้ยน่ารัก บ่งบอกถึงความสมบูรณ์ เพื่อนๆ หวังว่าถ้าได้เห็นอีกก็คงน่ารักขึ้นกว่าเดิมนะ

พิษณุ บุญรักษา

ชื่อที่เหมาะสมกับเจ้าตัวมากที่สุดคือ “ขี้ม” ขี้มอยู่กับพวกเรานานพอสมควร คงกลัวว่าพวกเราจะไม่ชอบขี้มอันอ่อนหวาน เลยออกไปขี้มให้พวกเตรียมทหารดู

พระชัย ศรีนาม

ลักษณะประจำตัวคือหูกางใบ ตอนนี้นคงจะไปกางใบหูวดสาวๆ ที่ไหนกระมัง

มงคลทวี ชลสิทธิ์

“ตุ๋ย” มีขนาดรูปร่างกระทัดรัด น่ารักน่าซังที่สุด

เมธ จุลวิจิตร

“ตุ๋ย” ผู้มาในมาดของอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ และจากไปอย่างซาลิ แซปปลินผู้ตั้งไม่มีวันดับ มีผลงานที่สามารถหาดูได้ตามโต๊ะเก้าอี้ต่างๆ ใครคิดถึงก็ลองไปหาดูเอาเอง

รัชพล แก้วเกตุ

เงียบขีมิในที่ แต่แอบแฝงด้วยสิ่งต่างๆ ที่เพื่อน ๆ มักไม่ถึงเสมอ

วิกรม เกิดแสง

“กม” เป็นเด็กตัวเล็กเตี้ย จึงต้องเงยหน้าเสมอเวลาพูดคุยกับเพื่อนฝูง กมเป็นคนสุภาพเรียบร้อยดี สมัยเด็กๆ เป็นที่โปรดปรานของรุ่นพี่มาก

วิภู ผลิโกมล

ทำทางซื่อๆ ซ่าๆ แต่ก็สามารถเรียนอยู่ในระดับห้อง ก. มานาน หลังจากออกไปแล้วก็ไม่ได้ข่าวคราวอีกเลย

ศิลา ชานไทโว

ศิลามีเวลาอยู่กับพวกเราได้หอมเคี้ยว มีเชื้อสายเบลเยียม ตอนนั้นไม่รู้ไปทำอะไรที่ไหน

สถาพร หลวงเทพ

“หลวง” มีรูปร่างกับศีรษะที่ไม่ค่อยจะสมดุลงดี แต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเล่นกีฬา หลวงเป็นโรคแพ้การเรียน ใครมีมาแก้ช่วยบอกด้วย

สุตศิริ ประไพหลง

“เจ๊กหรี” เป็นชื่อที่พวกเราใช้เรียกเสมอ เจ๊กหรีมีความสามารถในการอ่านคำประพันธ์มาก ขนาดคนหูหนวกฟังแล้วยังหลับ

สุทธิ ศฤงคไพบูลย์

“ถั่ว” คือชื่อที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสุทธิ ถ้าอาหารมอไหนไม่มีถั่ว เจ้าถั่วจะรับประทานไม่ลงเลยทีเดียว แต่ถึงขนาดไม่ค่อยจะลง อย่างเบาๆ ก็ 3 ชามต่อมอ

สุรเจตน์ กองวาริ

สมัยอยู่โรงเรียนเคยสถาปนาตัวเองเป็นเจ้าของ มีอิทธิพลมาก พอออกจากโรงเรียนไปแล้ว สถานการณ์ภายในโรงเรียนจึงค่อยยังชั่วขึ้น

อภิลาภ อนุะมาน

เด็กบ้าๆ บอๆ ตั้งแต่เล็กจนโต ไม่ทราบว่ตอนนั้นปรกตดีหรือยัง

อรรถกร จินตวิโรจน์

ความสามารถในการวาดรูป ยังทำให้เพื่อน ๆ มักถึงเสมอ

อัศวิน โอสธานุเคราะห์

“หนง” หนู่มขาว ผ.บ.ก. ยังไงไม่รู้ไม่เห็นเขมหน้ามาบังเลย

อิทธิพล จินดาวนิช

เด็กหนู่มจากบ้านโป่งราชบุรี มีชีวิตทางการก็พารุ่งโรจน์มาก แต่เรื่องเรียนไม่เป็นท่า เจ้าตัวบอกว่าถ้าความรู้ อยู่ในลูกฟุตบอลละก็ จะเตะเข้าเตะเป็นเลย

เอกมถ คังคะเกตุ

จากลักษณะสัรยะอันผิตมนุษย์เราจึงเรียกเขาว่า “เบ้ง” เคยเป็นนักรักกับตัวองเอาหัวเข้าไปมุดขณะสกรัมมาแล้ว

เอกรัตน์ นาคสวัสดิ์

“บก” เด็กตัวดำ ๆ เข้ามาอยู่ในวชิราวุธฯ เพื่ออยู่ห้อง ค. แท้ ๆ เชี่ยวจึงทำให้บรรยากาศ ห้อง ค. มีดสัวพิกล ถ้าว้นไหนกรรมพาศรมฝนจะมองไม่เห็นบกเลยที่เดียว

หมายเหตุ ผู้เขียนไม่สามารถรวบรวมประวัติของเพื่อน ๆ ที่ได้ลาออกจาก ร.ร. ไปก่อนได้ครบทุกคน แต่ก็ได้พยายามสืบเสาะความเป็นมาของเพื่อน ๆ เหล่านั้นเท่าที่สามารถ ฉะนั้นถ้าเรื่องนี้มีรายชื่อของผู้ใดทั้ง ๆ ที่ควรจะมีผู้เขียนก็ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย อย่างไรก็ตามพวกเขาเหล่านั้นก็ยังได้ชื่อว่าเคยเป็น “ลูกวชิราวุธ” ด้วยกันทุกคน

รายนามผู้มีอุปการคุณในการจัดทำหนังสือรุ่น “วชิราวุธ ๕๕”

บริษัท สามัคคีเภสัช จำกัด

น.ต. เมธี ยิ่งยวด

ห.ส.น. ศรีประสิทธิ์โอสถ

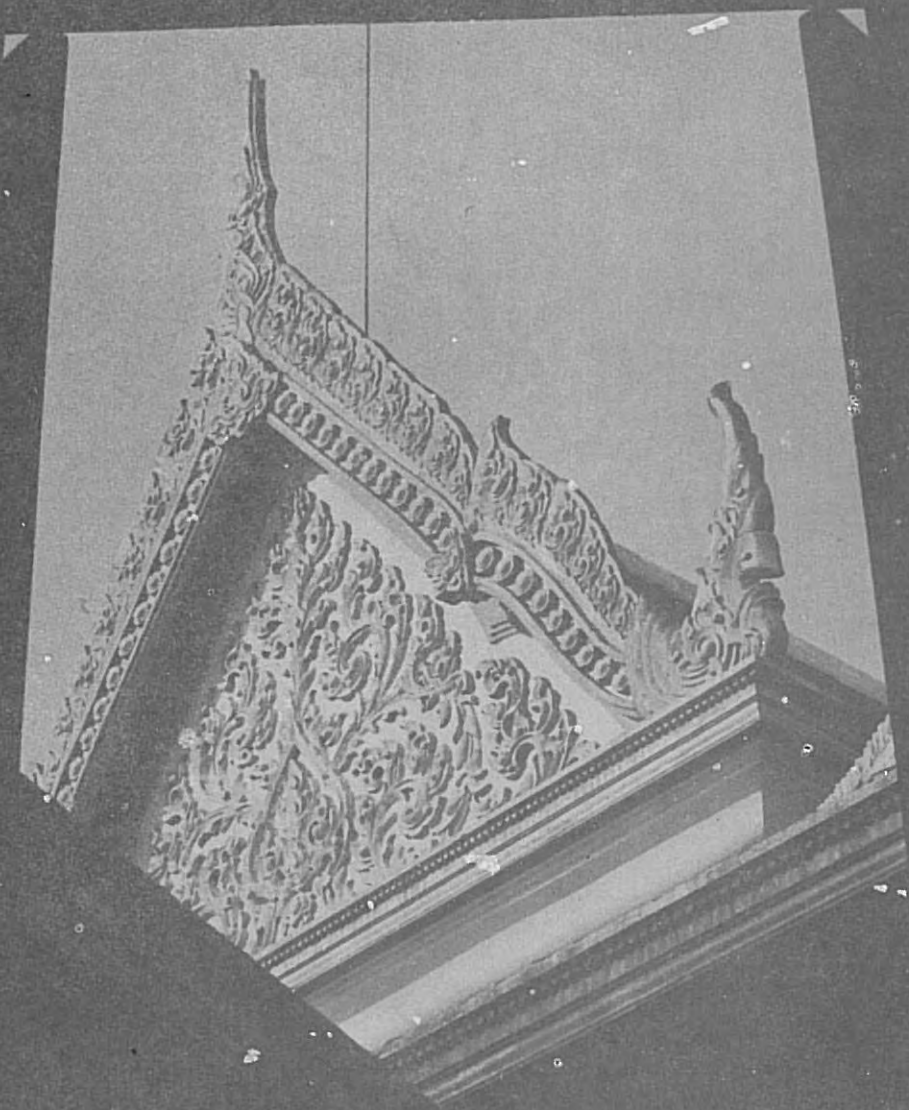
ร้านกิตติภัณฑ์

บริษัท ส.เจริญเภสัช เทรดดิ้ง จำกัด

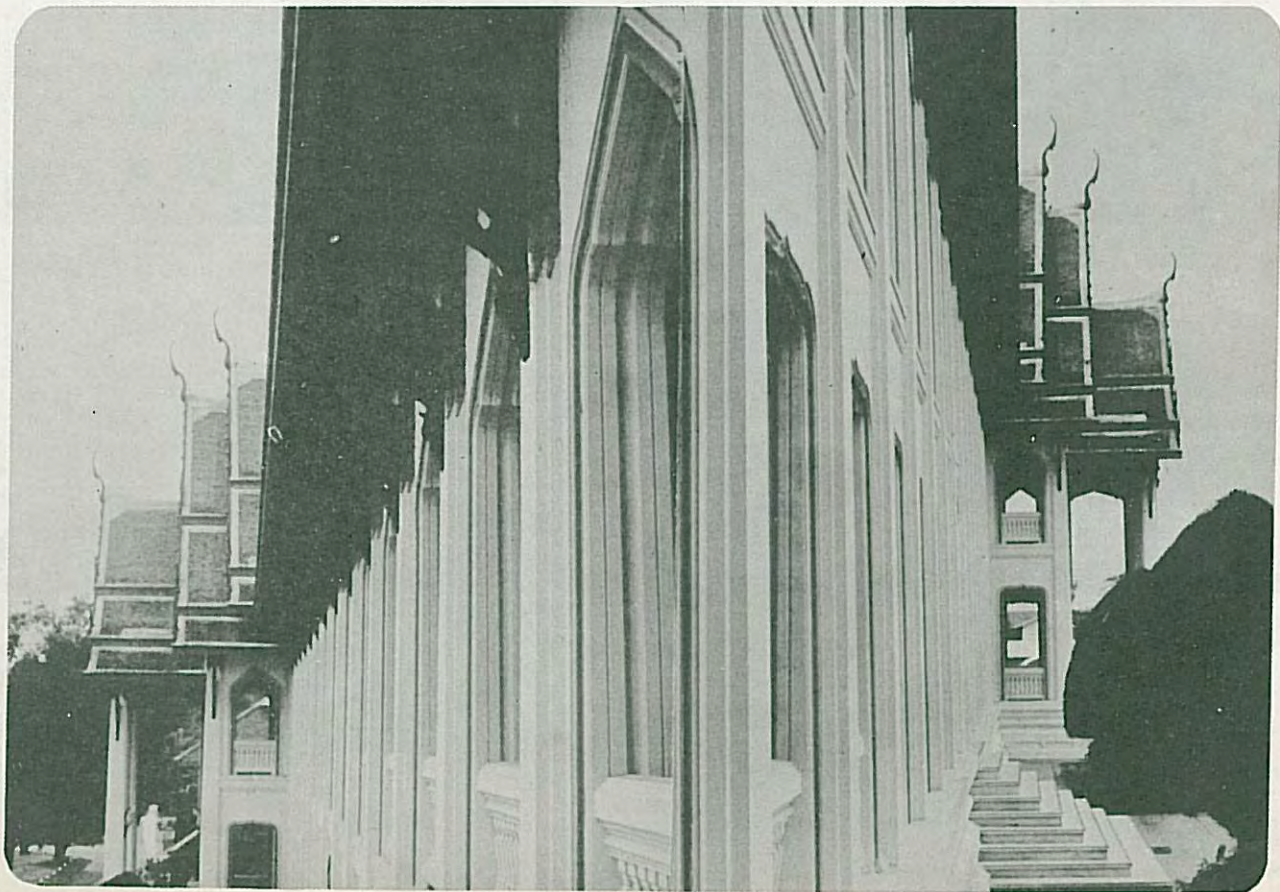
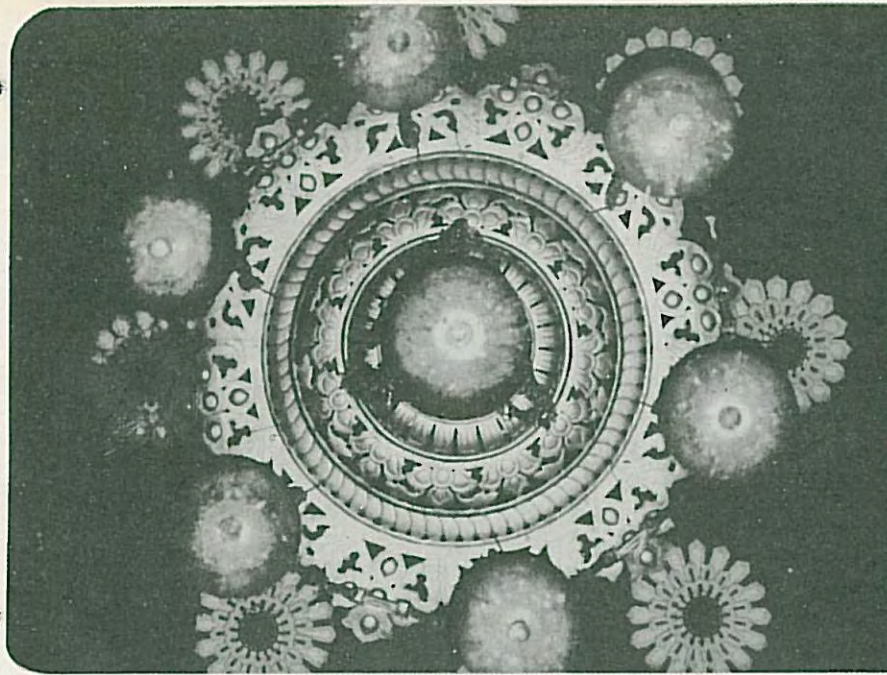
คุณสุจินต์ เสาวณีสิริ

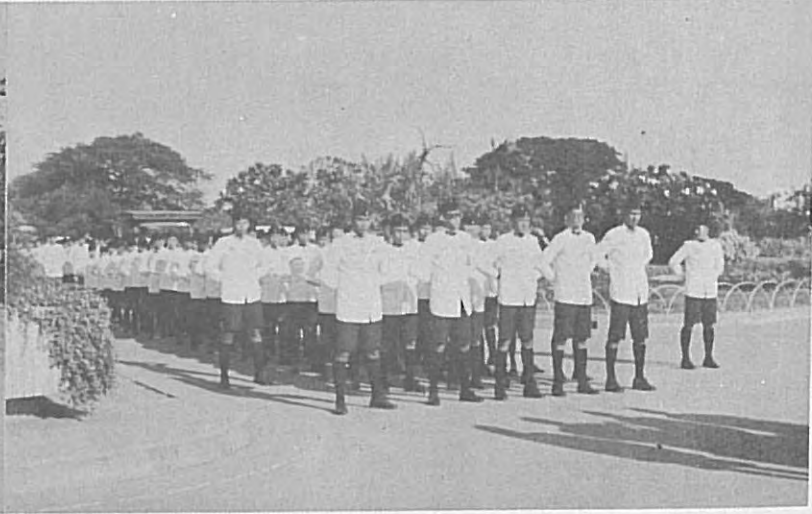
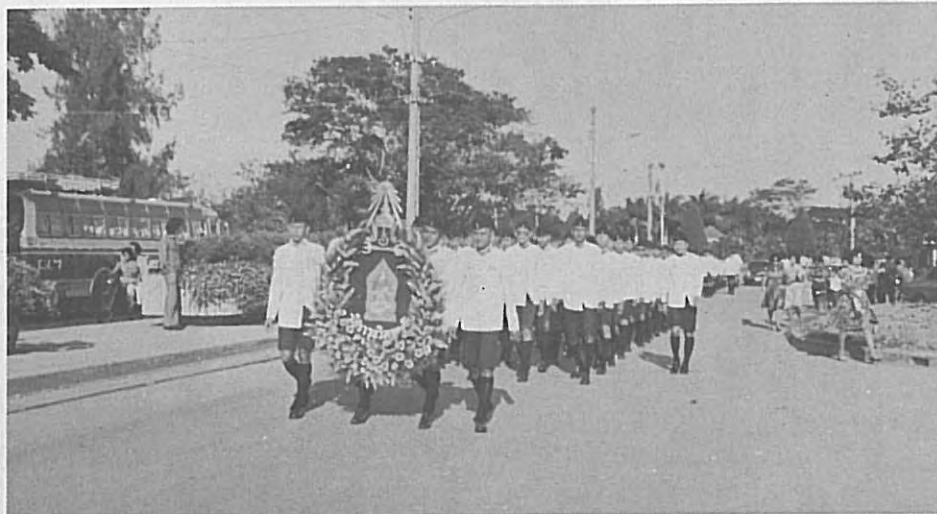
ร้าน La Rose Ice cream & Sweets

ร้านรุ่งโรจน์ คัลเลอร์แล็บ

การศึกษากับค่านิยมของคนไทย

● กาจเกษม เวสสุบุตร

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ รู้จักคิดหาเหตุผล รู้ว่าสิ่งใดเชื่อได้เชื่อไม่ได้ รู้จักแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวัน สามารถนำเอาความรู้ไปช่วยในการประกอบอาชีพ คนเราจึงจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ ตลอดเวลา

การศึกษาของไทยมีประวัตินับแต่สมัยลานนาไทย สมัยสุโขทัย สมัยกรุงศรีอยุธยา เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน สมัยก่อนเด็กไทยเรียนกันทั่วคมพระสงฆ์เป็นครูสอน กุลบุตรที่ต้องการเรียนหนังสือ บิดามารดาก็จะนำไปฝากไว้กับเจ้าอาวาสให้รับใช้หรือไม่ก็บวชเรียนเป็นสามเณรหรือพระภิกษุ ส่วนเด็กหญิงก็จะอยู่กับบ้านเรียนวิชาการฝีมือสำหรับเตรียมตัวที่จะเป็นแม่ศรีเรือน

การศึกษาของไทยได้เจริญขึ้นตามลำดับ จะเห็นได้ว่าในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการจัดการศึกษาให้เป็นระบบโรงเรียนเพื่อให้การศึกษาได้แพร่หลายไปสู่ประชาชนทั่วไป สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยได้ทรงสนับสนุน สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรสในการจัดการศึกษาส่วนภูมิภาคโดยจัดวัดต่างๆ ให้เป็นโรงเรียนขึ้น

การศึกษาของไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เช่นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาเมื่อ พ.ศ. 2464 เป็นการกำหนดให้ประชาชนทุกคนต้องเข้ารับการศึกษาก่อน

ปัจจุบันประเทศไทยยังมีปัญหาที่จะต้องปรับปรุงการศึกษายู่มาก ทั้งขึ้นอยู่กับความเห็นและค่านิยมบางอย่างซึ่งปลูกฝังอยู่ในจิตใจของคนไทยมาเป็นเวลาช้านานจนกลายเป็นความเชื่อซึ่งแก้ไขได้ยากดังจะได้อธิบายเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ความเชื่อที่ว่าประกาศนียบัตรหรือปริญญาเป็นเครื่องแสดงฐานะทางสังคม

คนไทยเห็นความสำคัญของวุฒิปัตตราว่าเป็นเครื่องวัดความสามารถของบุคคล จึงทำให้ผู้เรียนพยายามทุกวิถีทางที่จะสอบให้ได้จนต้องมีการทุจริตในห้องสอบเพียงเพื่อให้ได้คะแนนดีกว่าคนอื่น การยอมรับว่าคนมีปริญญามีความสามารถกว่าคนที่ไม่มีปริญญาไม่เป็นจริงเสมอไป ปริญญาเป็นสิ่งที่แสดงระดับการศึกษาไม่ใช่เครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานของบุคคล คนที่ไม่มีปริญญาอาจทำงานได้ดีกว่าคนที่มีความรู้บางคนเสียอีก ถ้าเราจัดความเชื่อนี้ได้ ผู้ที่มีความสามารถโดยที่ไม่มีปริญญา ก็จะมีโอกาสในการทำงานได้เท่าเทียมกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงทั่วไป

2. ความเชื่อที่ว่าผู้ที่สอบได้คะแนนดีเป็นคนฉลาดรอบรู้

การสอบข้อจำกัด การสอบไล่จำกัด ตลอดจนการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เป็นเพียงวิธีที่จะคัดเลือกผู้ที่มีความรู้พอที่จะศึกษาในระดับขั้นต่อไปได้หรือไม่ การเอาคะแนนที่สอบได้เป็นเครื่องวัดคนว่ามีความรู้ ฉลาดหรือโง่งเป็นการมองในวงแคบเท่านั้น คนฉลาดที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนก็มี ระบบการศึกษาของไทยส่งเสริมให้คนมีนิสัยแข่งขันชิงดีชิงเด่นในการสอบตั้งแต่เด็กจนโต จนทำให้คนไทยเกิดค่านิยม “ตัวใครตัวมัน” มากขึ้น

3. ความเชื่อที่ว่าการศึกษาต้องมุ่งที่จะให้ผู้เรียนเรียนด้วยการท่องจำจากตำรา

สมัยก่อนการศึกษาของไทยยังไม่แพร่หลาย — หนังสือตำรับตำราเป็นสิ่งหายาก ครูจึงนิยมให้ศิษย์เล่าเรียนด้วยการท่องจำมากกว่า สมัยนี้การท่องจำเป็นเพียงส่วนหนึ่งของวิชาเรียนเท่านั้น ผู้สอนจะต้องมีความรู้กว้างขวาง ต้องค้นคว้าแล้วเรียบเรียงมาบรรยายให้ผู้เรียนฟัง ผู้เรียนมีหน้าที่เพียงแต่ฟังและคิดตาม ทำความเข้าใจ จดแต่เนื้อหาสาระสำคัญ ท่องจำในสิ่งที่ควรท่องจำ ไม่ใช่สักแต่ท่องๆ โดยที่ตัวเองก็ไม่เข้าใจว่าสิ่งที่ท่องนั้นหมายความว่าอย่างไร นอกจากนั้นผู้สอนควรจะให้มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนเป็นครั้งคราว ด้วยวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มมีความคิดหาเหตุผลด้วยตนเองและมีความคิดกว้างขวางขึ้น

4. ความเชื่อที่ว่าผู้ที่ไปเรียนต่างประเทศเป็นคนมีเกียรติและน่ายกย่อง

คนไทยมีความหลงเชื่อในเรื่องนี้ตั้งแต่ยุคสมัยไหนที่สุดที่จะสืบทราบได้ และยังมีมองไม่เห็นทางที่จะขจัดความเชื่ออันนี้ไปจากความคิดของคนไทย ผู้ที่ศึกษาในประเทศถึงแม้จะมีคุณวุฒิเทียบเท่าหรือสูงกว่าผู้ที่เรียนจากต่างประเทศก็ไม่ได้รับการยกย่องพอสมควรในสายตาของผู้ที่นิยมของนอก เราควรที่จะเปลี่ยนค่านิยมเสียใหม่โดยพิจารณาในแง่ที่เป็นธรรม ควรจะมองว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศได้นำวิชาความรู้อะไรมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทย ไม่ใช่เอาความเป็นนักเรียนนอกมาเป็นเครื่องตัดสินความรู้ความสามารถของคน จริงอยู่... เมืองไทยยังต้องพึ่งความเจริญทางวิชาการของโลกตะวันตก แต่ผู้ที่จะนำวิชาการนั้นกลับมาพัฒนาเมืองไทย ควรจะต้องเป็นผู้ที่พร้อมจะเรียนให้สำเร็จจริงๆ ไม่ใช่ผู้ที่พยายามชวนขายไปเรียนต่างประเทศเพียงเพื่อจะได้กลับมาในฐานะนักเรียนนอกคนหนึ่ง แล้วหลงในค่านิยมว่าการเป็นนักเรียนนอกนั้นโก้ดี

5. ความเชื่อที่จะใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมอุตสาหกรรม

ระบบการศึกษาของไทยได้รับแบบอย่างมาจากชาติที่เจริญแล้ว จึงพยายามที่จะให้ผู้เรียนมองเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรม ซึ่งคิดว่าจะทำให้ชาติเราเจริญทางเศรษฐกิจได้ทัดเทียมกับชาติที่พัฒนา ปัจจุบันสถาบันการศึกษาทั่วไปมุ่งที่จะผลิตคนให้ออกไปทำงานในด้านอุตสาหกรรมเป็นหลัก การศึกษาในด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีได้รับการส่งเสริมมากขึ้น แต่ความรู้ทางการเกษตรกลับได้รับความสนใจน้อยกว่าที่ควร สังคมไทยไม่พร้อมที่จะเป็นสังคมอุตสาหกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศยังยึดมั่นการดำเนินชีวิตด้วยการเกษตร เมืองไทยเป็นเมืองเกษตรมาช้านานทั้งสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศยังอำนวยให้ประเทศเราเป็นประเทศกสิกรรม เราจึงควรที่จะมุ่งผลิตผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านเกษตรกรรมมากกว่าอุตสาหกรรม ถ้าจะกล่าวว่าการศึกษาของไทยมุ่งที่จะให้ผู้เรียนศึกษาในสิ่งที่ไกลตัวก็อาจจะมีส่วนจริงอยู่บ้าง เพราะการศึกษาไทยไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งที่จะสนองความต้องการในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันเราจึงควรพัฒนาแนวทางการศึกษาเสียใหม่ให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยเน้นหนักที่จะให้ผู้เรียนได้เห็นค่านิยมในท้องถิ่น มีความรักในชีวิตชนบท ไม่ใช่ปลูกฝังความคิดที่จะให้เป็นสังคมเมือง สังคมอุตสาหกรรม คนไทยปัจจุบันจึงให้ความสำคัญต่อสังคมชนบทน้อยลง และหันมาให้ความนิยมต่อสังคมเมืองหลวงมากขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ขอฝากความเห็นไว้ว่าแม้การศึกษาของไทยจะเจริญก้าวหน้าไปเท่าใดก็ตาม จุดอ่อนที่มองเห็นได้ถนัดก็คือการสอนให้ผู้เรียนยึดมั่นและหวังในอาชีพของตนเองต้องการเกินไป ทำให้เกิดการเลิกลางงาน ต้องการงานที่จะทำให้ตนเองมีเกียรติได้รับการนับหน้าถือตา โดยไม่คำนึงถึงว่างานที่ทำงานนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากน้อยเพียงใด.

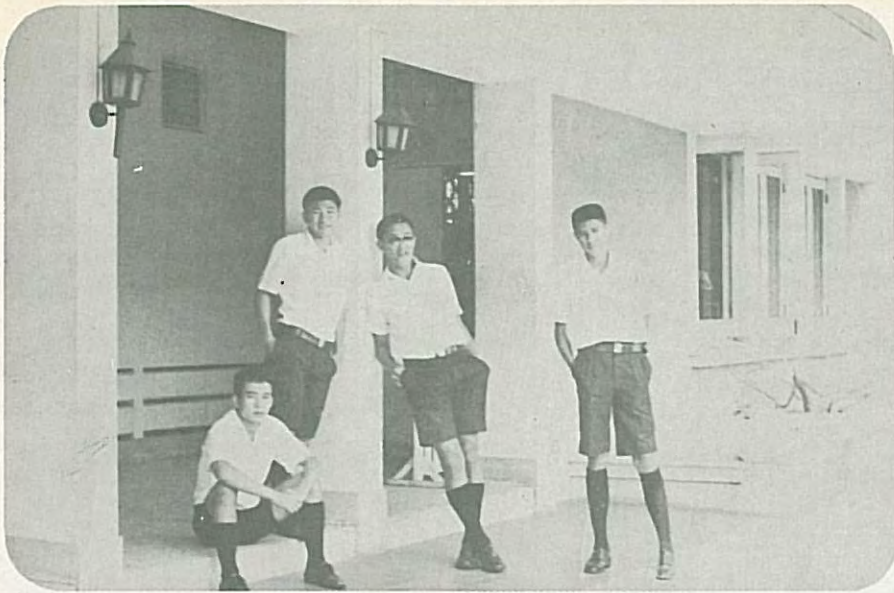
ยังอีกตั้งนาน

● วรรณที่ ศิริเจริญ

- 15 ก.ค. — รายงานวิทยาศาสตร์เรื่องปูย ที่อาจารย์บอกให้ทำส่งถึงวันที่ 15 สิงหาคม “ยังอีกตั้งเดือน อาทิตย์หน้าค่อยทำก็ได้”
- 20 ก.ค. — รายงานยังไม่ได้เริ่ม อาทิตย์หน้าอาจารย์สุ่มจะทดสอบภาษาฝรั่งเศส เอาไว้วันจันทร์ค่อยดูก็ได้ เสาร์อาทิตย์ ต้องหยุดพักสักหน่อย
- 30 ก.ค. — เสาร์สิ้นเดือน ครูให้การบ้านเยอะเหลือเกิน สงสัยจะอดเที่ยว
- 1 ส.ค. — วันอาทิตย์ไปดูหนังกับน้องสนุกมาก ตายแล้ว! ช.ม. 5 ต้องส่งการบ้าน สถิติยังไม่ได้ทำเลยเดี๋ยวตอนรับประทานอาหารว่าง ยืมบ๊อมลอกดีกว่า
- 14 ส.ค. — กำหนดส่งรายงานพรุ่งนี้ “อาจารย์ฮะ ผมยังไม่มีตัวอย่างเอาไว้ส่งเทอมหน้านะฮะ
- 24 ส.ค. — พรุ่งนี้จะเริ่มสอบแล้วหนังสือยังไม่จบเลย “เอบบ๊อม พรุ่งนี้อย่าลืมทบทวนไว้นะ ถ้าข้อ ก. กี่หนังกู ข. กี่สองนิ้ว ทุกวิชาเลยนะ สอบเสร็จเราจะพาไปเลี้ยง La Rose”
- 17 ก.ย. — ร.ร. เป็ดมา 5 วันแล้ว เริ่มดูหนังสือดีกว่า เอ.... แต่ว่าจะสอบก็ตั้งพฤศจิกายน ไว้ดูตอนเดือนตุลาดีกว่า
- 20 ก.ย. — อาจารย์สุ่มสั่ง หนังสือ La France en Direct มาอีกแล้ว ตายแน่แค่ COURS DE LANGUE ก็ตาย อยู่แล้วยังแถมมี Sheets ของอาจารย์อรรวรรณอีกตั้งปึก
- 4 ต.ค. — อีกเดือนก็จะสอบแล้ว ตอนนมแข่งก็พาบ่อยๆ แข่งเสร็จค่อยดูก็ได้
- 30 ต.ค. — จะสอบอยู่แล้ว “บ๊อม เล่าเรื่องที่อาจารย์ประวิทย์ให้อ่านนอกเวลาหรือยัง เล่าให้ฟังบ้างซี เรายังไม่ได้แตะเลย”
- 1 พ.ย. — โอ้โฮ บทเรียนตั้งเยอะแยะใครจะจำไหว เฮ้อ! รู้อย่างนี้ดูเสียตั้งแต่ต้นก็ดีกว่า
- 1 ม.ค. — ปีใหม่แล้วควรเริ่มต้นชีวิตใหม่อีก 3 เดือนกว่าก็จะสอบ Entrance แล้ว ควรเริ่มดูหนังสือซะที
- 2 ม.ค. — แหม เมื่อก่อนฉลองกับเพื่อนคึกไปหน่อยวงจิ้ง

- 5 ม.ค. — ไม่กัวันก็จะถึงวันเด็ก อย่าเพิ่งดูเลย ขอฉลองความเป็นเด็กซะหน่อย
- 22 ม.ค. — คนนี้ต้องดูหนังสือซะหน่อย เอ...! วันนั้นวันเกิดก เจ้าภาพเลย ต้องหยุดดูหนังสือซะวัน
- 25 ม.ค. — เอ! วันนั้นจะดูภูมิ หรือ ประวัติ ดิละ เอ๊ะ นั้นน้องๆ เรียกทำไม ต้องเข้าไปคุยด้วยซักเดี๋ย
- 1 ก.พ. — พรุ่งนี้จะ test อังกฤษอีกแล้วดูช่วงขยับ test จัง หนังสือก็ยังไม่ได้อู สงสัยจะต้องเปิดได้โต๊ะ เอาอีกตามเคย
- 8 ก.พ. — ทำไมการบ้านเยอะจริง ยิ่งใกล้สอบการบ้านยิ่งเยอะ ครูอรรณก็เร่งให้ท่อง Verbe ครูสุมลก็แจกข้อข้อสอบ Entrance ครูสุชาที่เร่งภาษาอังกฤษ ว่า! ลืมไปครูสาธจะเก็บคะแนนแผนที่ เอ้อ... กรรม!
- 10 ก.พ. — วันนั้นทำอะไรไม่ทันเลยจริงๆ อย่าเพิ่งไปเรียนเลยวันนี้ บอกว่าป่วยก็แล้วกัน
- 12 ก.พ. — พรุ่งนี้ ครูสาธขีดเส้นตายส่งแผนที่—ตายแน่! ครูเอกให้ทำรายงาน เกี่ยวกับสัตว์ ยังไม่เสร็จเลย
- 30 มี.ค. — ปิดเทอมนานแล้วเตรียมสอบ Entrance เพิ่งจะเสร็จเพิ่งเทียวเดี๋ย ยังจำไม่แม่นเลย อีก 10 วัน ก็จะสอบแล้ว
- 11 ม.ย. — เริ่มสอบแล้ววันนี้ทำไม่ได้เลย แก้วตัวเอาพรุ่งนี้ดีกว่า
- 24 พ.ค. — ประกาศผลสอบ แต่ เอ๊ะ ทำไมไม่มีชื่อนันดิดิละ เพื่อนๆ เขาก็ติดที่ๆ กันทุกคน ฉันทจะเอาหน้าไปไว้ไหนละ ไม่อยากเจอใครเลย แย่จริง... นี่ก็เจ็บใจตัวเองจริงๆ น้ละน้ำ มัวแต่พูดว่ยังอีกตั้งนาน.

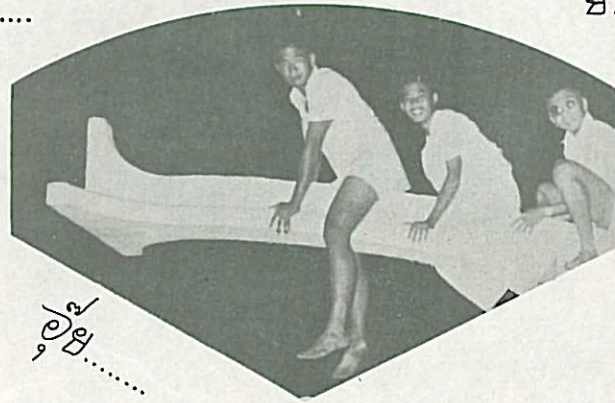
— เวลาและวาริจรลีไม่รอใคร —

ห้องโถงรอ...!?!.....

ฮ...ประกวดพื้ห่อะ!!....

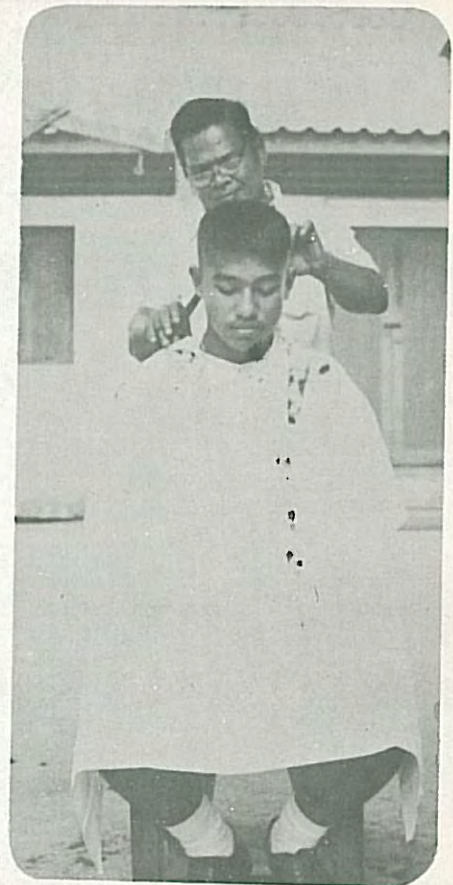

อ้อ.....

ระดม... กิ่ง...!! (ขมิ้นแดงดูท่าทาง)

ช่างทรงผมขมิ้นแดง

ขนาดตาคงไม่แค่นี้.....
(เด็กแจกโปสเตอร์)

ขมิ้น
แดง

ขมิ้น

แดง

วิวัฒนาการของลม

จิ้งกิ้ง...! จิ้งกิ้ง...!!

ขำๆ... ขำๆ

พิธี... ๑๖๒ ให้ติดธาม ๗....

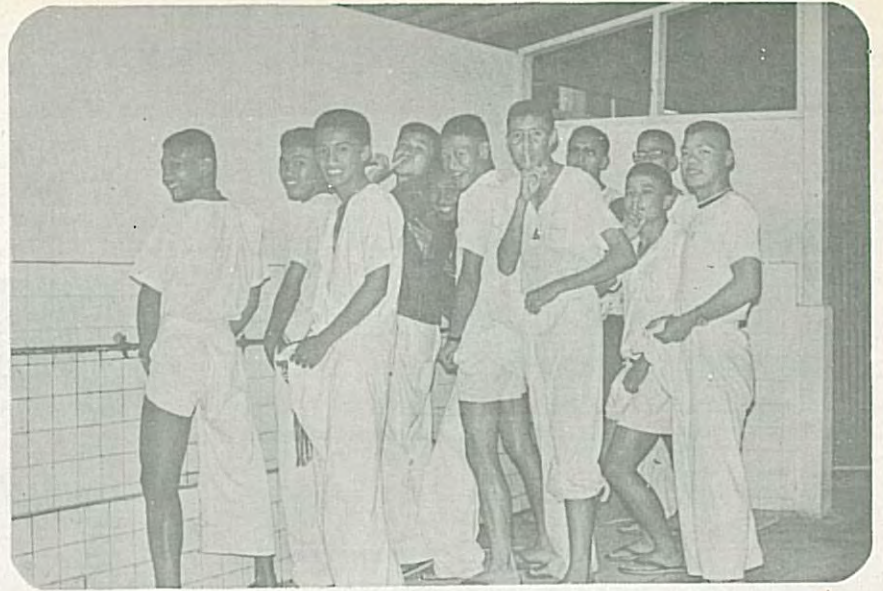
ขี้

ห้องล

บาสล

ห้บ่บ่ ก้ตบ่บ่บ่บ่.....

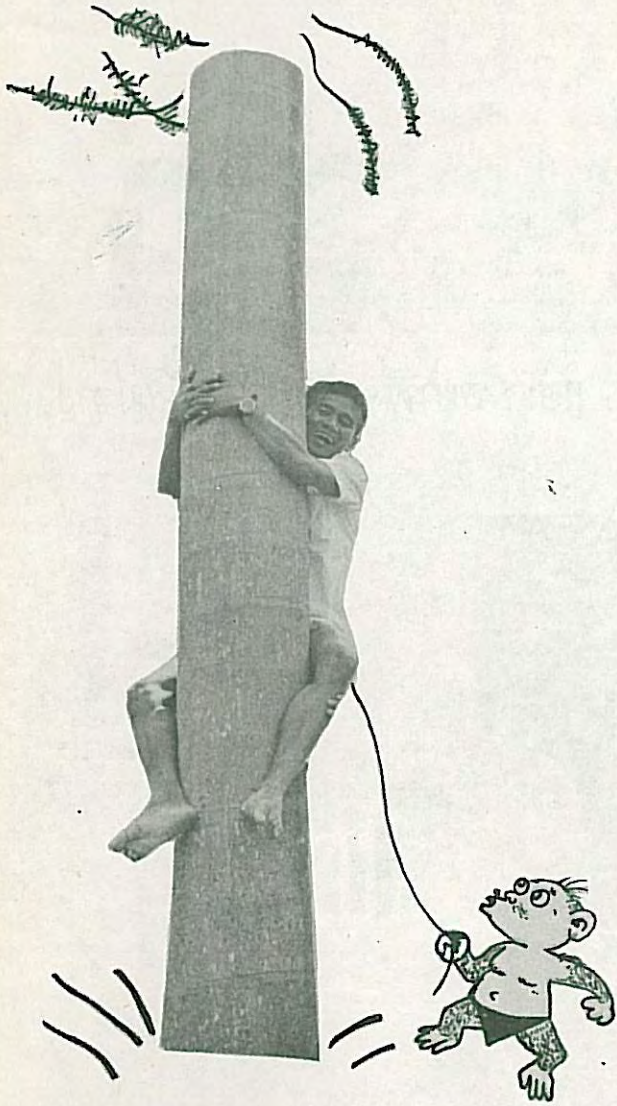

บ่ ~~บ่~~ บ.ก.ด.

บ่บ่..... บ่บ่!

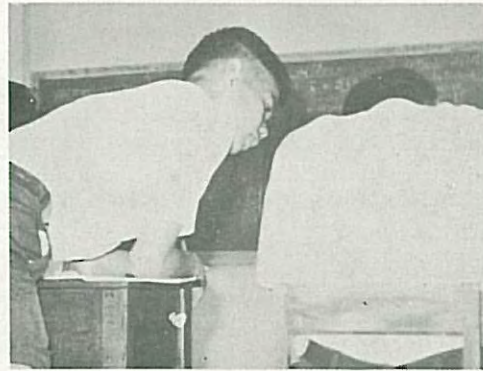
၇၈၇၈

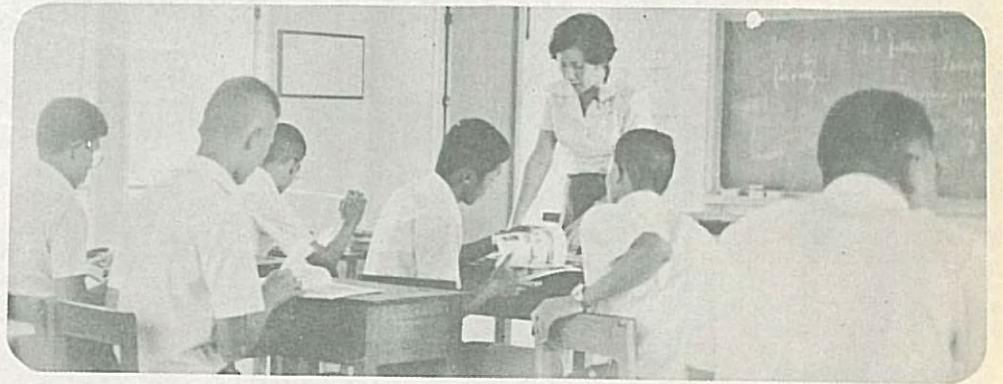
၈၉

ခေါင်း... ကလေးကလေးတွေ

အိမ်ထဲမှာပဲခေါင်း!

၈၀ ၀၀ ၈၀ ၈၀ ၈၀.....

มันลืมไหมฮะ.....

ลูกฮิวเฮง

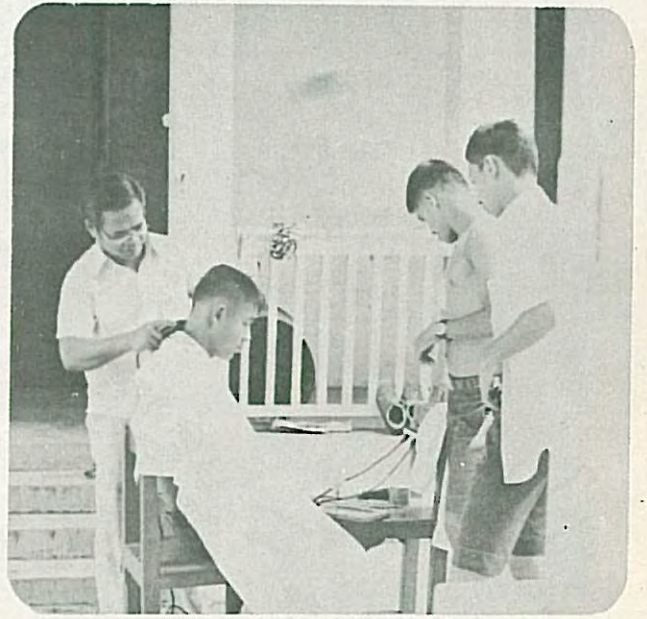
แ๊ะ... แ๊ะ...! อย่าเพิ่งเข้ามา วันอื่นไม่วาง.....

นี่ต้องเป็นเธอ !!

เฮ... ฐึ้นๆ ทยเต้าฮวยดีก้า!....

ช่างคนนี้มันจากร้านฮุดม/กศารึฟ่าว...?

ห้ามเยียม
ห้ามประกัน

โตอาร์ทัวร์

เรื่อง กาจเกษม เวสต์บร
ภาพ จรัสพร โรจนวิสุทธิ์
ปกพิมพ์ โคนันท์

16 เม.ย. 20

โตอาร์ทัวร์... ฉันตื่นเต้นมากที่ได้ไปเที่ยวภาคใต้กับเพื่อน ๆ ตอนแรกก็ไม่ว่าพวกเขาจะเดินทางไปวันๆ พอดี “เล็ก” (วรานนท์ ศรีเจริญ) เขาโทรศัพท์มาบอก เกือบเตรียมตัวไม่ทันเชียว

ฉันชอบข้าวของพระร่วงพระรังขึ้นรถเมล์ ไปที่โรงเรียน ซึ่งเป็น จุดนัดพบ พอดีกับที่เพื่อน ๆ จะรดน้ำสังกรานต์ อวยพรคุณครูอรุณและแม่บ้าน ฉันจึงได้มีโอกาสรดน้ำอวยพรทำน่วมกับเพื่อน ๆ คุณครูอรุณ และแม่บ้านมีความสุขมาก ทำน่อวยพรให้พวกเราเดินทางโดยปลอดภัยและเที่ยวให้สนุกด้วยละ ต่อจากนั้นพวกเราไปถวายบังคมพระบรมรูปรัชกาลที่ 6

ประมาณ 5 โมงเย็น หลังจากที่เพื่อน ๆ ต่างทยอยกันมาจนครบทีมทั้ง 15 คน (ฉันจะยังไม่บอกว่ามีใครบ้าง) พวกเราก็ไปที่สถานีขนส่งเพื่อขึ้นรถทัวร์สายกรุงเทพฯ—หาดใหญ่ พบคุณแม่ของ “เตี้ย” (บัญญัติ จันทโรไทย) ที่นั่นก็เลยพาพวกเราไปเลี้ยงเพื่อเป็นการเติมเชื้อเพลิงก่อนการเดินทาง เตี้ยไม่ได้ร่วมทีมไปกับพวกเราเพราะติดสอบ แต่พวกเราสอบเสร็จกันหมดแล้วก็เลยสบายไป

รถออกจากกรุงเทพฯ ประมาณ 6 โมงเย็น ไปตามทางหลวงหมายเลข 35 สายธนบุรี—ปากท่อ มุ่งหน้าผ่านเมืองสมุทรสาคร สมุทรสงคราม ข้ามแม่น้ำแม่กลองที่สะพานสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ซึ่งเป็นสะพานยาวที่สุดในประเทศไทย แล้วไปบรรจบกับทางหลวงหมายเลข 4 หรือถนนเพชรเกษมซึ่งจะมุ่งสู่เพชรบุรี—หัวหินต่อไป

ทัวร์ฮอสเตสเป็นกันเองกับพวกเรามาก เกือบครึ่งก่อนรถเป็นสมาชิกของพวกเราทั้งนั้น พวกเราได้รับแจกของว่างและน้ำเย็น แร้ง... ม้า... และ เบิ้ง (ธีรพล นาคะตะ ... อาชว ศิริวิทย์ ... เอกมล คังคะเกตุ) คงกระหายน้ำมาก จึงลุกไปเปิดน้ำอัดลมที่ท้ายรถโดยไม่ต้องได้รับคำเชิญ ทัวร์ฮอสเตสคนนั้นจึงหันมาค้อนให้เสียหลายวง

รถแล่นผ่านจังหวัดประจวบฯ—ชุมพร ผ่านคอคอดกระที่อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง โชเฟอร์ต้องมีความชำนาญในการใช้เส้นทางนี้มาก เพราะถนนบางตอนต้องเลียบเขาซึ่งอันตรายโดยเฉพาะในเวลาากลางคืน

ฉันนับกลับไปสักครู่รู้สึกตัวอีกทีรถก็แล่นถึงจังหวัดพังงา มองเห็นภูเขารูปร่างแปลก ๆ สูงบ้างต่ำบ้างสลั
กันไปมีภูเขาลูกหนึ่งมีลักษณะเป็นรูปช้างหมอบ เรียกว่าเขาช้าง เป็นสัญลักษณ์ของเมืองพังงา ความงามทางธรรมชาติ
ของจังหวัดพังงาเป็นที่เลื่องลือไม่ว่าจะเป็นในหมู่คนไทยหรือต่างประเทศ อ่าวพังงา เขาพังงา และถ้ำลอดเป็นที่กล่าวขวัญ
กันมากในด้านความงามที่ไม่อาจหาที่ใดเทียบได้

เราแวะพักเพื่อเติมน้ำมันรถกันที่พังงา พวกเราบางคนลงไปยึดเส้นยึดสายรับอากาศอันสดชื่นของยามเช้า หลัง
จากพักเหนื่อยกันสักครู่รถก็แล่นต่อไปสู่จังหวัดกระบี่ ระหว่างจังหวัดพังงาและจังหวัดกระบี่ภูเขาสูงใหญ่เป็นเขตกันพรม
แดนเรียกว่าเขานางหงส์ รถต้องแล่นไปตามทางวกวนเลียบเขาประมาณ 8 ก.ม. บางตอนสูงชันจนดูน่ากลัว

ฉันได้ยินเสียงอะอะที่ท้อรถ หันไปมองก็เห็น “โค” (โสภณ รัตนันทาท) ต่สำเนาไม้สัดพร้อมกะล่ำ
ละล้าออกมาว่าเงินหายไปจากกระเป๋ากางเกง 1000 บาท พวกเราช่วยกันตรวจดูไม้สัดไม้พอบ “แรง” ดูจะเดือดร้อน
แทนคนมากกว่าใคร ๆ “โค” (ปกรณ โคนันท์) “เกด” (จรัสพร โรจนวิสุท) และ “แก” (ปรเมศวร์ พรหมบุรี)
ช่วยกันมุดเข้าไปค้นในห้องน้ำท้ายรถก็ไม่พบ

โซเฟอร์ใจดีจ้อรถให้ข้างทางและหันมาบอกพวกเราว่าเงินคงจะหล่นลงไปใ้เครื่องสุขภัณฑ์สำหรับ ปลูกทุกซ์
หนัก ๆ เขาเลยช่วยถ่ายเทน้ำออกจากเครื่องนั้นจนหมด แล้วให้พวกเราลงไปดูว่าจะมีอะไรหล่นลงมาบ้าง คกตั้งใจจ้อดู
เป็นพิเศษ ก็ไม่พบอะไรนอกจากแปรงสีฟันที่ “หน่อง” (ชัชวาลย์ ธันวารชร) ทำหล่นลงไป

“โค” เกิดอาการเมารถถึงกับอาเจียน เบ้งและเล็กกลัวจะน้อยหน้าก็เลยช่วยกันอาเจียนบ้าง การผจญภัย
บนเขานางหงส์จึงจบลงอย่างไม่มีผู้คืนัก

รถวิ่งขนานไปกับแม่น้ำกระบี่ก่อนเข้าตัวเมือง มองเห็นเขาขนานน้ำอันเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดนี้ กระบี่
เป็นเมืองซึ่งมีชื่อเรียกเรียงตามพยัญชนะเป็นอันดับแรกของประเทศ น่าเสียดายที่พวกเราไม่มีเวลา ได้ชมสุสานหอย 75
ล้านปี ถึงแม้จะอยู่ห่างไปจากตัวเมืองเพียง 9 ก.ม. เพราะบริการรถทัวร์เขาไม่ยอมเสียเวลาโดยใช่เหตุ

รถชนเขาพิงดำซึ่งอยู่ระหว่างจังหวัดพัทลุงและจังหวัดตรัง ทางคดเคี้ยววกวนกว่าเขานางหงส์ พวกเราไม่มี
ใครเมารถเพราะได้เตรียมของขบเคี้ยวและยาตามไว้เมื่อตอนทวดแวะพักที่กระบี่

การเดินทางใช้เวลาประมาณ 21 ชั่วโมงจึงถึงหาดใหญ่ “โค” ซึ่งรับหน้าที่เป็นเจ้าภาพดูกระดือร้อนเป็นพิเศษ
คุณลุงของโคได้มาต้อนรับพวกเราและพาไปสงขลาเพื่อแวะพักค้างคืน เช่นนี้พวกเราได้เล่นน้ำกันที่หาดสมิหรา ได้เห็น
รูปปั้นนางเงือกรวมทั้งเกาะหนูเกาะแมว ดูเกาะหนูรูปร่างใหญ่โตกว่าเกาะแมวมก (เกาะหนูอยู่ใกล้ฝั่งมากกว่าเกาะแมว)
ฉันสงสัยว่าถ้าเป็นหนูกับแมวจริง ๆ หนูจะวิ่งหนีแมวหรือแมววิ่งหนีหนูกันแน่

18 เม.ย. 20

ได้อาร์ทริก วันนั้นสมาชิกของพวกเราได้เพิ่มขึ้นอีก 2 คน คือ “ตู” (ณรงค์ชัย พรหมมี) และ “ปึก” (ศักดิ์สันต์ สืบแสง) ซึ่งเดินทางล่วงหน้าก่อนพวกเราและได้มาสมทบกันที่สงขลา สมาชิกของพวกเราจึงรวมเป็น 17 คน หลังจากที่ได้รับประทานอาหารกลางวันกันแล้วก็ออกเดินทางไปยังหาดสตูล “โค” คู่กระป๋องกระเป๋าคือเป็นสองเท้าของเมอวานฉันจะยังไม่บอกล่ะว่าเพราะอะไร

พวกเราได้มาถึงบ้าน “โค” ประมาณ 4 โมงเย็น บ้านมีลักษณะเป็นทรงเรือนไทยสวยงามมาก หลังจากแวะพักกันในบ้านสักครู่ โคก็พาพวกเราไปเที่ยวชมโรงเลื่อยที่อยู่ข้างบ้าน และฟาร์มหลังบ้านซึ่งเลี้ยงไก่, เป็ด, และอื่น ๆ ต่อจากนั้นก็ไปเที่ยวชมฟาร์มใหญ่ซึ่งอยู่ห่างออกไปจากบ้าน 6 ก.ม.

ในที่สุดฉันก็ค้นพบความจริงว่าทำไมโคจึงมีท่าทางร้ายแรงผิดปกติ ก็ที่นั่นมีแต่เพื่อนเก่าเพื่อนเก่าของโคเต็มไปหมด บ้างก็หันมาแลบลิ้นให้เรา บ้างก็ทำเล่นหูเล่นตา แต่เจ้าตัวที่มึนเขายาวที่สุดหันมาจ้องพวกเราอย่างดูๆ พร้อมกับส่งเสียงร้องว่า “มอๆ” อย่างเสียบไม่ได้

19 เม.ย. 20

ได้อารทรัก เขานฉันอรุณสวัสดิ์ด้วยข้าวต้มกึ่งฝีม่อคุณแม่ของโค อร่อยมากเชียวละ อ้อ . . . และที่ขาดเสียไม่ได้สำหรับอาหารประจำบ้านก็คือไข่ซึ่งเป็นผลผลิตจากฟาร์มหลังบ้านนั่นเอง

วันนี้พวกเราจกัญญ์ด้วยการปั่นเขาซึ่งอยู่ในบริเวณฟาร์มใหญ่ “ตุ้” คนเก่ง ถึงยอดเขาก่อนเพื่อนเชียวละ ตามติดด้วย “ตุ้ตะ” (จตุพล อุดมศิลป์) ส่วนฉันพอจนถึงยอดเขาก็หมดแรงข้าวต้มลงนั่งหอบเสี่ยยกใหญ่

ในขณะที่พวกเรากำลังปั่นเขานี้ “จิงเหลน” (คมสัน บัณฑิตย์) ซึ่งมักจะเป็นตัวจอมวุ่นได้หายตัวไปอย่างลึกลับ พวกเราจึงต้องตามหาตัวกันจ้าละหวั่น แต่ที่ไหนได้พอพวกเราลงจากเขากันแล้ว ก็พบ “จิงเหลน” อยู่ที่ลำธารเล็ก ๆ ไกล ๆ นั่นเอง และเจ้าตัวยังอุตส่าห์ถามพวกเราหน้าตาเฉยอีกว่าปั่นเขาสนุกไหม เฮ้อ

20 เม.ย. 20

วันนี้พวกเราออกเดินทางไปเกาะตารุเตากันแต่เช้า นำเสี่ยตายที่ม้ามเหตุจำเป็นต้องกลับกรุงเทพฯ ก่อน ม้าจึงไม่ได้ไปกับพวกเราด้วย

พวกเราไปขึ้นเรือที่ท่าเทียบเรือปากบาราหรือปากน้ำ อำเภอลง จังหวัดสตูล พอดีกับที่ชาวประมงกำลังลำเลียงปลาหูชนบก พวกเราจึงได้เสี่ยขงเพิ่มขนอีกอย่างหนึ่งสำหรับการเดินทางครั้งนี้เพราะจะต้องค้างคืนที่เกาะตารุเตาถึง 2 คืน

ว่าจะไม่แล้วเชียว ถูกล้อจนได้ วันนั้นแต่งกายประหลาดที่สุด เพราะสวมถุงเท้าสั้นสี่เหลี่ยมสอดใส่
นุ่งกางเกงขาสั้นลายสก๊อตสีพราวตา และใส่เสื้อสีแดงเพลิง เพื่อน ๆ พวกกันถามว่าจะไปเล่นกอล์ฟหรือ ฉันทักได้แต่ทำ
หน้าเหี้ยมตบ

เรือที่พวกเราใช้เดินทางเป็นเรือหาปลาเล็กๆ แต่ก็สามารถบรรจุพวกเราทั้ง 16 คนได้หมด อากาศวันนั้นแจ่มใส
คลื่นลมสงบ เบิ่งเอาเบ็ดตกปลาออกมาอวดเพื่อน ๆ แล้วทำท่อย่อนลงไปใต้น้ำ คิดว่าคงจะมีปลาเจ้ากรรมหลงมาติดเบ็ด
แต่เรือเท่าใด ๆ ปลาก็ไม่ยอมติดสักที เจ้าตัวเลขเปลือยกลับ เบ็ดตกปลาลงหลุมม้อตกกลงไปใต้น้ำ เวิร์กรรม!

พวกเราได้มาถึงเกาะตารูเตาก่อนเที่ยงเล็กน้อย เรือได้จอดเทียบท่าที่สะพานไม้เล็กๆ หน้าทำการอุทยานทาง
ทะเลแห่งชาติเกาะตารูเตา

ในสมัยก่อนเกาะตารูเตาได้ชื่อว่าเป็นแหล่งมั่วสุมของโจรสลัด และเป็นที่พักักักนักโทษการเมือง แต่ภาพ
พจน์เหล่านั้นได้กลายเป็นอดีตเสียแล้ว ปัจจุบันเกาะนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวพิสมัยอยากจะไปกันนัก ความ
งามของธรรมชาติสามารถทำให้ลืมโลกภายนอกอันวุ่นวายได้สนิท เกาะตารูเตารวมทั้งเกาะอาดัง และเกาะราวีซึ่งอยู่ใกล้
เคียงได้ถูกรวมให้เป็นอุทยานทางทะเลแห่งชาติเมื่อไม่นานมานี้

อาหารม้อเที่ยงวันนี้ เล็กกับอาสาจัดการทำเอง โดยมีคก หน่อง และยิว (วิชัย ไชยรงค์) เป็นลูกม้อ

เวลาเย็นน้ำลง แก่งหินบริเวณชายเกาะจึงโผล่พ้นน้ำขึ้นมา มีหอยติดอยู่ตามซอกหินมากมาย พวกเราบางคน ได้พายเรือไปที่แก่งหินเหล่านั้น “โจ่ง” (ศิระพันธ์ เพชรแก้วกุล) ได้ว่ายนน้ำไปจโมยเรือกลับมา พวกที่ติดค้างอยู่พอรู้ว่าเรือหายก็ร้องกระจองแ่งไปตามๆ กัน จึงเหลนดิ่งกับเดินไม่เป็นจังหวะ พวกเราที่อยู่บนฝั่งจึงต้องเอาเรือไปรับกลับมา ดูเหมือนจะมีอยู่คนเดียวที่ไม่รู้สึกเดือดร้อนอะไรคือเซ่ง (อรรถปริษา แสนโกศิก) ซึ่งได้แต่ยมหวานตลอดเวลา

ระหว่างที่ลงเรือกลับนั้น โคนได้เหยียบสัตว์ประหลาดใต้น้ำเข้า เท้าเป็นแผลลึก ทำให้เจ้าตัวนอนชมเดินไม่ได้ โคนถึงกับประกาศว่าถ้ารู้เมื่อไรว่าเจ้าสัตว์ประหลาดนั้นคือตัวอะไร จะต้องได้เห็นดำเห็นแดงเห็นเขียวเห็นเหลืองแน่ๆ

21 เม.ย. 20

ตอนเช้า พวกเราบางคนออกไปเดินเล่นที่ชายหาด หาหอยหาปูไปตามเรื่อง อาหารเช้าสำหรับวันนี้คือปูลมที่จับได้เมื่อคืน อากาศเริ่มร้อนระอุทุกที่ เดิมทีพวกเราตั้งใจว่าจะใช้เวลาตอนกลางวันสำรวจเกาะ แต่ว่าอากาศร้อนเหลือเกิน ทงนาจดขยงหายากอีกด้วย ถ้าเกิดหลงทางจะลำบากจึงไม่อยากเสี่ยง

เจ้าตุ๋คงรำคาญเพราะไม่มีอะไรจะทำ เลยเดินเตะหินเล่นจนได้เรื่อง ถูกหินบาดเอาที่เท้า จึงต้องไปนอนชมเป็นเพื่อนโคน

อาหารกลางวันของพวกเราคือข้าวผัดไข่ ผัสมือเล็ก (เจ้าเก่า) ตามเคย ตอนบ่ายพวกเราก็มารุมนุ่มกันที่ร้านอาหารซึ่งมีอยู่ร้านเดียวบนเกาะ

มีการตั้งวงไฟ 2 วง ปรากฏว่าระหว่างที่เล่นนั้นมมมมมมสามเข้ามาแทรกแซงระหว่างวงไฟและวงหมากรุกตลอดเวลา ซึ่งมมมมมมสามในทันทีคือแรง แรงได้เข้าแทรกแซงการดำเนินแผนของยิวในวงหมากรุก จนทำให้แผนการของยิวต้องล้มลง เกิดการจลาจลรุ่นวายจนแทบจะเรียกได้ว่าเป็นสงครามที่รุนแรงพอๆ กับสงครามระหว่างยิว—อาหารับ

เวลาเย็นพวกเราออกไปเล่นน้ำทะเลกันอย่างสนุกสนาน โจ่งจับปลากระเบนได้ตัวหนึ่ง โคนยืนยันว่าต้องเป็นปลากระเบนแน่ๆ ที่ทำให้เจ้าตัวต้องบาดเจ็บที่เท้า ปลากระเบนเจ้ากรรมตัวนั้นจึงตกเป็นอาหารมมมมมมสำหรับพวกเรา

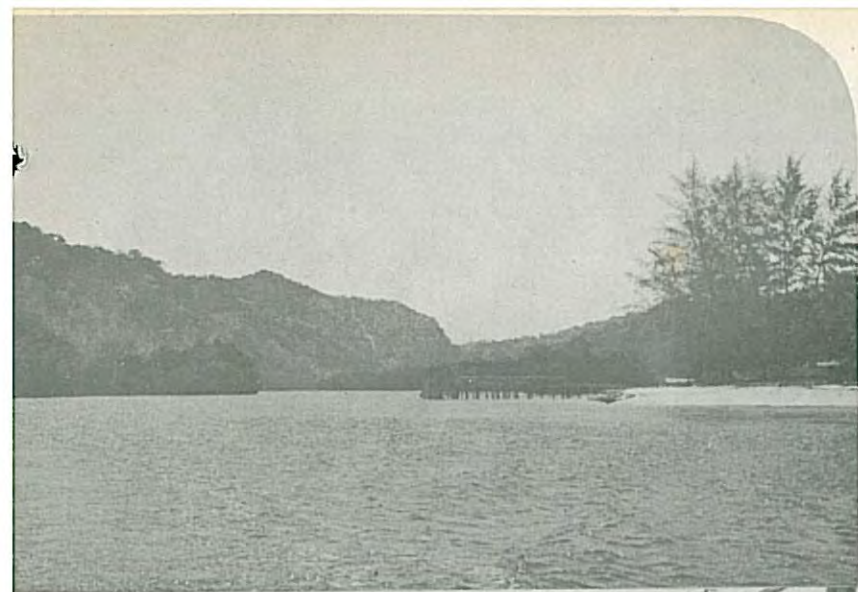

22 เม.ย. 20

วันนี้ เป็นวันที่พวกเราต้องอำลาจากการเป็นชาว
เกาะเสียแล้ว พวกเราโกลาหลอดหม่นพอสมควร เรือ
ออกจากเกาะประมาณ 5 โมงเช้า โศกเกือบตกล้ำตอนทวน
เรือ ส่วนคนนั้นขึ้นเรือด้วยทำอันสวยงาม แต่ทว่า...
เอาหัวไปชนกับคานบนเรือเสียงดังสนั่น

ฉันหันกลับไปมองเกาะตารุเตาอีกครั้งหนึ่ง คิด
ว่าสักวันคงจะได้มีโอกาสกลับไปเยือนอีก

นับเป็นโอกาสดีที่พวกเราได้ไปเที่ยวเกาะตารุเตา
ครั้งนี้ ตอนแรกพวกเราไม่ได้มีโครงการที่จะไป เป็น
เพราะคุณพ่อของโค “คุณชูสิน โคนันท์” เป็นผู้ช่วย
จัดการทุกอย่างและอำนวยความสะดวกให้กับพวกเรา ซึ่ง
ก็ขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย การเดินทางของพวกเรา
เห็นจะต้องปิดฉากไว้แต่เพียงเท่านี้ นะจ๊ะ ไดอารี่
ทรก.

พระราชนิยามบางประการของ ร.๖

จากหนังสืออนุสรณ์ “ศุภรทสน์”

ของเสวกโท จหมันมานิตยน์เรศ

(เฉลิม เศวตนันทน์)

เมื่อถึงวันที่ ๒๕ มกราคม อันเป็นวาระดิถีคล้ายวันเกิดของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ข้าพเจ้าเคยมีส่วนร่วมในการนั้นด้วยเสมอมา บัดนี้คิดว่าจะลองเขียนเรื่องพระราชนิยามบางประการ ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทหาพเจ้าเลือกเขียนเรื่องนี้ นอกจากต้องการจะให้เป็นความรู้ความเข้าใจของเด็กรุ่นหลัง ที่เกิดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๕ ลงมา หรือแม้แต่จะก่อนนั้นจนไปสัก ๕-๖ ปี ได้รู้ (เรื่อง) ก่อนเกิดไว้บ้าง และอีกประการหนึ่ง ก็เพื่อจะเตือนของค้พระมหากษัตริย์ของไทย ทหาพเจ้ารักและบูชาขงเปรียบได้ดุษพ่อ เพราะชีวิตของข้าพเจ้านอกจากพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดได้เลี้ยงมาเป็นอย่างดีแล้ว พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีส่วนชุบเกล้าชุบกระหม่อมชุบชีวิตข้าพเจ้าให้เป็นตัวได้อย่างนี้ อีกประการหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าทรงเป็นพระมหากษัตริย์ ที่ทรงมีพระคุณแก่ชาติไทยและชาวไทยเป็นอย่างมาก เห็นได้ง่าย ๆ ในเรื่องการปลุกชาติ เช่น ตั้งกองอาสาสมัครเสือป่าและลูกเสือ คำว่า “รักษาดี” ดูเหมือนจะเริ่มพักตัวในรัชสมัยนั้น การออมสินอีกประการหนึ่งซึ่งชาวเราจะลืมเสียมิได้ ถ้าจะพูดขงมีอกมาก แต่ในทั้นยังไม่ใช่อโอกาสที่จะรำพันพระคุณ พระมงกุฎเกล้าทรงเป็นพระมหากษัตริย์ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช ที่ทรงเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด ให้สิทธิเสรีภาพแก่พสกนิกรอย่างถึงขนาด เช่นการเขียนหนังสือพิมพ์เป็นอาทิ ข้าพเจ้าเสียดายที่การปกครองในระบอบประชาธิปไตย เกิดขึ้นไม่ทันในรัชสมัยของพระองค์ ทั้นมิใช่พระองค์จะทรงหวงแหนพระราชอำนาจ แต่พระองค์ทรงเป็นห่วงอนาคตของชาติไทย และชาวไทยมากกว่า ข้าพเจ้าได้เคยได้ยินพระราชกระแสทรงปรารภกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ที่เป็นเสนาบดี ในเวลานั้นว่าการปกครองในแบบมีรัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน มีสถานดิบัญญัติดังนี้ ถ้าราษฎรมีความรู้ไม่พอ ก็เข้าแบบปลาใหญ่กินปลาเล็ก จะยิ่งกว่าสมบูรณาญาสิทธิราชเสียอีกเพื่อให้เห็นเด่นชัด จึงทรงจัดแผนผังจำลองระบอบประชาธิปไตยให้เห็นด้วยการเล่นตุลิตถาน บ้านเล็กเมืองน้อยให้ดู และยิ่งกว่านั้นได้ทรงพยายามเร่งรัดการศึกษาด้วยมีพระราชประสงค์จะได้ให้ประชาชนได้มีความรู้จขชั้นประถมศึกษา ให้ทั่วถึงหรือเป็นส่วนมากเสียก่อน ที่จะพระราชทานรัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน การก็ไม่ทันพระราชประสงค์ เพราะการขัดแย้งกันบางประการ ระหว่างกระทรวงมหาดไทย กระทรวงนครบาล กระทรวงธรรมการในสมัยนั้น แม้ในมณฑลกรุงเทพฯ ก็ยังมีได้ประกาศใช้พระราชนิบัญญัติประถมศึกษา พระองค์มีพระราชวิจารณ์อย่างเด่นชัดว่า ถ้าประชาชนไม่รู้อะไรแล้ว การปกครองระบอบประชาธิปไตยก็ไม่มีควมหมาย ใครฉลาดก็กุมอำนาจไว้ได้เสมอไป และอีกประการหนึ่ง พระองค์มีพระราชประสงค์ดำเนินตามรอย พระยุคลบาท สมเด็จพระบรมชนกนาถพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง ปิยะมหาราช ซึ่งได้ทรงวางรากฐานการศึกษาภิบาลและการนคราทรให้ทั่วเสียก่อน ด้วยการตั้งราษฎรในท้องถิ่น เป็นคณะกรรมกรการศึกษาภิบาล แบบนเองที่เราเรียกกันว่าเทศบาลในบัดนี้.

ข้าพเจ้ายังมีได้เข้าถึงจุดของเรื่อง ที่ตั้งหัวข้อไว้ว่า “พระราชนิยามบางประการ” แต่เนื้อที่อาจนับเข้าในพระราชนิยามได้บ้างกระมัง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชนิยามเพื่อวัฒนธรรมอยู่หลายประการจะได้พูดตามอธิบายท คือกิน คย บคบ

๑ การเสวย แม้จะโปรดเสวยเครื่องฝรั่งเป็นปรกติแต่ต้องมีเครื่องไทยเป็นประจำเสมอ ที่ขาดไม่ได้ก็คือ น้ำพริก ผักคืบ ปลาทุ ปลาตุกทอด ยำไข่ปลาคูก กระเพาะปลาทอด จมื่นาพริกเผาหรือน้ำปลา เวลาเสวยกลางวันต้องเสวยอย่างแบบไทย คือประทับกับพิน เสวยด้วยพระหัตถ์ (กินมือ) ไม่ทรงช้อนช่อม เครื่องเทียบด้วยพระสุพรรณภาษณ์งานเชิงตลอดเวลา สรุปร่าถ้ากินอย่างไทยต้องไทยแท้ อย่างฝรั่งก็ต้องฝรั่งจำ ผิดแบบไม่ได้ เช่นทรงเห็นใครกินมัสตาดกับนบก เป็นต้องทรงทักทันที หรือใช้มัตตักถ้วยเขี้ยวหรือมันฝรั่งกิน ก็ทรงเคาะและตั้งน้ ก่อนกินจะใส่ชอล์ท กลือ หรือเครื่องปรุงอื่น ๆ ก็ไม่ได้ ผิดระเบียบการกินของอังกฤษ ดังนี้

๒. ที่ประทับ มักโปรดอาคารแบบไทย เช่น เคยเสด็จประทับแรมที่พระที่นั่งดุสิตและสุดท้ายเสด็จประทับในพระมหามณเฑียรที่พระที่นั่งจักรพรรดิพิมาน

๓. เวลาบรรทม โปรดการถวายอยู่งานนวด และถวายอยู่งานพัด ด้วยพัดขนนก ไม่โปรดพัดลม ทรงเรียกว่าลมกระป๋อง

๔. ไม่โปรดคนสวมแว่นตาดำ หว่าไม่ช้อ

๕. ไม่โปรดคนสักตามตัว

๖. ไม่โปรดคนไว้ [redacted] หนวด

๗. ไม่โปรดให้มหาดเล็ก นุ่งผ้าพัน สวมเสื้อผ้าลายสอง ต้องนุ่งผ้าม่วง สวมเสื้อฝาลินหรือแพร

๘. ไม่โปรดให้มหาดเล็กนั่งรถลากคันใหญ่ นั่งรถรางชั้น ๒

๙. ไม่โปรดให้มหาดเล็กใช้ไม้ขัดกล่องใหญ่ สูปบุหรือง

การกวัดขั้นมหาดเล็กอย่างพิถีพิถัน ท่านเคยรับสั่งว่า ท่านเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เป็นประมุขของชาติ จำเป็นต้องสงวนเกียรติ

๑๐. ไม่โปรดผู้หญิงนุ่งผ้าโจงกระเบน และตัดผม วัฒนธรรมการไว้ผมยาวและนุ่งผ้าถุงเริ่มมาแต่ครั้งนั้น โดยทรงชักชวนให้พระบรมวงศานุวงศ์ ตลอดจนข้าในพระองค์ช่วยกันปฏิบัติ เมื่อภายในพระราชฐานมีพระราชนิมอย่างไรคนภายนอกก็ตามด้วยความสมัครใจไปทั่วกัน

๑๑. โปรดการสมาคมหรือสโมสร ในพระราชฐานตั้งแต่ครั้งเสด็จดำรงพระอิสริยยศ เป็นสมเด็จพระยุพราชก็โปรดให้จัดตั้งทิวปัญญาสโมสรจนทิวสราญรมย์ หรือสวนจิตรลดา (เดิม) เมื่อเสด็จออกไปทรงศึกษาวิชาการที่ประเทศในยุโรป ก็ได้ทรงตั้งสมาคมคัสมาคม เป็นสมาคมนักเรียนไทยขึ้นในประเทศอังกฤษ ภายหลังเมื่อเสด็จเถลิงถวัลราชสมบัติแล้ว ก็ทรงตั้งสโมสรราชเสวกขึ้นอยู่มาจนตลอดรัชกาล

๑๒. โปรดการออกหนังสือพิมพ์ทั้งรายวันรายเดือน เช่น หนังสือทิวปัญญา ดุสิตสมิต ดุสิตสมัย ฯลฯ นำเสียดายที่ตำราวิทยุกระจายเสียงไม่มีในสมัยนั้น ถ้ามีก็คงมีสถานวิทยุกระจายเสียง ๑ ว.ป.ร. บ้างกระมัง และคงเป็นสถานที่นำฟังไม่น้อยทีเดียว

ขอยุคเรื่องนี้ไว้เพียงนี้ เนื่องด้วยเวลาและเนื้อที่จำกัด ขอความสวัสดีจงมีแก่ประชาชนไทย □

สารานุกรมการแถลง

นับเป็นครั้งแรกในการทำงานของข้าพเจ้าที่ต้องรับงานทำหนังสือรุ่นซึ่งเบ่งงานหนักและยุ่งยากมาก อุปสรรคและปัญหาบางอย่างทำให้ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมงานเกิดความท้อแท้และเกือบหมดหวัง บางคนมีความเห็นว่าการทำงานหนังสือรุ่นเป็นสิ่งฟุ่มเฟือยและไม่จำเป็น ทำให้การทำงานต้องพบกับความยุ่งยากตลอดเวลา

จุดประสงค์ของการทำหนังสือรุ่นก็เพื่อจะเป็นที่ระลึกว่าชีวิตส่วนหนึ่งของพวกเราในขณะที่ศึกษาในสถาบันแห่งนี้ ทำให้พวกเราได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่จะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง วิชาวุธวิทยาลัยไม่ได้สอนให้พวกเราความรู้เพียงแค่นี้ในตำราเรียนเท่านั้น แต่ยังอบรมจิตใจให้พวกเราเป็นผู้คนสมบัติพิเศษ ซึ่งแสดงออกในรูปแบบต่างๆ เช่น ลักษณะท่าทางความประพฤติ การเข้าสังคม และอื่นๆ สมกับที่องค์พระผู้พระราชทานกำเนิดวิชาวุธวิทยาลัยมีพระราชประสงค์ที่จะอบรมสั่งสอนให้ลูกวิชาวุธทุกคนเป็นผู้ดี มีความรู้ และมีศาสนา

ขอขอบใจเพื่อน ๆ ที่ให้ความร่วมมือในการทำหนังสือครั้งนี้ ซึ่งแน่นอนข้อบกพร่องย่อมจะต้องมีไม่มากนักขอ ขำพเจ้าและเพื่อนร่วมงานยินดีที่จะรับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น สำหรับส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ก็ขอมอบให้แก่เพื่อน ๆ นักเรียนวิชาวุธรุ่น 49 ทุกคน

กาจเกษม เวสส์บุตร

คณะกรรมการจัดทำ

สารานุกรม

กาจเกษม เวสส์บุตร

ผู้ช่วยสารานุกรม

วรานนท์ ศิริเจริญ

เหรียญก

กาจเกษม เวสส์บุตร

วรานนท์ ศิริเจริญ

กรรมการ

ชัยวัฒน์ วิสานนท์

ธนาวุฒิ ศาสตร์สินธุ์

วิชัย ไชยงค์

ถ่ายภาพและศิลป์

กาจเกษม เวสส์บุตร

O.V 49